

ئاسىم باقى ئوغلى

خۇنىز زىلەك

AltunQ

تەكلىماكىان ئۇيغۇر نەشرىياتى

ئاسىم باقى توغلى

ئەمپۇشىرقى تۈركىستان خەممەد دېنلىكى - 1949

ئەمپۇشىرقى تۈركىستان خەممەد دېنلىكى - 1949

ئەمپۇشىرقى تۈركىستان خەممەد دېنلىكى
1 - دەرىجى

ئەمپۇشىرقى تۈركىستان خەممەد دېنلىكى

ئەمپۇشىرقى تۈركىستان خەممەد دېنلىكى

باھا - سۈرەتى

ئەمپۇشىرقى تۈركىستان خەممەد دېنلىكى
5 - دەرىجى

ساداقدىت

ئاسىم باقى ئوغلى

خۇنارزىلەك

تەكلىماكان ئۇيغۇر نەشرىياتى

ئاسىم باقى ئوغلى
خۇنىزلىك

تەكلىماكان ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشر قىلىدى
يىل 8 - ئاي 2004 ئىستانبۇل

Dagitim
Yeniogan mh 41· sok No: 7/4
Zeytinburnu – ist

Baskı – Cilt: Bayrak Matbası
İstanbul, Eylül 2004

Ucretsiz Dagitilactir

مۇندىر بىجى

نەشريياتلىرىن	5
مۇھەممەد سالىھ حاجىمنىڭ بىغىشلىمىسى	7
كىرىش سۆز	25
مۇقەددىمە	31
خۇنىرىزلىك	37
ئېلىخان تۆرەمنىڭ بىر نۇتقى	91

نەشريياتىن

قولىخىزدىكى «خۇنرەزلىك - قانخورلۇق» ناملىق بۇ ئەسەر مەرھۇم ئالىم ئاسىم باقىنىڭ ھايياتىنىڭ ئاخىرىسىدا يېزىپ قالدۇرغان تارىخي ئەسلامىسى بولۇپ، بۇ ئەسەر ئالمۇتادا نەشر قىلىنىدىغان «يېڭى ھايات» گەزىتىنىڭ 1992 - يىلى 3 - 5 - 7 - 10 - نۇيابىر سانلىرىدا (ئۆمۈمى 3630 - 3631 - 3632 - 3633 - سانلىرى) «پىنهان تۈتۈلغان قاتىللۇق» دېگەن تېمدا (ئازراق قىسقارتىلىپ) ئىلان قىلىنىغان. بىز بۇقىتىم شەرقىي تۈكىستان جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلغانلىقىنىڭ 60 يىللۇقى، ئەخەمەتجان قاسىمى قاتارلىق ئىنقىلاپىي رەھبەرلەرنىڭ قۇربان بولغانلىقىنىڭ 55 يىللۇق خاتىرە كۈنى مۇناسىۋىتى بىلەن بۇ تارىخى ئەسەرنى قايتا ئېينەن نەشر قىلدۇق.

ئەسەرده ئەخەمەتجان قاسىمى قاتارلىق ئىنقىلاپىي رەھبەرلەرنىڭ ئۆلتۈرۈلۈشىگە مۇناسىۋەتلىك بۇگۈنگىچە سر بولۇپ كەلگەن ۋەقەلەر جانلىق، دەلىل - پاكىتلىق بايان قىلىنىپ، مەرھۇم رەھبەرلەرگە قىسىچە باها بېرىلگەن بولۇپ، مەلۇم پايدىلىنىش قىممىتىگە ئىگە.

ئەسەر مەرھۇم مۇئەللىپىنىڭ ئۆز قولىيازىسىدىن
ئەينەن كۆچۈرۈپ ئېلىنىدى وە مۇئەللىپىنىڭ تىل
ئۇسلۇبىمۇ ئەينەن ساقلاپ قېلىنىدى.

ئەسەرگە مەلۇم ئاپتۇر تەرىپىدىن يېزىلغان ئۆزۈن
مۇقەددىمىنىڭ ئارتۇق دەپ قارالغان يەرلىرى ئەخلىم
ساندۇقىغا تاشلاندى. شۇنداق بولسىمۇ يەنلا ئەسەرگە
باشقىلار تەرىپىدى يېزىلغان بېغىشلىما، كىرىش سۆز وە
مۇقەددىمەلەر بىز نەسەر قىلماقچى بولغان ئەسەرنىڭ
ھەجمىدىن ئېشىپ كەتكىنى ئۈچۈن كىتابخانىلاردىن
ئۆزۈر تىلەيمىز.

بۇ ئەسەر ئىستانبۇلدىكى جامائەت پىشۋاسى
مۇھەممەد سالىھ حاجىم ئارتۇشىنىڭ تەشەببۈسى وە
ئىقتىسادىي ياردىمى بىلەن باستۇرۇپ تارقىتىلدى.

مۇھەممەد سالىھ ھاجىمنىڭ بېغىشلىمىسى

ئاسىيە قىتىئەسىنىڭ ئوتتۇرىسىغا جايلاشقان گۈزەل
ۋە قىنۇمىز شەرقى ۋە غەربى تۈركىستانلاردا
يىگىرىمىنچى ئەسىردا يۈرگۈزۈلگەن سىياسىي
ئۆزگىرىشلەردىن قىسىچە خاتىرە

دۇنيا خەلقىگە زىست «ماركس، ئېنگىلىسلەر»
ئىجادى زەھەر، شۇمبۇيا كوممۇنىزم ناملىق بالا يىئاپەت
رۇسىيەدە لېنىن ئۆكتەبىر ئېنلىكلىبى نامى بىلەن
بولشىۋىكلىر تەرىپىدىن بىدك دەھشەتلىك ھالدا
يۈرگۈزۈلۈپ، نۇرغۇنلىغان رؤس مىللەتلىرىنى ۋە
ئوتتۇرا ئاسىيادا ياشىغۇچى ئۆزبېك، تاتار، تاجىك،
ئۇيغۇر، قىرفىز، قازاق، چىچەن قاتارلىق تۈرك
ئىرقلەدىكى مۇسىـلماـن قىرىنداشلىرىمىزنى
ۋە ھشىيلەرچە قىرغىن قىلىپ زىندا نلاشتۇرۇپ مالـ
مۇلۇكلىرىنى بۇلاۋپ - تالاپ مۇسادىرە قىلىپ ئاچ -
يالىخاچ چارەسىز قالغان بىگۈناھ ئىنسانلارنى
قاتىقلق بىلەن قورقۇتۇپ، ئېغىر جەبرى - زۇلۇملاـر
ئاستىدا بارسا كەلمىس ئۇزاق جايلارغا سۈرگۈن قىلىپ،

ئەسلىگە كېلەلمەيدىغان دەرجىدە ۋە يىران
قىلىۋەتكەنلىكى دۇنيا خەلق ئاممىسىغا ئايىندۇر.
سۈرگۈندىكى ئىنسان ئەۋلادلىرى تاكى ھازىرغىچە
ۋە تەنسىزلىك دەرد - ئەلمىلىرى ئىچىدىن چقالماي
ۋە يىرانچىلىقلاردىن قۇرتۇلمايمۇاتقانلىقى ھەرقانداق
ئىنساننى ئېچىندۇرمىدۇ. لېنىن، سىتالىنلار
باشچىلىقىدىكى بۇ قېبىھ بؤيۈك جىنايەتلەر ئۇنتۇلماس
خاتىرە بولۇپ، تارىخ سەھىپلىرىگە يېزىلدى.

شهرقىي تۈركىستاندا يۈرگۈزۈلگەن پاجىئەلەر

ئوغۇز، ئۇيغۇر، ئاتىلا، چىنگىزخان ئەۋلادلىرى
تۈرك قەبىلىرىنىڭ ئانا ماكانى مۇقەددەس ۋە تىنمىز
شهرقىي تۈركىستان خەلقلىرىنىڭ تارىخي قان دوشىمنى
مۇستەبىت قاراخىتاي ھاكىمىيەتلرىنىڭ چېكىدىن
ئاشقان زۇلۇم، ئازاب - ئوقۇبەتلەر، ئۆستى -
ئۆستىلەپ تۆلەيدىغان باج - خاراج، ئالۋاڭ - سېلىقلرى
دەستىدىن چىدىغۇزۇچىلىكى قالمىغان قورالىسىز
دېھقانلىرىمىز «بىسمىللەھ» دەپ قۇمۇل ۋىلايتىدە
قوزغىلىپ خوجىنىياز ھاجىم باشچىلىقىدىكى قەھرىمان
رەھبەرلىرىمىزنىڭ جاسارەتلەر بىلەن بىرلىك
ئىتتىپاقنى مۇستەھكەملەش نەتىجىسىدە تېز سۈرئەت
بىلەن كەڭ قانات يېيىپ جەڭ مەيدانلىرىدا ئارا،

گۈرجهك، تايياق - توقماق، كالتك - چوماقلىرى بىلەن خىتاي چىرىكلىرىنىڭ ئەبىقىنى چىقىرىپ، نورغۇنلىغان شەھىدىلىرىمىزنىڭ ئاققان قانلىرى بەدىلىگە كاشغەر ۋىلايىتىدە 1933 - يىلى 11 - ئايىنىڭ 12 - كۈنى داموللا سابىت ئىبنى ئابدۇل باقى، خوجىنىياز حاجىم، زەرقىف قاربەاجىم، موتەپەككۈر مۇجاھىد مۇھەممەد ئەمنى بۇغرا ۋە جاسارەت - شىجائەتلەك مەھمۇد مۇھىتى باشلىق ئىنقىلاپتى رەھبەرلىرىمىزنىڭ باشچىلىقىدا شەرقىي تۈركىستان خەلقلىرىنىڭ بىرلىك ئىتتىپاقي ساداقەتلرى نەتىجىسىدە مۇبارەك «شەرقىي تۈركىستان جۇمهۇرىيىتى» قۇرۇلۇپ، ئاي يۈلتۈزلىق ئاسمازەك كۆك بايرىقىمىزنى تىكىلەپ شەرقىي تۈركىستان ئاسمىنىدا جەۋلان قىلغان ئىدى.

دۆلەت گىربىي، نىزامىنامە، قانۇن ماددىلىرى بويىچە مۇنتەزىم مىللەي قوشۇنلىرىمىز كۈچەيتىلدى، نازارەتلەر قۇرۇلدى، مائارىپ نازارىتى ئاقارتىشلىرى ئۇيۇشىمىسىنىڭ رەھبەرلىكىدە ئىلىم - مائارىپ، بىلىم ئىشلىرى ئېچىلىپ جاھالەت قاراڭغۇلىقىدىن قۇرتۇلۇپ، نورغۇنلىغان ياش ئۆسمۈرلىرىمىز يېڭى ئىسىرىي مەكتەبلەرددە قىزلار سىنىپى، ئوغۇللاр سىنىپىدا مۇھىم دەرسلىكىلەر ھازىرلىنىپ ئىلىم - بىلىم ئۇگىنىشىكە كىرىشىپ كەتتى، باشلانغۇچتا مەكتەپلەر،

سىنپلار يېتىشىمىي قالدى، بۇ قىيىنچىلىقلار ھەل بولدى، ياشلار تەللىم - تەربىيە مەكتەپلىرى، ساۋاتسىزلارغا كەچ كۈرسلىرىمۇ ئېچىلدى.

گېزىت، ژورنىال، ئويغىتىش تەشۈقات - تەرغىباتلىرى ئەقچى ئالدى. روھىي ھالەتلرىمىزدە ئالاھىدە يۈكسېلىش، تەرەققىياتلىرىمىزدا گۈللەپ ياشناش سۈرئەت بىلەن ئىلگىرىلەش، بەزەن ئاز سانلىق خۇراپات پاتقىقىغا پېتىپ كەتكەن، كونىلىقلار قان تومۇرلىرىغا سىڭىپ كەتكەن جاھىل مۇتەئەسىپ ئۇنسۇرلارنىڭ نارازىلىقلرىغا بەزى جايىلاردا توسقۇنلۇقلرىغا ئۈچراش ھادىسىلىرىمۇ كۆرۈلۈپ كاشغەر ۋىلايەتلەك ئاقارتىش ئۇيۇشما رەئىسى ئابدۇراھمان ھاجىمنىڭ ئىلىم - ئىرپان، زامانىتىپى پەن -- تېخنىكىغا بولغان ئېھتىياجىمىز توغرۇلۇق كەڭ كۆلەملەك تەشۈق - تەرغىبلىرى ۋە ھەم گېنېرال مەھمۇد مۇھىتىنىڭ بېسىم قىلىشى بىلەن توسقۇنلۇقلار تۈگىدى، يېمىرىلدى.

مۇستەقىللىقىمىز يولدا دۆلەت ئاپپاراتلىرىدا بۇيۇك نەتىجىلەر، تاشقىرى دۆلەتلەر بىلەنکى ئالاقە، مۇناسىسوھتلەر (شەرقىي تۈركىستاننىڭ خەزىنە بايلىقلرىغا كۆزى چۈشۈپ ئەتراپلىق چارە - تەدبىرلەرde بولۇۋاتقان سوۋېت قىزىل ھاكىمېتىنىڭ رولچىسى ئۈچچىغا چىققان قانخور ستالىن قاتىق

چۆچۈپ كەتكەن ھالدا بۇرە تېرىسىنى كېيىپ تاجاۋۇزچىلىق مەيدانىغا ئوتۇپ دۇنيا دۆلەتلىرىنىڭ سیاسىي قانۇنلىرىنى دەپسەندە قىلىپ بىپەرۋالق بىلەن 1934-يىلىنىڭ قىش پەسلىدە ئاتاؤش ناھىيىسىنىڭ شىمالىدىكى توگۇرۇمىتى تاغ چېڭىرمىزدىن نۇرغۇنلىغان تانكا، ئېغىر تېپتىكى زەمبىرەك ۋە زامانىۋى قوراللانغان قىزىلکۆز قىزىل ئارمۇسىنى كۆپ مقداردا يېتىرىلىك ئۇرۇش ئەسۋاپلىرى بىلەن بۆسۈپ كىرگۈزۈپ ھاۋادىن ھەم قوش قاناتلىق ئايروپىلانلىرىنى سەپەرۋەر قىلىپ، سان - ساناقسىز قۇربانلىرىمىز بەدىلىگە قولىمىزغا كەلگەن ئىنقلابىي ھەربىي قوشۇنلىرىمىزنى باستۇرۇپ، ۋە ھىشىيانە قىرغىنچىلىقلار يۈرگۈزۈپ، ياپۇنىيەدە ئوقۇپ كوممۇنىزم مەسىلىكىنى تاللاپ ستالىنىڭ شەپقىتىنى كۆتۈپ يۈرگەن خىتاي مىللەتدىن چىققان سېتىلما ئەبلەخ شىڭ شىسىيىنى قوللاپ قۇشلاپ (ئىچكەن قەسم، بەرگەن ۋە دىلىرىگە ئىشەنگەن قىزىل ھاكىمىيەت) 1935 - يىلى ئالتە بؤيۈك سىياسەت ناملىق ھۆكۈمەت تەشكىل قىلىپ، بۇ قانخور شاگىرتىنى تەختىكە ئولتۇرغاۋىزدى. ئۇسازىنىڭ تەلىماتىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن بەدىنىدىكى تۈغما ئىپلاسلىق تەبىئىتى ۋە ئاتا - بۇۋىسىدىن مىراس بولۇپ كېلىۋاتقان زالىمىق، قانخورلۇق كەسىنى دەستتۈر قىلىپ، تۈرلۈك ھىيلە -

مىكىر، ئۇسۇل - چارىلارنى قوللىنىپ مىللەي
مۇناپىقلاردىن قادر ھاجى جۇمبۇس، يۈسۈپجان، سوپى
بەك ھاجىلار (ئۆزبېك)، پوق يەپ چوڭ بولغان مەۋلانۇپ
(قىرغىز)، قاتارلىق بىر تۈركۈم جاسۇسلار قوشۇنى
تەشكىللەپ دەھشەتلەك بوران - چاپقۇنلۇق تۇتقۇن
قىلىش جىنайىي ھەرىكەتلەرنى باشلاپ، ئىنقىلاپسى
رەھبەرلىرىمىزنى، ئالىملىرىمىزنى، مائارىپ ئەھلى
مۇنەۋەزەر زىيالىلىرىمىزنى، نۇپپۇزلىق مۇتۇھەر
زاتلەرىمىزنى، ئىقتىسادلىق بايلىرىمىزنى، چوڭ -
كىچىك قاراپايىم كېچە - كۈندۈزلىپ تۇتقۇن،
باشقۇنچىلىقلەرنى شىدەتلەك ھالدا يۈرگۈزۈپ، سان -
ساناقىسىز گۇناھسىز ۋە تەنداشلىرىمىزنى جاھانگىرنىڭ
قۇيرۇقلىرى، ۋە تەن خائىنى، مىللەت خائىنى،
پانتۇركىست، پانئىسلامىست، ھىندىستان بىلەت
ئالاقىسى بار بۇزۇق ئۇنسۇر دېگەنگە ئوخشاش ئويىدۇرما
بەدناملاр بىلەن قولغا ئېلىپ، ئەۋلادلىرى چۈشىدە
ئايرىلىپ كەتكەندەك، يوق بولۇپ كەتكەن ئاتا -
بۇئىلىرىنى، قېرىنداشلىرىنى، يىقىن تۈغقانلىرىنى،
يار - بۇرادەرلىرىنى بۇ مۇدھىش سىياسەت
قورقۇنچىلىقىدىن ئىزدەپ - سوراشقا ئىمكانييىتى يوق،
شۇ پىتى يَا تىرىكى يَا ئۆلۈكى يوق ھەسرەت -
نادامەتلەر بىلەن ۋە يىران بولۇپ كەتكەنلىكى ھەرگىزمۇ
خاتىرىمىزدىن پەقەتلا ئۆچمەيدۇ. ئەلوەتتە قىزىل

جاھانگىرلىرىنىڭ شەرقىي تۈركىستان دۆلەتىنى
ئاغدۇرۇۋېتىش ئۈچۈن شىڭ ھۆكۈمىتىگە بەرگەن قورال -
ياراق، ياردەم قەرزىلىرىنى سىتالىنىڭ تەلماقىغا
ئاساسەن بىگۈناھ يوقىتلغان خەلقىمىزنىڭ ئاتا -
بۇۋىلىرىدىن مىراس قالغان وە بىر ئۆمۈر ھاياتىدا
ئېغىر جەبرى - جاپالار بىلەن تۈرمۈش ھاياتىنى نورمال
ھالدا ئۆتكۈزۈشكە ئىشلىتىدىغان ئىقتىساد، مال -
مولۇكلىرىنى مۇسادىرە قىلىپ، بۇلاپ - تالاپ، يىغىپ
ئېلىپ تۆلىگەن!

چاررۇسىيەنىڭ بايلىقلرىنى يىغىۋېلىپ يەپ
تۈيمىغان قەلەندەر غالجر ئىت سىتالىن پۇرسەتنى
غەنیمەت بىلىپ وە تىنىمىزنىڭ تۈگىمەس - پۇتمەس
خەزىنىلىرىگە كەلگۈسىدە ئېگە بولۇش پىلانى ئاسانلا
ھەل بولۇپ، ئىگىسىز قالغان (شىڭ
ئىگىدارچىلىقىدىكى) ئالتاي تاغلىرىدىكى ئېسىل
مەدەن ئورانىوملىرىمىزنى قېزىپ ئېلىش ئۈچۈن ھېچ
بىر تەپ تارتىمای يېتىشكەن ئىنژېرىلىرىنى زامانىۋى
قېزىش ئۈسکۈنە - جاھازلىرىنى يەرلەشتۈرۈپ مايتاغ،
قارامايدىكى نېفت مەنبەلىرىمىزگە ئالىي دەرىجىلىك
مۇتەخەسسلىرى بىلەن بۇيۈك تىپتىكى زاۋۇتلرىنى،
قۇرۇپ، تېز سۈرئەت بىلەن توشۇش كالۇنلىرىنى،
ئەترەتلرى بويىچە تەرتىپلەپ، توختىمای توشۇش
ھەرىكتى يولغا قويۇلۇپ، بىز جاھالت پاتقىقىغا

پېتىپ، غەپلەت ئۇيىسىغا قانىمغان ئىگىلىرىنى داغ -
ھەسەرەتتە قالدۇردى، ئەپسۇس، مىخلىغان مىلىونلىغان،
ئورنىغا كەلمەيدىغان نادامەتلىك ئەپسۇس!

1939- يىلى دۇنيا ۋەزىيتىدە پەيدا بولغان
سياسى ئۆزگىرش (ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشى) گېتىلەر
هاكمىيەتىنىڭ پىلانلىغان يادROLۇق ئۇرۇشى غەلبىلەر
بىلەن ئالغا بېسىپ موسكىۋانىڭ بوسۇغىسىغا تاقالغاندا
ستالىن گېتىلەر فاشىزمى موسكىۋانىڭ يوسوغىسىغا
تاقالدى، بىزگە ئاللاھ يار، دەپ دۇنيا دۆلەتلەرنىڭ
جاكارلاپ يېلىنىپ يالۋۇردى.

لېنىن ئۆكتەبر ئىنقلابى غەلبىسى بىلەن
كۆرەڭلىپ ئاللاھ يوق، ماركسىزم - لېنىن
باشچىلىقىدىكى كوممۇنىزم بۇ دۇنيانىڭ ياراتقۇچسى،
پۈتۈن دۇنيا پورۇلتارىيات ئەللەرىنىڭ يېمىرىلمەس
تۈۋۈركى دەپ جار سالماقتا ئىدى.

گېتىلەر غەلبىسىدىن ئەندىشىگە چۈشكەن ئاتاقلق
دۆلەتلەردىن ئامېرىكا، ئەنگىلىيەلەر ستالىن بىلەن
«يالتا كېلىشىمى» ئىمزاپ، ئوق مەركەزلىشىن دۇنيا
تىنچلىقىنى ساقلاش بىرىلىكى نامىدا گېتىلەر ئۇرۇشىنى
مەغلۇپ قىلىپ سوۋېت قىزىل جاھانگىرىنى
قۇتقۇزىۋالىدۇ.

ستالىن دۇنيالىق ئازۇ، بۇيۇك مەنپە ئەتلەرنى
قولغا كەلتۈرۈش ئۇمىدىنى كۈچلەندۈرۈپ، تۈرلۈك

ئۇسۇل - چارىللەرنى ئىزدەپ 1945 - يىلى موسكۋادا «سوۋت - خىتاي دوستلۇق، ئىتتىپاقلىق شەرتىنامىسى» ئىمزالىشىدۇ.

زۇرۇر تېپىلغاندا شەرقىي تۈركىستاندىكى ئىسيانى باستۇرۇشقا سوۋېت قىزىل ئارمىيىسىنى كىرگۈزۈشكە ۋەده بېرىدۇ. بۇ ئارىدا ئامېرىكا پىرىزىدىنى تىرومەن خىتايىدىكى باش ئەلچىسى ئارقىلىق جاك كەيشىگە بىر نەچچە مۇھىم ھۆججەتلەرنى تاپشۇرىدۇ. بۇ ۋەجهى بىلەن شەرقىي تۈركىستاننى زىلزىلىگە كەلتۈرۈۋاتقان شىخنىڭ چۈشى بۇزۇلۇپ، ئۇستازى ستالىنдин يۈزىنى ئورۇپلا جىددىي ھەرىكەتكە ئۆتۈپ، ئون ئىككى يىللەق ھاكىمىيىتى داۋامىدا توپلىغان ھەددى - ھېسابىز ئىقتىسادىي مەبلەغلىرىنى تېز سۈرئەتتە يۈتكەش پىلانىنى تۈزۈپ، كۈچلۈك قوغدىغۇچىلىرىنى بىكتىپ نەچچە يۈزلىگەن چوڭ تىپتىكى يۈك ماشىنىلىرىغا بېسىپ بىر كېچىدىلا تەختىنى تاشلاپ قېچىپ گومىنداك باشلىقى جاك كەيشى قويىنغا ئۆزىنى ئاتىدۇ - دە، بۇ كۆپ مىقداردىكى ئىقتىساد، بۇيۈك ئىنئاملارنى جاك كەيشى چۈشىدىمۇ كۈرمىگەن بولسا كېرەك. خۇشلىقى ئىچىگە سىغماي خائىنى ئىسىق قويىنغا ئېلىپ ئالىي ھۆرمەت، ئىززەت - ئىكرامىلار بىلەن مۇھاپىزەت قىلىپ

تاكى جەھەنەمگە كەتكۈچە ھېچ بىر دەخلى
تەئەررۇزغا ئۈچراتمىدى.

بۇ پۇرسەت گومىندالىك ھاكىمىيتسى شەرقىي
تۈركىستاندا قايتا تىكلەشكە بەكمۇ ئاسان شارائىت
يارىتىپ بەردى - دە، ۋاقتىنى ئۆتكۈزمەيلا ئالتاي،
مايتاغ، قارامايىلاردىن توش-ۈلىۋاتقان خەزىنە
بايلىقلرىمىزنى توختىش ۋە قېزىپ چىقىرىش زاۋۇت،
ئۈسکۈنە - جهاز، ئەسۋاپلىرىنى قومۇراپ يوتىكەپ
چىقىپ كېتىشكە مەجبۇر قىلدى. ئۆزىنى شىر ھېسابلاپ
سۈپەر دۆلەت ئاتالغان قىزىل ھاكىميهتنى گومىندالىك
ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ قوغلاپ چىقىرالىشى (ئۇغرىنى
قاراقچى سوققاندەك) دۇنيا خەلقىنىڭ دىققېتىنى تارتتى.

1944 - يىلى 8 - ئايىلاردا ئىلى ۋەلايىتىنىڭ ئىلى
ناھىيىسىدىكى تاغلار ۋادىسىدىن قۇيۇن ئارىلاش بىر
شامال چىقىپ، شىدده تلىك بورانغا ئايىلىنىپ غېنى
باتۇر، فاتىھ باتۇر، ئىسمىلىك قەھرەمانلىرىمىزنىڭ
باشچىلىقىدا گومىندالىك ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى
قوزغىلىپ، تېز سۈرئەت بىلەن كەڭ قانات يېيىپ (ئۇزۇن
تارىخلاردىن مؤسەتلىرىگە قارشى) ئاتا- بۇۋەلىرىدىن
مراس قالغان ۋە تەن مىللەتىنىڭ مؤسەتلىقى ئۈچۈن
ئەزىز جانلىرىنى ئايىمای جەڭ مەيدانلىرىدا
قەھرەمانلارچە شەھىد بولۇشقا ئادەتلىنىپ كەتكەن تۈرك
ئەۋلادى شەرقىي تۈركىستاننىڭ قىز - ئوغۇل ئەزىز

پەرزەنتىرىنىڭ ۋە جاسارەتلىك مېھربان ئادىم -
ئانىلارنىڭ، دۇئاگۇي، تەقۋادار، مۇتىۋەر زاتلارنىڭ ۋە
تەجربىلىك ئىنقلابى رەھبەرلىرىمىزنىڭ ئومۇمۇھەن
بىرلىك ئىتتىپاق بىلەن جەڭگە ئاتلىنىپ، ئالىي غەيرەت
-- جاسارەتلىك ئىنقلابىي نەتىجىسىدە ئىلى، ئالتاي،
چۈچەك ۋىلايەتلىرىنى ئازاد قىلىپ، 1944 - يىلى 11
- ئاينىڭ 12 - كۈن غۈلجا شەھرىدە تەنتەنلىك
مۇراسىم ئېچىلىپ، بۇ يېغىندა «ئازاد شەرقى
تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى» ھۆكۈمىتىنىڭ قۇرۇلغانلىقى
ئىلان قىلىنىپ، دۆلەت رەئىسىلىكىگە ئالىم، تەبىبى
هازىق ئېلىخان تۈرەم، مۇئاۋىن رەئىسىلىكىكە ھاكىمەگى
غوجا تەيىنلىنىپ، ھۆكۈمەت ئەزىزلىرى بەلگىلىنىپ،
توققۇز ماددىلىق سىياسىي پروگراممىسى تۈزۈلۈپ،
تەرتىپ نىزامىنلىرىغا بىنائىمن مىللەي مۇنتەزمىم
ھەربىي قوشۇنلىرىمىزنى قۇرۇپ، نازارەت، ئىدارە -
جەمئىيەت، ھەر دەرىجىلىك ئەمەلدارلارنى خەلق
ئۈسۈلىدا سايىلاب، دۆلەتنىڭ ھەممە ساھەلرىدە
خىزمەتلەر يۈرگۈزۈلۈپ، قەھرەمان مىللەي
قوشۇنلىرىنىڭ پىدائىي قىسىمىلىرى، ئاتلىق ۋە پىيادە
قىسىمىلىرىمىز جەڭگۈۋارلىق بىلەن پروتەلەرددە تېز
سۈرئەتتە غەلبەسىرى ئالغا بېسىۋاتقان پەيتتە،
ئۈشتۈمتوت ئۈرۈش ۋاقتىلىق توختىلىسۇن دېگەن شۇم

خەۋەر قايناآتقان قازانغا سوغوق سۇ قۇيغاندەك بۇ
غەلبىلىك ئىنلىكلىرىمىز پالەج ھالغا دۇچار بولدى.
بۇ شەرمەندە ھىلىكىھەرلىك ئىپلاس نامؤسىز
ستالىنىڭ شەرقىي تۈركىستانغا قىلغان ئىككىنچى
قېتىملىق خىيانىتى، كەچۈرۈلمىس جىنايىتىدۇر.

ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدىن كېيىن جۇڭگۈنىڭ
ئىچكى - تاشقى ئۇرۇشلىرىنى كۈزەتكۈچى ئاغمىچى
ستالىن ماۋ زەيدوڭىنىڭ غەلبىسىگە قاراپ، ماددىي ۋە
مەنىۋى ياردىمىنى كۆچەيتىپ، شەرقىي تۈركىستاننى
جۇڭگۇ كوممۇنىسىك ھاكىمېتىگە ئۆتكۈزۈپ،
دوستلۇق مۇناسىۋېتى ئورنىتىپ، قولىدىن كەتكەن
مۇنبەت تۈگىمىس خەزىنە بايلىقلرىمىزنى قايتىدىن
قولغا كەلتۈرۈپ، قىزىل ختاي ھاكىمېتى بىلەن تەڭ
يېيش پىلانىنى تۈزۈپ، 1949 - يىلى شەرقىي
تۈركىستانغا (يەر ئاستى مەخپىيەتلىك بىلەن) چىن
كوممۇنىست ئەزالىرىدىن ۋەزىپىلەندۈرۈلگەن مۇھىم
كىشىلەرنى كىرگۈزۈپ، ئىش باشلاشقا (كوممۇنىزم
ئۇرۇغىنى چېچىپ ئۇندۇرۇپ، مېۋە بەرگۈزۈشكە) يول
ئىزدەپ، بىرىنچى دەرىجىلىك مۇناپىق سەيپىدىن
ئەزمى، بۇرھان شەھىدى ناملىق پورداق يۈز،
ئابدۇكەرم ئابباساس ناملىق مەۋقەسىزلىەرنى ۋە
يانداشلىرىنى غۈلجدىكى رۇس باش كونسۇلى دوباشىن
ئارقىلىق قولغا كەلتۈرۈپ ئىش باشلاپ، 1949 - يىلى

10 - ئايدا بېجىنده ئېچىلىدىغان گۇشىنىدا ئىنىڭ 1 -
قۇرۇلتىيىغا «ماۋجۇشى جانابىلىرىنىڭ تەكلىپ
تېلىگراممىسى بىلەن» سىتالىن جانابىلىرىنىڭ
ئۇختۇرۇشلىرىنى ھازىرلاپ، دۇباشىن ئۇشتۇمتوت
ئەخىمەتجان قاسىمىنى چاقىرىپ، سىز باشلىق
رەھبىرلەرنىڭ ۋەكىللەك سۈپىتىدە قاتىشىشلىرىخىزنى
مۇۋاپىق كۆردۈق، پالانى تارىختا مېڭىشقا تەبىيارلىق
قىلارسىزلىر دېگەن ئۇختۇرۇشى بىلەن ۋەزىيەتتە
ئۇزگىرىشلەر پەيدا قىلىپ، 1949 - يىلى 11 -
ئاۋغۇستتا ماشىنىغا ئولتۇرغۇزۇلۇپ سەككىز نەپەر
ۋەكىلىمۇز يولغا راۋان بولۇپ، قازاقىستان مەركىزى
ئالمۇتسدا توختايدۇ. ئەمدى سەسسىز - ساداسىز
ھوقۇقلۇق رەھبەر سەپىدىن ئەزىزى بولۇپ، بۇ دەل
مەخپىي ئاكتىپلىرىمۇزنىڭ جۇڭگۇ كومپارتىيىسىنىڭ
مۇھىم ۋەزىپىدار ئەزالىرىنى (يەر ئاستى مەخپىيەتلەك
بىلەن) ۋە تىنیمۇزگە تۈنجى قېتىم قەددەم تەشرىپ
قىلدۇرۇۋاتقان سەرلىق نازۇك ۋاقتىلىرى بولۇپ، 1949
- يىلدىن باشلاپ بۇگۈنگە قەددەر داۋام قىلىپ كېلىۋاتقان
چىن قىزىل كوممۇنىست ھاكىمىيەتنىڭ ئىشغالىيىتى،
رەزىل ئاسىسىلىياتىسىيە، سۈمۈرگۈچىلىك، زوراۋانلىق
ۋە ھاكازا قۇرتۇلغىلى بولما يۇۋاتقان مەرەز بالايئاپەتكە
گرېپتار بولۇپ قېلىشىمۇزنىڭ ئاساسلىق باش رو لەچىسى
(يەتمىش مىلىيون بىكۈناھ ئىنسانلارنى ئۆلتۈرۈپ

قانخورلۇقتا دۇنيا رېکورتىغا ئېگە بولغان) فاشىست
ستالىن جوهۇت بولسىمۇ، ئىجراچىلىرى ئۆز ئىچىمىزدىن
چىققان (نامدار شەرقىي تۈركىستان ھۆكۈمىت
ئەربابلىرى) سېتىلما مىللەي مۇناپىق دەۋىزىخىيلەردۇر.
بۇ ئاخىرقى قېتىمدا حالات قان ئىچەر ستابىنىڭ
شەرقىي تۈركىستانغا قىلغان ئۈچىنچى قېتىملق بۇيۈك
خىيانىتى ۋە ئوخشىشى يوق رەزىل جىنايتىدۇر.

ئۆزىنىڭ ۋەتىنگە ئۆزىنىڭ مىللەتىگە، ئۆزىنىڭ
مۇقەددەس دىنغا ۋە دىن قېرىنداشلىرىغا،
سەپداشلىرىغا، خىزمەتداشلىرىغا قىلغان بۇ قەبىھ
خىيانەتلەرنى، بۇيۈك جىنايەتلەرنى ئاللاھ كەرىم ئەپۇ
قىلمىغاندەك، شەرقىي تۈركىستان خەلقى ۋە ئەۋلادلىرى
ئەپۇ قىلمايدۇ، بۇ دۇنيادا ۋە ئۇ دۇنيادا بۇ پاسق
سېتىلما خائىن مۇناپىقلارغا داۋاگەر بولۇشى
مۇقەررەردۇر.

سەپىدىن ئەزىزى (ناملىق) ئەدىبىمىز، ئۇستا
ماھىر سىياسەتچىمىز مەنبىۋى ئۇستازلىرى ستالىن،
ماۋىزىدۇڭلارغا ئەمەلىيىتى بىلەن كۆرسەتكەن بۇيۈك
ئاكتىپلىق خىزمەتلەرى تەقدىرلىنىپ (تارىخلاردىن بىرى
دۇشەنلىرىمىزگە بولۇپمۇ چواڭ - كىچىك زالىم
ئەمەلدارلىرىغا جان دىلى بىلەن خىزمەت قىلىپ،
يانچۇقلىرىنى تولدۇرۇپ مۇكاباتقا ئېرىشەلمىگەن
سېتىلما خائىن، رەزىل ئالچاق مىللەي مۇناپىقلار

سەپلىرىدىن) ئاڭ سەۋىيىسى ئۆستۈن بۇ پوداقچى «ماوجۇشى جانابىلىرىنىڭ» سەپىدىن ئەزىزى ياخشى يولداش ناملىق بۇيۇك ئىنئامىغا، مۇكاپاتىغا ئېرىشىلدى، يۇقىرىدا سەككىز نەپەر ۋە كىلىملىنىڭ ئالموتااغا بېرىپ توختىغانلىقى يېزىلغان ئىدى، سىتالىنىڭ جىددىيەتلىك بىلەن موسكۋادىن ئالموتىدىكى ۋە كىللەر بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزۈش ۋە زېپىسىنى ئۆستىگە يۈكلىپ ئەۋەتكەن بىر نەپەر رۇس، بىر نەپەر قازاق كى گى بىك ئاتاقلق جاللاتلىرى (ئىسمىنى يوشۇرغان) بىشكەكتىكى پىشىقىدەم كى گى بى ئەزاسى ھاکىم جاپىارنى (غۇلجا شەھرى دوستلۇق دوختۇرخانىسىدا 1919 - يىلىدىن باشلاپ 1948 - يىللارغىچە ۋاراج دوختۇرلۇق ئۇنۋانى بىلەن جاسۇسلۇق خىزمەتلىرىنى ئاكتىپلىق بىلەن ئىشلەپ خىزمەت كۆرسەتكەن) ئۆيىدىن ئېلىپ ئالموتااغا ئېلىپ بېرىپ ۋە كىللەر بىلەنكى سۆھبەت ناملىق پىكىر ئېلىش، زورلاش، سوراق دىكتاتورلىرىغا تەرجىمانلىق قىلدۇرغانلىقى، بۇ مەخپىيەتلىكى ئاخىرقى نەپىسىگىچە ساقلاش خۇسۇسىدا قاتىق تاپشۇرغانلىقلرىنى مەشھۇر يازغۇچىمىز ئاسىم باقىغا: "ئۆمرۇم ئاخىرلاشتى، مەن ئۆلگەندىن كېيىن زاماننىڭ شارائىتى يار بەرسە بۇ پىنهان تۇتۇلمىدىغان ۋاقىئەنى سەن يازارسەن، ئۆلسەم ئىچىمە كېتىپ قالمىسۇن" دەپ

سۆزلەپ بەرگەنلىرىنى ئەينىن «خۇنرەزلىك» ناملىق ئاسىم باقىنىڭ قول يازما خاتىراتىدىن ئېچىنىشلىق بىلەن ئاخلايمىز.

مەن 1922 - يىلدىن بۈگۈنگە قەدەر ئۆتكۈزۈۋاتقان بىر ئۆمۈرلۈك ھايياتىمدا ئۈلۈغ ۋە تىنمىز شەرقىي تۈركىستاندا قەبىھ دۈشمەنلىرىمىزنىڭ يۈرگۈزۈپ كېلىۋاتقان مؤسەتە ملىكىچىلىك سىياسەتلەرنى، زۇلۇم، ئازاب - ئوقۇبەتلەرنى، خىيانىت - جىنايەتلەرنى كۆرگىنىم، بىلگەنلىرىم بويىچە ناھايىتى قىسقارتىلغان حالدا كېلەچەك نەسىل - ئەۋلادىمىزغا تارىخي خاتىرە بولۇپ قىلىش ئۇمىدى بىلەن نەشر قىلدۇرۇم، مىللەتىمىز ئىچىدە بېشىدىن كۆپ تەجربە - ساۋاقلارنى ئۆتكۈزگەمن، كۆپ بىلدىغان ۋە تەنداشلىرىمىزدىن ئۇمىدىم شۇكى:

بۇ يېزىپ تۈگەتكۈسىز تارتىۋاتقان زىيانلىرىمىزنى ئالاهىدە كۆڭۈل بۆلۈپ كۆپلەپ يېزىپ، بۇ بالايئاپەت، ئازار - كۈلىپەتلەردىن قۇرتۇلۇپ كېلەچەك نەسىلىرىمىزگە پارلاق ئىستىقبال، ھۆرلۈك، ئازاتلىقلارنى مىراس قالدۇرۇش ۋە زىپلىرىمىزنى ئادا قىلىشىمىزنىڭ نۆۋەتتە شۇنچە زۇرۇرلىكىنى ئېسىمىزدىن چىقار ما سلىقىمىزنى تەۋسىيە قىلىمەن.

مەن بۇ كىتابنى تارىختىن بۈگۈنگە قەدەر ۋە تەن، دىن، مىللەت ۋە مؤسەتلىق ئۇچۇن ئەزمىز جانلىرىنى

ئايماي قانلىرىنى ئاققۇزۇپ ئەولاد - ئەجدادلىرىغا
مىراس قالىدۇرۇۋاتقان قەھرىمان جەڭگۈۋار
شەھىدىرىمېزنىڭ پاك روھلىرىنى شاتلاندۇرۇۋاشقا
بېغىشلىدىم.

مؤھەممەد سالىھ ئارتۇشى

سۆز بېشى

پىشىقىدەم ۋە تەنپەرۇھەر ئاكىمىز مۇھەممەد سالىھ
هاجىم ئارتۇشىنىڭ ئىقتىسادىي ياردىمى بىلەن
نەشر قىلىنغان «يوشۇرۇن قاتىللۇق» ناملىق كىتابىنىڭ
نەشر قىلىنىشى 20 - ئەسىرنىڭ بىرىنچى يېرىمدا
شەرقىي تۈركىستاندا يۈز بەرگەن بىر مۇھىم تارىخى
ۋە قەدىنىڭ ئارقا كۆرۈنۈشىنى پۇلاتتەك دەلىل - پاكتىلار
بىلەن ئېچىپ بېرىشتە مۇھىم رول ئوبىنايدىغانلىقى
مۇقەررەردۇر.

فىلولوگىيە پەنلىرىنىڭ نامزاڭى، ئەدەبىياتشۇناس
ۋە شائىر ئاسىم باقى ئوغلىنىڭ «خۇنرەزلىك» ناملىق
بۇ ئەسىرى 1944 - يىلى 12 - نويابىردا شەرقىي
تۈركىستاننىڭ غۇلجا شەھىرىدە قۇرۇلۇپ، ئىلى، ئالتاي
ۋە چۈچەك ۋىلايەتلەرىدە 1950 - يىلغا قەدەر

مۇستەقىل ھالدا ياشىغان شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيەتتىنگىز رەھبىرى ئەخمىەتجان قاسىمى، شەرقىي تۈركىستان مىللەي ۋارمۇسىنىڭ باش قوماندانى گېنېرال ئىسماق بېك، مىللەي ۋارمۇسىنىڭ سىياسى كۆمىسسىارى ئابدۇكېرىم ئاببىاسوف، شەرقىي تۈركىستان مىللەي ۋارمۇسىنىڭ مۇئاۇن باش قوماندانى گېنېرال دەلىخان سۈغۇربايوق، بېجىنگە بارىدىغان ھۆكۈمت ئۇمىكى تەركىبىدىكى خادىملاردەن ئابدۇرەشىد ئىمنۇف، غېنى كەرىمۇف ۋە ئۇسمانجان ناسىرۇفلارنىڭ 1949 - يىلى ئاوغۇست ئېيدىدا بېجىنگە سۆھبەت ئۈچۈن كېتىۋېتىپ، قانداقتۇر ئايروپىلان قازاسى بىلەن ۋاپات بولمىغانلىقىنى، ئەمەلىيەتتە سوۋېت - ختاي ئىمپېرىيىسى رەھبەرلىك گورۇھى تەرىپىدىن مەقسەتلەك، پىلانلىق ۋە ناھايىتى يوشۇرۇن بىر شەكىلدە قانخورلارچە ئۆلتۈرۈلگەنلىكىنىڭ ئىسپاتى ۋە جەريانىنى بىزگە ئەمەلى مىسالىلار بىلەن ئايدىڭلاشتۇرۇپ بېرىدۇ.

بۇ كىتاب - سوۋېت - ختاي سوتىسىيال جاھانگىرلىك گورۇھىنىڭ 1944 - يىلى 12 - نۇيابىردا قۇرۇلغان شەرقىي تۈركىستان جۇمھۇرىيەتى دۆلىتتىنى يوقتىپ تاشلاشتىكى ھىلە - مىكىرلەر بىلەن تولغان شەيتانى ئويۇنلىرىنى پۇلاتتىك دەلىل - پاكىتىلار بىلەن ئىچىپ بېرىشتە ۋە شەرقىي تۈركىستاننىڭ

ئىستىقلال مۇجادىلىسىدە بىزنى ئاچقىق تەجربە - ساۋاقلار بىلەن تەمىنلەشتە مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە تارىخي خارەكتېرىلىك ھۆججەتتۈر. شۇنداقلار ھەر بىر شەرقىي تۈركىستان ئەۋلادىنىڭ ئوقۇپ چىقىشغا تېكىشلىك بىر مۇھىم ۋەسىقە ۋە بىر مۇھىم ئىبرەتنامىدۇر.

ئالىم ئاسىم باقى ئوغلى بۇ ئەسلىنى مەرھۇم رەھبىرىمىز ئەخمىەتجان قاسىمىنىڭ مەخسۇس مۇھاپىزەتچىسى، ئىنقىلاپى قۇربان ئۇسماجان ناسىرۇفنىڭ تاشكەنتدىن ئىستانبۇلغا كەلگەن ئوغلى ئارقىلىق 1991 - يىلى ماڭا ئەۋەتىپ بەرگەن ئىدى. ئۆزىنىڭ بۇ ھەقتە ماڭا يازغان خېتىدە: «مۇھىتەرم دوكتور سۇلتان مەھمۇد قەشقەرى ۋە شەرقىي تۈركىستان ژورنىلى تەھرىر ھەيئىتى، سىزلىرگە «خۇنرۇزلىك» سەرلەۋەھىلىك ماقالەمنى ئەۋەتىم، ژورنىلىخلار سەھىپىسىدىن ئورۇن بەرسەخلار ئەينى مۇددىئا بولار ئىدى» دېلىلگەن ئىدى.

بۇ ماقالىنى زاماندا نەشر قىلىشقا قۇۋۇھتلىك تەرەپدار بولساممۇ، بەزى سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن بۇ ماقالە ژورنالدا ئېلان قىلىنالىدى. 1993 - يىلى بۇ ماقالە قىسقارتىلغان شەكلى بىلەن قازاقستاننىڭ ئالموئىدا نەشر قىلىنىۋاتقان «يېڭى ھايىت» گېزىتىدە نەشر قىلىنىپ، ئۇيغۇر ئوقۇرمەنلىرى بىلەن يۈز كۆرۈشتى.

بۇگۈن بۇ ماقالە تولۇق تېكىستى بىلەن كىتاب بولۇپ نەشر قىلىنىشى مېنى ئالاھىدە خوشال قىلدى، بۇ كىتابىنىڭ نەشر قىلىنىشىدا ئەمگەك ۋە غەيرەت سەرپ قىلغانلارغا تەشەككۈرلىرىمنى ئىزهار قىلىمەن ۋە تەبرىكلەيمەن.

بۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئاسىم باقى ئوغلىنىڭ قىسىچە تەرجىمەالىنى كىتابخانلارنىڭ دىققىتىگە سۈنۈشنى مۇھىم بىر ۋەزىپە دەپ ھېسابلايمەن. ئاسىم باقى ئوغلى 1924- يىلى ئالمۇتا ئوبلاست، ئۇيغۇر ناھىيەسىدە تۈغۈلغان. باشلانغۇچ مەكتەپنى شەرقىي تۈركىستاننىڭ نىلقا ناھىيەسىدە ئوقۇغان.

ئۈچ ۋىلايەت مىللەي ئازاتلىق ئىنقىلاپنىڭ پارتىزانى، مىللەي ئارمىينىڭ روتا «بۇلۇك»، باتالىئون «تابۇر» سىياسىي رەھبىرى، پولك «ئالاي» سىياسىي بۆلۈم باشلىقى، «شىنجاڭدا تىنچلىق ۋە خەلقچىلىقنى ھىمایە قىلىش ئىتتىپاقي» ھەربى كومىتېتىنىڭ تەشكىلى بۆلۈم باشلىقى، ئوتتۇرا يۇنىش قوماندانلىق شتىابىنىڭ شتىاب باشلىقى، ئۇرۇمچىدە ئىچىلغان يۈقرى ئۇفتىسلەر سىياسىي كۈرسىنىڭ ئوقۇتقۇچىسى، ھەربى ژورنالنىڭ مۇھەررى، شىنجاڭ پەنلەر ئاکادىمىيىسى تارىخ گورۇپپىسىنىڭ بۆلۈم باشلىقى قاتارلىق خىزمەتلەرنى

ئىشلىگەن. ئۇرۇمچى شەھرىدە ئاسپىراتورلۇقنى پۇتتۇرگەن.

1965 - 1970 - يىللرى ئۆزبېكىستاننىڭ پەنلەر ئاکادىمىيىسى ئەدەبىياتشۇناسلىق ئېنىستىتىدا «ئۇيغۇر فولوكلۇرى» ساھەسىدە ئىلمىي خادىم دەرىجىسىدە تەتقىقات ئېلىپ بارغان. 1971 - يىلى «ئۇيغۇر خەلق لېرىك شېئرىيىتى» ماۋزۇسدا كاندىداتلىق دېسىرتاتسىيە ياقلىغان. «ئۇيغۇر خەلق لېرىك شېئرىيىتى» مونوگرافىيىسى، «سىيت نوچى»، «ئۇيغۇرلار»، «سىيت مۇھەممەد قاشى» رسالىلىرىنى ۋە 300 دىن ئارتۇق ئىلمىي، تەتقىدىي، فۇبلىستىك ماقالىلارنى ئىپلان قىلغان. «دەرتەنلەر زارى»، «ئەزەلىي ۋە ئەبەدىي خەلق بىز»، «ئۇيغۇرستان» ۋە «ئېلىخان تۈرە ساغۇنى» قاتارلىق ماقالىلىرى ئارقا - ئارقىدىن نەشر قىلىنغان. «ئۇيغۇر ئېپىك شېئرىيىتى تارىخىدىن»، «لۇتپۇللا مۇتەللېپ» مونوگرافىيىلىرىنى نەشرگە تېيارلىغان.

1961 - يىلدىن 1988 - يىلغىچە ئۆزبېكىستان ئەدەبىياتشۇناسلىق ئېنىستىتىدا ئىلمىي خادىم بولۇپ ئىشلەپ، 1989- يىلى دەم ئېلىشقا چىققان.

مەرھۇم مۇجاھىد، ئەدەبىياتشۇناس ئالىم ئاسىم باقى ئوغلى 1995- يىلى تاشكەنتتە ۋاپات بولغان. ئاسىم باقى ئوغلى مىللەي مۇجادىلىمىز ئۇچۇن

کۆرسەتكەن خىزمەتلەرى ۋە ئىلىم - پەن ساھەسىدە
ئېلىپ بارغان مول ئەمگەك مېۋەلىرى بىلەن خەلقىمىز
قەلبىدە ئەبەدىي ياشايىدۇ!
پروفېسسور، دوكتور سۈلتان مەھمۇد قەشقىرى
ئۈچ تەممۇز 2004 - يىل ئىستانبۇل

مۇقەددىمە

ئەسسالامۇ ئەلەيکۈم ھۆرمەتلىك كىتابخانلار!
قولىخىزدىكى ئۇشبو كىتاب مەرھۇم يازغۇچى
ئاسىم باقى ئوغلى يېزىپ قالدۇرغان مەرھۇم داھىمىز
ئەخەمەتجان قاسىمنىڭ ۋاپاتى توغرۇلۇق يېزىلغان
تارىخى ئەسلىمە بولۇپ، بۇ تارىخى ئەسلىمنى
ئوقۇغىنىخىزدا، ئىشىنمىزكى، خىيالىخىزغا كەلگەن ۋە
سوْزلىيەلمىگەن يوشۇرۇن پاجىئەلىك، سۈيىقەستلىك
ھەرىكەتنىن خەۋەردار بولىسىز ۋە تۈمەنلىك ئەپسۇس
نادامەتلەر قايىنىغا چۆكىسىز، ئەلۇھەتتە. بىزنىڭ
مۇستەقلەلىق، ھۆرلۈك ئۈچۈن ئېلىپ بارغان
كۈرەشلىرىمىزنىڭ تارىختىن بۇيان نىمە ئۈچۈن غەلبە
قىلالماي كېلىۋاتقانلىقىنىڭ تۈپ سەۋەبلىرىنى ئۈچۈق
چۈشىنىسىز. دېمەككى، بىز بىر تەرەپتىن تارىختىن
بۇيان روس ۋە خىتاي كەبى قانغور بۇلاڭچى ۋە
تېررورىستلارنىڭ تۈرلۈك سۈيىقەست، ھىلە -
مىكىرىلىرى بىلەن تولغان يالغان ياؤىداق گەپلىرى ۋە

ھەرىكەتلرىنگە ئالدىنىپ قالدۇق. يەنە بىر تەرەپتىن ئارىمىزدىكى خائىن، ساتقىنلارنىڭ دۇشىمەنلىكلىرى ئىزچىل داۋام قىلىپ كەلدى. دېمەك بىز ئومۇمۇزلىك ھۇشىار بولالىمىدۇق. بىر مەقسەت، بىر نىشان ئۈچۈن قەيسەرلىك ۋە باتۇرلۇق بىلەن كۈرەش قىلىشقا بىرداك ئاتلىنىالىمىدۇق. دەرھال ئويغانغان ۋە ھۇشىارلىق بىلەن كۈرەشكە ئاتلانغانلارغا بولسا، ۋاقتىدا يېقىندىن ماسلىشىپ ھەرىكەت قىلالىمىدۇق. بەلكى ئۇلارنى يېتىم ئورۇنغا چۈشۈرۈپ قويىدۇق. ھەتتا سۈيىقەستىچى قانخورلار يەپ كېتىۋاتسا، نەپرەت بىلدۈرۈش بىلەن بولدى قىلىدۇقۇ دەرھال قوزغىلىپ ئەمەلى كۈرەش ئېلىپ بارالىمىدۇق. خۇسۇسەن خائىنلار ۋە ساتقىنلارنى تازىلاشقا، قاتىق زەربە بېرىشكە ئەھمىيەت بېرەلمىدۇق. نەتىجىدە ئىشىددى مۇستەملىكىچىلەر، قاتىل بۇلاڭىلار ئېزىز ئانا ۋە تىنمىزنى ئاياق ئاستى ۋە تالان تاراج - - قىلماقتا. ھەتتا نۆۋەتتە بىزنى تارىختىن ئۆزۈل - - كېسىل يوق قىلىش قەدىمىنى تاشلىماقتا. شۇ سەۋەبتىن ئەسلىدە دۇنيا مەدەنىيەتتىنىڭ ئالىتۇن بۆشۈكى بولغان مۇقەددەس يۈرۈتىمىز كۈرىۋاتقىنىمىزدەك قاتىق خانىۋەيران بولۇشقا، سەرسان سەرگەردان بولۇپ، قاتىق سىقىلىش ئىچىدە ياشاشقا مەجبۇر بولماقتىمىز. ئەنە قانخورلار ئىزچىل ھالدا تۈرلۈك بۆھتىان ۋە تۆھمەتلەرنى چاپلاپ دۇنيا

جامائەتچىلىكىنى ئالداش، قايي مؤقت تۈرۈش ئارقىلىق تېخىمۇ ئەشىددى ۋاسىتلەر بىلەن سۈيىقەست ئىشلىتىشكە تىرىشماقتا. بۇ يەردە قىسىقچە كۆرىدىغان بولساق، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ يىللاردىن بىؤيان داۋاملاشتۇرۇپ كېلىۋاتقان قانخورانە زورلىق، زومبۇلۇقلۇرىنى جىددىلەشتۇرۇپ، ئۆتكەن يىلى 1 - ئۆكتەبر ھارپىسىدا «100 كۈنلۈك قاتىق زەربە بىلەن تازىلاش ھەركىتى» نى ئېلىپ بېرىپ، «ئىسلامى تېررورىست»، «مەللەتچى تېررورىست» دېگەن بهتىamlar بىلەن 16 ياشتن 45 ياشقىچە بولغان 100 مىخدىن ئارتۇق ئۇيغۇرنى تۇتقۇن قىلىپ جازا لاگىرىغا، ئۇيىەردىن ئۆلۈمگە مەھكۈم قىلدىغانلىقى ئاشكارىلانغان ئىدى. يەنە شۇ يىلى 2 - دېكاپردا «روس خستاي بىرلەشمە باياناتى» ئېلان قىلىنغان بولۇپ، ئۇنىڭ 5 - ماددىسىدا مۇنداق دېلىلگەن: «ئىككى تەرەپ چىچىنیيە ۋە شەرقىي تۈركىستان بۆلگۈنچىلىرى ھەم تېررورچىلىرىنىڭ خەلقئارا تېررورىزمىنىڭ بىر قىسىمى ئىكەنلىكىنى مۇئەيىەنلەشتۈردى. ئۇلار دۇنيادىكى بارلىق دۆلەتلەرنىڭ بىرلىكتە كۈرەش قىلىش نىشانى بولۇپ جازالىنىشى كېرەك.» روشەنکى، تارىخ ۋە ئەمەلى ئەھۋالدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئۇيغۇر مەسىلىسى بۇ ئىككى قانخوردىن بارلىق ھەمكارلىقلۇرى جەريانىدا

مۇھىم ئورۇنى ئىگەللەپ كەلگەن بولۇپ، روسىيە دائىرىلىرى بۇ قېتىم يەنە خىتاي ھۆكۈمىتىنىڭ مىللەتىمىزنىڭ مۇسـتەقىللىق، دېموکراتىڭ ھەرىكەتلرىنى باستۇرۇش سىياسەتلرىنى قوللىغان ۋە تارىختىكى قانخورلۇق ھەرىكەتلرىنى داۋاملاشتۇرۇشتىن باش تارتىمىغان. يەنى 1881 - ىلى چار روسىيەسى «خىتاي - روسىيە ئىلى شەرتىنامىسى» ئارقىلىق ئۇيغۇرلارنى ساتقان بولسا، 1876 - ىلى يەنە ياقۇپ بەگىنىڭ مۇستەقىل «يەقتە شەھەر دۆلتى»نى مەنچىڭ ئىپرىيىسىدىن ئالىدىغان مەنپەئىتىنىڭ قۇربانى قىلىۋەتكەن ئىدى. ئوخشاشلا قانخور سىتالىن ھۆكۈمىتىمۇ 1944 - يىلىنىكى شەرقىي تۈركىستان ئىنقىلاپنى باشتا قوللاپ، كېيىن گومىنداڭچى خىتاي ۋە 1950 - يىلى كوممونىست خىتاي بىلەن تۈزگەن دوستلىق شەرتىنامىسىڭە قۇربان قىلىۋەتتى. قولىخىزدىكى بۇ «سىرلىق سۈيىقەست ۋە ھىشىيانە قانخورلۇق» ماۋزۇلۇق تارىخى ئەسلىمە مانا شۇ قېتىملق قانلىق ھەرىكەتنىڭ پولاتىدەك دەلىلىدۇر. شۇ يىللاردىن بۇيان، بۇ ئىككى قانخور يەنلا بىرلىشىپ قاتىلىق بۇلاڭچىلىق ھەرىكەتلرىنى ئىزچىل ھالدا داۋاملاشتۇرۇپ كەلمەكتە. ئەنە يېقىندا ۋە تەن سىرىدا ياشاؤاتقان 11 نەپەر مۇجاھىدىمىزنى ئىنتايىن نومۇسسىزلىق بىلەن «تېرورىست» دەپ ئېلان قىلدى.

بىز ئەبىدىلئەبەت جانابى ئاللاھنىڭ ئىرادىسىگە
مۇناسىپ ھالدا تۈغۈلۈپ ئۆسکەن ۋە ئۆسۈۋاتقان ئېزىز
ئانا يۈرۈتىمىزنى جان تىكىپ قوغداش بىلەن ئىلىم
مەدەننەتتە تېخىمۇ يۈكىسىلگەن ئاساستا ياشاشقا
ئىمانىمىز كامىللىكى، خۇددى قەدىرىلىك رەھبىرىمىز
ئەخەمەتچان قاسىمى ئەپەندى دېگىنىدەك بىزگە جانابى
ئاللاھتن باشقا ھەرقانداق تاشقى كۈچنىڭ
نەجاتكارلىقى كېرەك ئەمسى ھەم ئۇلار نەجاتكار
بولالمايدۇ. بەلكى قان ئىلىكىمىزنى ئىچكىنى ئىچكەن.
بىزنى ۋە يىران قىلىپ يوق قىلغىنى قىلغان. بۇنى
نورمال ھەرقانداق ئۇيغۇر ئېسىدە چىڭ تۇتىشى لازىم.
دېمەك بىز خىتاي، روس ۋە باشقا قانخور تاجاۋۇزچى
كۈچلەرنىڭ ھىيلە نەيرە ئىلىرىگە ۋە تاجاۋۇزچىلىق
ھەرىكەتلەرىگە قارشى قەيسەرلىك بىلەن كۈرەش ئېلىپ
بېرىشىمىز لازىم. بۇ بىزنىڭ باش تارتىپ بولمايدىغان
ئىمان ۋە ۋىزدان مەستۇلىيەتىمىز ئەلۋەتتە. يوقالسۇن
تارىخى ۋە ھەشىيانە قانخورلۇق بىلەن تولغان ئەڭ
ئەشەددى مۇستەملەكىچى تويماس بۇلاڭچى ۋە دۇنيا
بۇيىچە بىرىنچى نومۇرلۇق تېررورىست روس ۋە
ختاي ...

خۇزىزلىك

بۇ ناھايىتى پىنهان تۈتۈلغان قانخورلۇق يىقىن ئۆتمۈشته، - بىز تېخى بەكمۇ ئۆزاقلىشىپ كەتمىگەن، ئىسىرىمىزنىڭ 1949 - يىلى باش كۈز ئېيىدا سادىر بولدى. ئۇيغۇرستان خەلقىرىنىڭ سوپۇرمۇلۇك پەرزەنتى، مىللە ئازاتلىق ئىنقلابىنىڭ رەھبىرى ئەخەمەتجان قاسىمى باشلىق باش قوماندان گېنېرال لېتنات ئىسەقاپىگە مونۇنۇپ، باش قوماندان ئورۇنىباسارى گېنېرال مايۇر دەلىقان سۇغۇر بايۇپ، ھۆكۈمت ئەزاسى ئابدۇكىرىم ئابباسوپ، ئىش باشقۇرغۇچىلار غېنى كېرىمۇپ، ئابدۇرشت ئىمنىپ، مەددەنىيەت ئۇيۇشما خادىمى لوچىز ھەمدە ئەخەمەتجان قاسىمىنىڭ مەخسۇس مۇھاپىزەتچىسى ئوسمانجان ناسىرلار سىتالىن ۋە ئۇنىڭ گۇماشتىلىرى تەرىپىدىن ماۋزىدۇڭ بىلەن كېلىشىلگەن ھالدا ئۇستىلىق بىلەن ئۇيۇشتۇرۇلغان تېررورلۇقنىڭ قوربانى بولۇشتى.

40 يىلدىن ئاشتىكى، بۇ قاتىلىق پاجىئەنىڭ سرى ئېچىلمىدى. نادامەتلەر بولسۇنکى شۇ دەۋىر ۋە زېيتىنىڭ قاباھىتى ۋە ھاكىمېيتىنىڭ بىيوكراتىك دېكتاتورسى --- ئىجتىمائى ئائىنىڭ تەقىپ قىلىنىشى ۋە ئىككى قارا كۈچ ---

سوۋېت، خىتاي غايىۋى بىرلىكى مانا شۇ ئادالەتسىزلىكىنىڭ
نقاپسىنى يىرتىپ تاشلاشقا ئىمكان بىرمىدى.

خرىستىئان ئلاھىياتچىسى ئاۋگوستىنىڭ «غەپلەتتە
ياتقان خەلقنى ئويغىتىش ئۈچۈن ئۇنىڭ تارىخىنى ئويغات!
دېگىنى مىڭ كەررە ھەقىقتى سىدى. ناھايىتى ئېغىر تەقىپتە،
غەپلەتتە قالغانلىقىمىزدىن ھەسرەت، نادامەتلەرىمىز، جەبرى
-- ئەلەملەرىمىز قەلبىمىزدىن تاشقىرىغا چىقماي بۇرۇختۇم
بولۇپ قالغان ئىدۇق.

ئاشكارىلىقىنىڭ شاراپىستى بىلەن، ئۇيغۇرلار ئېلىنىڭ
ئاددى پۇقراسى، شۇ تۈپراقنىڭ بىر پەرزەنتى بولۇش سۈپىتىم
بىلەن يۈرەكتىكى دەرتلەرنى تۆكۈش، ئىچكى تۈيغۇلارنى
ئۈچۈق - ئاشكارا بايان قىلىشنى مانا 42 يىلنى ئۆتكۈزۈپ
جەزىم ئەتتىم.

* * * *

قانخورلۇقنىڭ باشلىقىنىنى ۋەقدىگە بىۋاسىتە ئىشتىراك
ئەتكەن ئېتىبارلىق شەخستىن ئائىلايمىز.

سوۋېت رازۋېتچىكى غۇلجا شەھرىدىكى چوڭ
شىپاخانىنىڭ يېتەكچى ۋېراجى (1945 - 1948) ھەممىگە
تونۇلغان ھاکىم جاپىار 1976 - بىلى كۈزدە تاشكەتىكە
تەشىرىپ قىلغاندا ماڭا تۆۋەندىكىلەرنى سۆزلەپ بەرگەن ئىدى:
--- موللا ئاسىم ساڭا بىر مەخپىيەتلىكىنى ئېيتىشنى

قارار قىلدىم. بىلىسەنكى، يېشىم ئانچىگە بېرىپ قالدى. ساقلىقىممۇ جايىدا ئەمس. تەسادىفلار بىلدەنمۇ، ياكى بەندىلىك قىلىپىممۇ بۇ مەخچىيەتلىك مەن بىلەن كىتىپ قالمىسۇن، ئۇچاغدا روھىم تىنچ بولمايدۇ. شۇ مۇددىئادا بار ھەقىقەتنى ئېيتىپ ئىچىمنى بوشتىۋالا، شۇنىچىلىك ئىچىمدىن كۆيۈپ كۈل بولغىنىم يېتەر....

1949 - يىلى 24 - ئاۋغۇست كۈنى ئەتىگەندە

ئۆيۈمگە (فرۇنزا شەھەرى ئا. ب) پولكۈۋىنىك دەرىجىلىك بىر ئۇرۇس (ھەربى ۋە پۇقراچە كېينىڭمەن) كىربپ كەلدى. سالاملاشقاندىن كېيىن، تەكەللۇپ بىلەن: «سىزنى ئالما توغا چاقرۇاتىدۇ، ماشىنا تەبىyar» دېدى. ئۇرۇس مىللەتكە مەنسۇپ پولكۈۋىنىكنىڭ تۇرقى تومباتى بەكمۇ جىددى، پۇقرى كېيمىدىكى شەخسىنىڭ قىياپىتىدىن رازۇپت خادىمى ئىكەنلىكى بىلىنىپ تۇراتى. بىز ھەربىلەرنىڭ كېچىك ۋېللەس ماشىنىسا ئالمۇتا شەھەرىگە قاراپ يولغا چىقىتۇق. بەش سائەتكە سوزۇلغان سەپىرىمىز جەريانىدا تۇرمۇشتىكى ئاددى ۋە قەلەر ماۋزۇسىدا قىسقا سۇھبەتلەر بولغىنىنى ئىستىسنا قىلساق مېنى كىم؟ نېمە زۇرۇرىمەت بىلەن چاقرغانلىقى ھەققىدە بىرەر ئىشارەت بولغىنى يوق. بەر بىر ئىنکۈۋىدى (دۆلەت خەۋىپسىزلىك ئىدارىسى ئا. ب) چاقرغانلىقىنى ھېس قىلاتتىم. راستىنلا شۇنداق بولدى. ماڭا ياخشى تونۇش ئىنکۈۋىدى مەھكىمىسىنىڭ هوپىلىسىغا كىرگىنىمە، غېنى كېرىمۇپقا كۆزۈم چۈشتى. ئۇ باش بىر

بىگىتكە نېمىلەرنىدۇ تاپىلىۋاتقاندەك كۆرۈندى. ماشىنىدىن چۈشۈپلا غېنى كېرىمۇپىتىن: «ئەپەندىم كەلدىمۇ؟» دەپ سورىدىم. ئۇ، «ھە! ئەپەندىم شۇ يەردە» دەپ قىسىقچىلا جاۋاب بەردى ۋە مەن بىلەن سەممى كۆرۈشتى. خوشاللىق تۈيغۈغا چۆمۈلدۈم. ئىچكىرىگە، ھەشەمەتلىك ئىمارەتنىڭ ئىككىنچى قەۋىتىگە كۆتۈرۈلىدىكەنەمەن. رەھبەر خانىدا ئەخىمەتجان قاسىمى، ئىسەهاقبەگ ۋە دەلىقانلارغا كۆزۈم چۈشتى. ئۇلار ئۇزۇن ئۇستەلنىڭ ئوڭ قانىتسا جاي ئېلىشىپتۇ. سول قانىتسا ئىككى ناتۇنۇش پۇقرى كېيمىدىكى كىشىلەر ۋە ئابدۇكېرىم ئابىاسۇپ، ئۇلارنىڭ ئارقىسىدا بىر خىتاي كىشى (ئۇنى ھېچ كۆرمىگەنەمەن)، ئىشىكتىن كىرگەن ئوڭ تەرەپتە ئابدۇرشت ئىمنىوب ئورۇن ئاپتۇ. مەن سەممى سالام بىلەن ئۇلارنىڭ ھال - ئەھؤالىنى سوراۋاتقىنىمدا غېنى كېرىمۇپ كىچىك بىر پاپكىنى كۆتۈرۈپ كىرىپ كەلدى - دە، ئەخىمەتجان قاسىمىنىڭ يېنىدىن ئورۇن ئىگەللەدى. مەن غۈلجدىكى تونۇش - بىلىشلەر، بولۇپمۇ ماشا كۆپ راپاۋەتلەر كۆرسەتكەن غېنى باتۇرنىڭ سالامەتلىكىنى (ئۇ 1945 - بىلى ئارشاڭدا يارىدار بولغان ئىدى) سوراۋاتقىنىمدا، يۇقىرىدا ئولتۇرغان ئورۇس مىللەتكە مەنسۇپ باشلىق سۆزۈمنىڭ بېلىگە تەپتى: -- يولداش ھاكىم جاپىياربېچ، خىتاب قىلدى ماشا تىكىلىپ جىددى قىياپەتتە، -- غۈلجدىن كەلگەن ۋە كىللەرنى سىز ياخشى تونۇيىسىز، بىز بىر قانچە مەسىلە بۇيىچە سۆھبەتلىك شەكچىمىز. سىز خالىسانە خىزمەت -- تەرجىمانلىق

قىلىپ بىرىسىخىز خۇرسەن بولار ئىدۇق.

- بىجانىدىل - دەپ جاۋاب بىردىم مەن.

مەن موسكۈادىن كېچىلا ئۆچۈپ كەلدىم. ئىسمى... فامىلەم... (ئىسمىدىن چىقىپتۇ) يېڭى خىتاي رەھبەرلىكى بىلەن كېلىشىمگە ئاساسەن بۇ ۋە كىللەر پېكىنگە (بېيجىخغا) بېرىپ [1] - نۆۋەتلەك سىياسىي مەسىلەت كېڭىشىگە قاتنىشىشى كېرەك. بۇ كېڭىش كۈن تەرتىۋىگە قويىلىدىغان مەسىلەر ۋە شۇ مەسىلەرگە بىزنىڭ مۇناسىۋىتىمىز قانداق بولىشى ھەققىدە بىر پىكىرگە كېلىشىۋېلىشىمىز كېرەك. مەن ئۇلۇق داھىمىز يولداش سىتالىنىڭ كۆرسەتمىلىرىنى بىجىرىش ۋاكالىتىگە ئىگىمەن. شۇ نەرسە بىزگە مەلۇمكى، سىياسىي مەسىلەت كېڭىشىدە خىتاي خەلق جۇمھۇرىيەتنىڭ ئېلان قىلىنىشى ۋە خىتاي ھۇڈۇدىنىڭ بىر پۇتۇنلۇكى ئاساسىي مەسىلە بولىدۇ. ۋە كىللەرىمىز بۇ ھەقتىكى قاراشلىرىنى، مۇناسىۋەتلەرىنى بايان قىلىشى ۋە نەھايەت موسكۈانىڭ پوزۇتسىيىسىنى ئاساسىي دەستور قىلىشىمىز شەرت ۋە لازىم.

مەن بۇ سۆزلەرنى بىرمۇ بىر تەرجىمە قىلىپ بىردىم. ئەخىمەتجان قاسىمى ۋە غېنى كېرىمۇپلار تەرجىمىگە ئېھتىياج سەزمىگەن ھالدا دىققەت ئېتىبارى بىلەن بىر نەرسەلەرنى خاتىرىلەپ ئۇلتۇراتتى. ئابىدۇكېرىم ئابىباسۇپ مېنىڭ تەرجىمەمنى خىتاي كىشىگە خىتاي تىلىدا يەتكۈزەتتى.

غېنى، يولداش ئەخىمەتجان قاسىمۇ، -

سۆزىنى داۋاملاشتۇردى موسكۋادىن كەلگەن ۋاكالەتلىك رەھبەر، ئېيتىڭچۇ، سىياسىي مەسىلەت كېڭىشىدە «شىنجاڭ ختايىنىڭ ئايرىلماس ئۆلکىسى» دېگەن تىزىس ئوتتۇرىغا قويۇلسا، قانداق ئىپادە بىلدۈرسىز؟

ئەخمىەتجان قاسىمى ھۇر، مۇستەقىل، مۇزەپپەر ئۇيغۇرستان دەۋاگىرى سۈپىتىدە ئىچكى تۈيغۈلىرىنى ئېنىق، ئۈچۈق ئىزهار قىلىدى:

ئۇيغۇرستانغا مۇستەقىل، ئۆز ئۆزىنى باشقۇرۇش ھوقۇقى بېرىلىشى، بۇ ھوقۇقنى سىياسىي مەسىلەت كېڭىشى ئېتىراپ قىلىشى شەرت.

رەھبەرگە ئەخمىەتجان قاسىمىنىڭ سۆزلىرىنىڭ مۇتىلەقا ماقول چۈشمىگەنلىكىنى ئۇنىڭ قىياپىتىدىن، قولىدىكى قەلەمنى ئۇستەلگە ئۇرۇپ تۈرىشىدىن بىلگىلى بولاتتى. ئۇ ئۆزىنى مەغرۇر تۇتقان ھالدا سۆز باشلىدى:

ئۇلۇغ ۋەتەن ئۇرۇشىدا گېتىر پاشىزمىنى يەنجىپ تاشلىدۇق. ئەينى ۋاقتىدا ختايىغا قارشى ئۇرۇش قىلغان ۋە بىزگە جىددى خەۋىپ تۈغىدۇرغان ياپۇن مىللەتارىزىمىنى تەسلىم قىلدۇردۇق.

يېڭى ختايىنىڭ ئازاتلىقى ۋە بىر پۇتۇنلۇكى ھازىرقى دەۋىرىنىڭ ئەڭ زۇرۇر تەلىۋىدۇر. ختاي خەلق جۇمھۇريتى ئىلان قىلىنىشى، دۆلت بايرىقى ۋە گېربىنىڭ نامايش ئىتلىشى چوڭ تارىخى ئەھمىيەتكە ئىگىدۇر. تارىختا «شىنجاڭ غەربىي ئۆلکە، ختايىنىڭ غەربىي ئۆلکىسى» دەپ

قەيت قىلىنغانلىقىنى ئىنكار قىلىپ بولمايدۇ. بىز: «شىنجاڭ ختايىنىڭ ئايرىلماس ئۆلكىسى» دەپ ھېساپلايمىز. بۇ ئۆلكىدە گۈمىندىڭ ئىستېداتى ھۆكۈمرانلىق قىلىپ، مەھدىلى خەلقىلەرنى تارىختا مىسىلى كۈرۈلمىگەن دەرىجىدە ئېزىپ، خورلاپ كەلگەنلىكىدىن ئىنقىلاپ پارتىلىدى. بۇ مىللى ئازاتلىق ئىنقىلاپقا ئاساسلىق ياردەمنى بىز كۈرسەتتۈق. بىز قورال - ياراق بەرمىسىك، ھەربىي يۇنىلىشلەرگە رەھبەرلىك قىلىمساڭ، ھەربىي قىسىملارنى، سىياسىي رەھبەرلەرنى ياردەمگە كىرگۈزمىسىك بۇ ئىنقىلاپ غەلبە قىلالمايتتى. شىنجاڭدا ئۈچ ۋىلايەت ئازات بولدى. [1] ماددىلىق بىتىم ئىمزاڭاندى. بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىدە بىزنىڭ ياردىممىز، مەدىتىمىز ئاساسىي ئورۇن تۈتىدۇ. قىسىسى، ئۆيغۈرلار نېمىنى تەلەپ قىلىشقا بولسا، بىز شۇ تەلەپلەرنى تۈلۈق قاندۇردوق. كۆپ قان تۆكۈلدى. شۇنداق ئىكەن، «شىنجاڭ ختايىنىڭ ئايرىلماس ئۆلكىسى» دېگەن مەسىلە ئوتتۇرغا قويۇلسا، ئىتىراز بىلدۈرۈش ھېچ قانداق پايدا بەرمەيدۇ. يېڭى ختاي شىنجاڭ خەلقىرىنىڭ بەختىيار كېلىچىكى ئۈچۈن رەھنامە بولغۇسىدۇر.

مەن بۇ سۈزلەرنى جۈملە، ئېينەن تەرجمە قىلىپ بىردىم.

موسکۇا رەھبىرىنىڭ سۆزىگە قوشۇمچە قىلىدى پۇقرابە كېيىنگەن قازاق رەھبەر:

ئىككىنچى جاهان ئۇرۇشىنىڭ غەلبىسىنى تەمن

ئەتكەن سوۋېت خەلقى تىنج ئىجادى ھاياتقا، دۆلەتنى قايتىدىن تىكىلەشكە ئۆتتى. ختاي ئازاتلىق ئۇرۇشىمۇ ئۇزاق داۋام قىلىپ، ئاخىرى غالبىيەت بىلەن ئاباقلاشتى. گومىنداك ۋە گوڭسەنداك تەرەپتىن مىليونلىغان كىشىلەر قۇربان بولدى. ئەمدىلىكتە ختاي خەلق دېموکراتىك ھاكىمىيتسىنى تىكلەش، ئەركىن نەپس ئېلىش دەۋرى باشلاندى. ختاي خەلق دېموکراتىك ھۆكۈمىتى «شىنجاڭ» خەلقنىڭ ئارزو ئارمانىلىرىنى قاندۇرمىدىغانلىقىغا ئىشىنىش كېرەك. بۇ دېمەك، «شىنجاڭ ختايىنىڭ ئايىلماس غەربى ئۆلکىسى» دېگەن تۈيغۇنى ئائىغا سىخڈۈرۈپ، دوستلۇق، قېرىنداشلىقنى كۈچەيتىش زۇرۇر. ختاي ئۇلۇغ مىللەت، ئەينى ۋاقتىتا ئاكا مىللەتتۇر.

قازاق رەھبىرىنىڭ سۆزى ئاباقلىشىشى بىلەن ئەخەمەتجان فاسىمى ئۆزىنى ئۇيغۇرستان خەلقلىرىنىڭ پاك نىيەتلىك پەرزەندىسى سۈپىتىدە تونۇپ، ئۇيغۇرلارنىڭ شانلىق تارىخى، مەددەنىيەتى، تىل - يېزىقى ۋە ئەدەبىيات - سەنئىتى ئىككى ئەسىردىن بۇيان بۇزغۇنچىلىققا ئۇچراپ، تەقىپ ئېتىلگەنلىكى، مەھەللى خەلقنىڭ ئېتىقادى بوغۇپ تاشلانغانلىقى ھەققىدە پاكتىلار بىلەن سۆزلىپ كەتتى. ئەخەمەتجان فاسىمى تەرىپ ئەتكەن مۇدھىش ۋە قەلەرنىڭ قەلىبلەرنى ئۇرتىگەنلىكى، دۆلت بايلىقنىڭ تالان - تاراج قىلىنغانلىقى، گۇناھسىز دىلدارغا تىغ سانجىلغانلىقى، بىرەھىم، بىشەپقەت، شەيتان لەئىن قىياپىتىدىكى باسقۇنچىلار

ئۇيغۇرستاننى «شىنجاڭ» (بېڭى تېپىلغان يەر، بېڭى ئۆلکە) دەپ ئاتىغانلىقى ۋە ئاقۇھەت مۇستەملەكچىلىك سىاستىنى قانۇنلاشتۇرغانلىقى ھەققىدە قايناب - تېشىپ سۆزلەپ كەتتى. ئەخەمەتجان قاسىمىنىڭ ئىزىتراپقا تولغان قەلبىدە ئۇتكەنکى شەخسلىرىگە نېسىپ بولمىغان ئېتىقاد، ۋە تەن ئازاتلىقى ئۈچۈن مەردانە كۈرهش قىلىش غابە يۈكسەكلىكى مۇستەھكم ئىدى. بۇ يۈكسەكلىككە زامانى توغرا باهالاش كەلگۈسىگە ئۇمىسىۋارلىق قاراش ئۈچۈن جۇرئىت - جاسارەت قوشۇلۇپ بىر پۇتونلۇكىنى تەشكىل قىلغان ئىدى.

مۇستەبىتلەكىنىڭ ئىجتىمائىلاشقانلىقى، دەپ سۆزىنى داۋام قىلىدى ئەخەمەتجان قاسىمى، ئىنسان پىكىر - زىكىرىنى نىدا تۈيغۈلىرىنى بوغۇشتىن، ئېتىقادنى تەقىپ ئاستىغا ئېلىشتىن، تىلىنى ئىستېمالدىن چېقىرىشتىن، ئەركىنى بوغۇپ تاشلاشتىن ئىبارەت ئەشىددى قانخورلۇقتا كۆرۈلدى. ئۇيغۇرستان خەلقلىرىنىڭ ئەسىرى، سىياسىي رىقابىتى ھەربىي توقۇنۇشنى تەقەززا ئەتتى. ئۇچ ۋىلايەت ئىنقىلابى ئەندە شۇنداق ۋەزىيەتتە پارتىلىدى. لېكىن ئىنلىكلىنىڭ تىزگىنى خەلقنىڭ قولىدىن باشقىلار تارتىپ ئالدى.

- سىز «شىنجاڭ» ئاتالمىسىنى ئىستېمالغا كىرگۈزگەن ئىدىڭىزغۇ؟ - كەسکىن سۇئال بىلەن ئەخەمەتجان ئەپەندى سۆزىنى بولۇپ تاشلىدى. موسكۇوا رەھبىرى «شىنجاڭدا تىنچلىق ۋە خەلقچىلىقنى ھىمايە قىلىش ئىتتىپاقي» نى سىز قۇرغان ئىدىڭىزغۇ؟

- هه! مەن غۇلجىدىكى سوۋېت پاسونېسترا باشلىقى دوباشىنىڭ قەتىي تەلىۋى ۋە بۇيرىقى بىلەن شۇنداق نام قوللىنىشقا مەجبۇر بولغانمەن. ئەگەر بۇيرۇقنى بىجا كەلتۈرمىسىم ھاياتىم خەۋىپ ئاستىدا قالاتتى. بۇنى مەن چۈشىنپ يەتكەنەن. «شىنجاڭ» بولسا بولسۇن، لېكىن ۋە تەننىڭ ئازاتلىق يولىدىكى غايىۋى نىيەتلەرىم بەربات بولمىسۇن، دېگەن مەخسەتتە «ئىتتىپاق» نى تەشكىل قىلدىم. شەكىلde ئەمەس، ئاساسىي مەزمۇندا چوڭ ئىشلارنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا كىرىشتىم.

شۇ دەقىقىدە گېنېرال لېتنات ئىسهاقبەگ مۇنۇنۇپ قايناتپ ئورنىدىن تۈرۈپ كەتتى:

ئۇيغۇرستاننىڭ ھەر بىر پۇقراسىي غايىھە، پىكىر ۋە قاراشلىرى ئۆز ئارا مۇشىرەك بولغان. ئەنە شۇ «ئىتتىپاق» قا ئۇيۇشقان سولدا تلاردۇر. كەلگۈسىدە ئىتتىپاق خەلق ئازاتلىق پارتىيىسگە ئايلاڭغۇسىدۇر. شۇ چاغدا مىللەتتەرىست قوماندان زۇزۇختاك تەرەننۇم ئەتكەن «شىنجاڭ» ئۆز - ئۆزىدىن، تارىختىن ئۇچىدۇ.

بىس! - دېدى موسكۋا رەھبىرىنىڭ جەھلى چىقىپ، سەپسەتىۋازلىقنى يىغىشتۇرۇڭلار! شىنجاڭدا مىللەت ئىنقلابىنى بىز باشلاپ بىرگەنلىز. ئۇنىڭ نەتىجىسىنىمۇ بىز چىرىمىز. بىزنىڭ پىكىرىمىزگە قارشى چىقىش يوقىلىش دېمەكتۈر. سىز ئەخمىتاجان قاسىماۋ سوۋېت ئىتتىپاقى تەربىيىسىنى كۈرگەن، موسكۋادا مەحسۇس كورسىنى

تاما مليغان، ئۇلغۇار مەقسەتلەرگە خىزمەت قىلىشنى شەرەپ دەپ ئانت ئىچكەنلىكىخىزنى ئەستىن چىقىرىۋاتىسىز. هازىرقى ۋەزىيەت سىز ئۈچۈن ھەققى ئىمتكەن سىناقتۇر.

- ئىنسان قېتىپ قالدىغان، بىر مۇقامدا ئىش كۆرسىدىغان ماشىنا ئەمەس، قەتئىي دادىل جاۋاب بەردى ئەخەمەتجان قاسىمى - سوۋېت تەربىيىسىنى كۆرگىنئىم راست. سوۋېت ئىتتىپاقي ۋە ئۇنىڭ تاشقى سىياسىتى ئۈچۈن خىزمەت قىلىشنى جەزم ئەتكىنىمەمۇ راست. بۇنى ھاياتىم تارىخىدىن ئۆچۈرەلمەيمەن. ۋاقتىلاردا خاراپ بولغان مەملىكتە ئۇيغۇرستاننىڭ ئاۋازى ئىچىگە چۆككەن ئىدى. پۇتۇن ئەتراپىنى قورقۇتۇش، ئىزتىراپ، تەشۇش، ئۇمىدىسىزلىك چولغاپ ئالغان ئىدى. ئەمەلدارلاردىن قورقۇش، جاسۇس جاللاتلاردىن قورقۇش، ھاكىمىيەت ۋە تۈزۈمىدىن قورقۇش، چەتىئەل ئادەملىرىدىن قورقۇش دەھشت سالاتتى. ئۇيغۇرستان خەلقىرىنىڭ كۆزلىرىدىكى نۇر، قەددىدىكى قۇدرەت، تىلىدىكى ئەركىنلىك، دىلىدىكى جۈرۈت، ئېتىقادىدىكى ئىشەنج سۈنغان ئىدى. مەملىكەت خەلقى ئاللاھتن باشقا ھېچ نەرسىگە ئىشەنمەس ئىدى. مەن ئۇيغۇرستانغا قىدەم قويغىنىمدا تارىختا ھېچ كۆرۈلمىگەن پاچىئەلەرگە گۈۋاھ بولدىم. گوروھ - گوروھ قاماش، قاتىللق، سۈرگۈن ئەۋىج ئالغان ئىدى. قەلبىم ئورتەندى، غەزەپ - نەپىرىتىم قاينىپ تاشتى. خەلقە پەفت ئازاتلىق، مۇستەقلەلىق كېرەك ئىدىكى، بۇ ئۈچۈن جانى ئالقانغا ئىلىپ مەردانە كۈرەش قىلىشىن باشقا ھېچ بىر يۈل يوق

ئىدى. شۇنداق كۈرەش - مىللەي ئازاتلىق ئىنقلاب نىقا
رايۇنىدىن پارتىلىدى. گومىنداچىلار كۆپ قوراللىق كۈچكە
ئىگە بولسىمۇ خەلقنىڭ غەزبۇيگە قارشى تۈرالىدى. مانا شۇ
ئىنقلاب مېنى تەربىيەلىدى، ئۆزگەرتىپ تاشلىدى. 1947 -
يلى ئۇيغۇرستاننىڭ قىشلاق، ۋىلايت، شەھەرىرىنى ئارىلاب
چىقىتم. خەلقنىڭ قەلبىگە قۇلاق سالدىم. ئەسىرى زۇلۇمنىڭ
پاجىئەلىرى مېنىڭ ئېتىقادىمىمۇ، چۈشەنچەمنىمۇ تۈپتن
ئۆزگەرتىپ تاشلىدى، ھاياتقا پۈتونلەي باشقىچىلا قاراشقا
مەجبۇر بولدۇم. ئۆتمۈشتىكى قاراشلىرىمىنى تۈپتن
ئۆزگەرتىۋەتتى. ئۇيغۇرستاننىڭ پەرزەنتى بولۇشتەك ئۇلۇغۇوار
غايدىگە ئىگە قىلدى. ئەمدىلىكتە بۇ غايىدىن قايتىش
خائىلىقتۇر. ئۇلۇغ گىروزىن شائىرى تاراس شىۋىچىنكو
«كىمنىڭ ئۆز ئانا يۈرتىغا مۇھەببىتى بولمسا، ئۇنىڭ قەلبى
مېيىپ، مېيىپتىنمۇ قاششاقتۇر» دېگىنىنى ئەسلىش جائز
دۇر.

بىس! خىتاپ قىلدى موسكۇا رەھبىرى. - ئىسهاقبەگ
ئىككىچىلار بىلەن ئالاھىدە سۈزلىشىمىز. قىنى، سىز گېنېرال
مايۇر يولداش دەلىقان ئېتىڭچۇ، «شىنجاڭ خىتاينىڭ
ئايرىلماس ئۆلکىسى» دېگەن مەسىلە قويۇلسا، قانداق
پىكىرده بولسىز؟

من ئەخىمەتجان قاسىمىنى قوللايمەن، بىزنىڭ غايىۋى
نىيەتلەرىمىز بىر ۋە ئۆزگەرمەستۇر.
ھىم - كۆزلەرى چاقناب كەتكەندەك بولدى موسكۇا

رەھبىرىنىڭ، ھەممىخلا بىر قازاندا قاينىغان ئىكەنسىزلىرى، دە
- قېنى كۆرىمىز.

يولداش ئابىاسۇپ سىز نېمە دەيسىز؟

- يېڭى خىتاي خەلق جۇمھۇرىتى بىر پۇتۇن دۆلەتنى
دېموکراتىك ئاساستا قايتا قۇرمىدىكەن، شىنجاڭ خىتايىنىڭ بىر
ئۆلکىسى بولغان حالدا مۇختارىيات تەمن ئېتىلسە ئەينى
مۇددىئا بولاتى.

ئابىاسۇپنىڭ جاۋابىدىن موسكۋا رەھبىرىنىڭ يۈزىگە
تەبەسىم يۈگۈردى.

سىز يولداش لوچىز پىكىرىڭىزنى بايان قىلىسىڭىز؟

مەن يولداش ئابىاسۇپنى قۇۋۇھ تلهيمەن. شىنجاڭدىكى
خىتاي كوممۇنىستلار پارتىيىسى تەشكىلاتنىڭ ئاساسى
مەقسىتمۇ شۇ.

ماقۇل پىكىر دىدى، موسكۋا رەھبىرى ۋە ئەخەمەتجان
قاسىمىنىڭ يېنىدا نېمىنىدۇ بىر نەرسىلەرنى پاپكىدىن
ئېلىۋاتقان غېنى كېرىمۇپقا كۆزى چۈشۈپ، تەكەببۇرانە:
سىزنىڭ پىكىرىڭىزنىمۇ بىلەيلىچۇ؟ دېدى.

بۇ نەجىپ پەزىلەتلىك كەمسووقۇم يىگىتىنىڭ نامىنى
موسكۋا رەھبىرى تىلغا ئالماستىن كۆزىگە تىكىلىپ
تۈرىۋالدى. ئۇقۇمۇشلۇق غېنى كېرىمۇپ سالماقلق بىلەن دانە
- دانە سۆزلىپ جاۋاب بىردى:

- ئۇيغۇرستان بەشەرىيەت ئەقىل چەشمىسى كۆز ئاچقان،
بۇيۇك ئەلامىلار، مۇتەپەككۈزۈلار، شائىر - يازغۇچىلار،

دانىشلەر، باخشىلار، سەنئەتكارلار شان - شۆھەت تاپقان ئۇلپىالار مەملىكتىدۇر. دۇنيا مەدەنىيەتى تارىخدا ئۇنىڭ ئورنى ئالاھىدە دۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۆز مۇستەقلەلىقىنى ساقلاپ قېلىشى، ئۆزىگە ئۆزى ھاکىم بولىشى كېرەك. چەتكە بېقىنیپ ياشاش ئەمدى مۇمكىن ئەمەس، ئىجتىمائىي ئاك ئويغاندى. ئازات بولىشى كېرەك. مەن ھۆرمەتلەك ئەخەمەتجان قاسىمىنى قوللاپ قۇۋۇھ تىلەيمەن.

موسکۋا رەھبىرى «بۇ شۇمەتكىنى ئەخەمەتجان قاسىمى بىھۇدە ئەگەشتۈرۈپ يۈرمىگەن ئىكەن، دە» دېگەن خىبالغا كېلىپ قالدى. ۋە قدىنىڭ ئەھۋالىدىن بىر خۇلاسىگە كەلگەن رەھبەر ئابدۇرلىشىت ئىمنىۋېتىن پىكىر سوراشرىنى مۇددىئى ئەتمىدى. ئابدۇركىرىم ئابباسۇپنىڭ جاۋابىدىن كېيىن، ئەخەمەتجان قاسىمىنى (شۇ قاتاردا ئىسهاقبىگە ۋە دەلىلقاننىمۇ) ھازىرقى ۋەزىيەتنىڭ راۋاجىدىن ئارقىدا قالغان، ئۆزاق كەلگۈسىگە قاراپ توغرا خۇلاسە چىقىرالمايدىغان كالىتە پەم شەخسىلەر سۈپىتىدە ئەيىبلەشكە، ھەتتا ھافارەتلىشكە ئۆتى:

- ئاش بەرگەن قازانغا تۈكۈرمەسلەك كېرەك. سوۋېت ئىتتىپاقي جاھاندا بىرىنچى سوتىيالىستىك قۇدرەتلەك دۆلەت. پۇتكۈل دۇنيا پورولتارىباتلىرىنىڭ داھلىرى لېنىن، سىتالىن، جاھان خەلقلىرىنىڭ ئۆلۈغ يول باشلىغۇچىلىرىدۇر. ئۆلۈغ داھىمىز سىتالىن دەۋرىمىزنىڭ لېنىنىدۇر. سونماش قۇياشىمىزدۇر. بىز بۇ قۇياشىمىزنىڭ پارلاق نۇردىن بەھەر ئېلىپ پارلاق كەلگۈسىگە قەدەم تاشلىدۇق. خىتاي

ھۆكۈمىتىمۇ ستالىن قۇياشىدىن بەھرىمەندۇر، ئۇنىڭ مېھرى -
مۇھەببىتىگە، رەھنەمالىكىگە مۇھتاجدىر. سىلەر كىم سىلەر؟
بىتايىن ئەخەمەتجان قاسىمىنىڭ قۇرۇق سەپسەتلىرىگە ئۆسۈل
ئۇينىغانلار سوۋېت ھۆكۈمىتىنىڭ، ئۆلۈغ داھىمىز ستالىنىڭ
نەپىرىتىگە ئۆچرايسىلەر. بۇ گۇناھنى بىز ھېچ قاچان
كۆچۈرەلمەيمىز. «شىنجاڭ» خەلقى ۋە ئۇنىڭ رەھبەرلىرى
يېڭى خىتاي ھۆكۈمىتىنى تەن ئېلىپ، ئۇنىڭ رەھبەرلىكىدە
بەختىيار ياشىمىقى، ئۆز بەختىنى تاپىمىقى كېرەك. بۇيۈك
ختايىسىز بەختىيار كېلىچەك بولمايدۇ. سوۋېت خىتاي
دوستلىقى مانا شۇ مەقسەتلەرde تىكلەنگەن.

موسکۇا رەھبىرىنىڭ سۆزى تۈگە تۈگىمەبلا ئەخەمەتجان
فاسىمى سۆزلىپ كەتتى:

ئۇيغۇرستاننىڭ جاھان مەددەنىيەتى تارىخىدىكى
ئورنى ساقلاپ قېلىش، مۇستەقىل تەرەققى قىلىشنى
تەمىنلىش، شانۇ شۆھەرتىنى تىكلىش ئەينى ۋاقتىدا
سوتسىيالزم قۇرۇش بىزنىڭ ئەينى مۇددىئايمىزدۇر. بۇيۈك
ختايىسىز بەختىيار كېلىچەك بولمايدۇ ياكى ئۇيغۇرستان
ختايىسىز نەپس ئالالمايدۇ، دېيش لېنىزىمگە زىت قاراشتۇر.
لېنىن ئۆز تەقدىرىنى ئۆزى بەلگىلەش شۇئارىنى ئوتتۇرىغا
قوىغان ئىدىغۇ؟

موسکۇا رەھبىرىنىڭ جەھلى چىقىپ ئۇستەلنى ئۇرۇشقا
باشلىدى.

بۇيۈك داھىمىز ۋ. ئى لېنىن «شەرقىتە بۇيۈك خىتاي

بىلەن دوست بولماي تۈرۈپ جاھان سوتىيالىزمنى قۇرغىلى بولمايدۇ» دېگەن. سەنلەر لېنىزمنى چالا پۇلا ئۆگىنىۋېلىپلا چۈقان كۆتۈرۈشىم، لېنىزم - رىئالزم دېمەكتۇر. ۋە قەدىك بىلەن ھېساپلاشما سلىق لېنىزىمگە مۇتلەقا زىت مەپكۈرە، گەپ تمام.

موسکۋا رەھىرى ئورنىدىن تۈرۈپ ئۇياق بۇياققا مېڭىشقا باشلىدى ۋە موسکۋانىڭ سۆزىدىن چىقما سلىققا، موسکۋا بىلەن نەپەس ئېلىشقا دەۋەت قىلدى. دەۋەت قىلدىلا ئەمەس، مەجبۇرىلىدى. ئەتىگەن سائەت 10 دا باشلانغان سۆھبەت كەچ سائەت 22 گىچە قاتىق كايىشلار، سۆكۈشلەر، دوق قىلىشلار، قورقۇتۇشلار بىلەن داۋام قىلدى. بەر بىر ئەخىمەتجان قاسىمى ئۆز پىكىرىدىن، غايىسىدىن قايتىمىدى. كەسکىن مۇنازىرىلىر، تالاش - تارتىشلار، هوقۇق ئىشلىتىشلەر، كەمىستىشلەر ئەخىمەتجان قاسىمىنى ئۆزگەرتەلمىدى. بۇ غەيرىي قانۇنى سوراقتا ئەخىمەتجان قاسىمى، ئىسەلاقىھەگ، دەلىقان، غېنى كېرىمۇپ، ئابدۇرشت ئىمنىۋەپ (ئۇ پىكىر ئېيتىمىغان بولسىمۇ لوقما تاشلاپ تۈرغان ئىدى) لارنىڭ پەلسەپەۋى قاراشلىرى ۋە ئۇيغۇرستان خەلقلىرى ئۆز ئەركىگە ئۆزى ئىگە بولۇش، مۇستەقىل مەممىكەتكە ئۆزى ھاكىم بولۇش شەرت ۋە قانۇندۇر، دېگەندىن ئىبارەت بولدى. ئۇلار ئۆز تەقدىرىلىگە قانچىلىك مالامەت، قانچىلىك ھاقارەت ۋە قانچىلىك قىناقلار بولىشىدىن قىلچىمۇ چۈچۈپ كەتمىدى، دادىل تۈرۈشتى.

مەن (ھاکىم جاپپار - ئا. ب) تەرجىمانلىق ۋەزىپىنى بىحردىم. ئۆزەمدىن بىرەر پىكىر، بىرەر ئېغىز قوشۇمچە سۆز -- ئىبارە قوشمىدۇم. ھەر ئىككى تەرەپنىڭ سۇئال - جاۋابلىرىنى ئەينەن بايان قىلدىم. ئاقۇۋەت سۆھبەت بىر خۇلاسىگە كېلىنەمەي توختىدى. ئەتە - ئۆگۈن نېمە بولىشنى بىلمىدىم. مېنىڭ پىرونزىغا قايتىشىمغا ئىجازەت بىرىشتى. ئېيتىش كېرەككى، بۇ سۆھبەتنىڭ مۇتلەق مەخپىلىكى، ھەر قانداق شارائىستا ئاشكارىلانماسلىقى، ئەگەر بىرەر تىۋىش چىقىپ قالغۇدەك بولسا، بېشىم كېتىدىغانلىقى ھەققىدە قاتىق ئاگاھلاندۇرۇلۇپ تىل خەت ئېلىشتى. مېنى يەنە شۇ پولكۈنىك پىرونزىغا ئېلىپ قايتىدىكەن. 290 كيلومىترلىق مۇسایپىنى قىزىل قىيامىت بىلەن باستىم. «قەيدەرە مېنى ئېتىپ تاشلايدىكىن!» دېگەن مۇدھىش خىيال بىلەن مىڭ ئۆلۈپ مىڭ تىرىلىپ نەپس ئالدىم. مانا شۇ «ئۇھ» 27 يىلدۇرلىكى، يۈرۈكۈمە پىنهانە ھالدا داۋام قىلىپ كېلىۋاتىدۇ. ھېچ كىمگە تىنمىدىم. ئەمما ئۆزەمدىن ئۆزەم يېنىپ، كۆيۈپ كۈل بولۇپ، «ئۇھ» تارتىپ كېلىۋاتىمەن. ئەمدى چىدامىم تۈگىدى. سەن مېنى توغرا چۈشەنگىن، دە - مەن بەندىلىك قىلىپ قالسام ئەڭ بولىغاندا قەبرىمگە بېرىپ بۇ دەھشەتلەرنى ئاشكارا قىلساك، روھىم تىنج بولىدۇ. باشقا ئىلاج يوق. مەن ساڭا ئىشىنىمەن.

ھاکىم جاپپار 10 يىل ئېغىر كېسەل بولۇپ، بۇ كېسەللىك ئۇنىڭ قەددىنى پۈكتى، تىلىنى كەمتۈكلىدى.

لېكىن ئۇ بۇ ناھايىتى پىنهان تۇتۇلغان قانخورلىقنى تالاتىلق شائىر ۋە ژورنالىست ئابدۇغۇپۇر قۇتلۇققا (ئۇ خىزمەت بىلەن پىرونزىغا بارغىندا) ئازدور كۆپتۈر سۆزلەپ بەرگەنلىكىنى ئاڭلىدىم. 1990 - بىلى كۈزدە ھاشىر ۋاهىدى ھاكمى جاپىارنى سوراقلاب بارغىندا بۇ قانلىق پاجىئەنى مادارى كېلىشىچە سۆزلەپ بەرگەنلىكىنى ۋە ئۇچ كىشىلىك گۇۋاھلار ئىشتىراكىدا كاستقا يېزىپ ئالغانلىقىدىن خەۋەردار بولدۇم. ھاشىر ۋاهىدىنىڭ ئېيتىشىچە، ئالمۇتادىكى سوراچ سۆھبىتىگە «شەرقىي تۈركىستان خەلق جۇمھۇرىتىنىڭ رەئىسى مارشال ئېلىخان تۆرمىگە مەسلىھەتچى بولغان مۇخسىن ئابدۇللىنمۇ قاتناشقان ئىكەن. ھاكمى جاپىار بىلەن مۇخسىن ئابدۇللىن قەدىناس دوست، غايىۋى مەسلىكداش بولغىنى ئۈچۈنمۇ ياكى ناجىيە ۋە قە سادىر بولۇپ قېلىشىن ئېھتىيات قىلغانمۇ، ماڭا مۇخسىن ئابدۇللىن ئىشتىراكىنى ئېيتىمغان ئىدى. كېيىنكى سوراۋشتۇرۇشلەرde ھاشىر ۋاهىدىنىڭ مەلۇماتىنىڭ توغرىلىقى ھەتتا ئەڭ كونا رازۋېتىچىك مەنسۇر ئەپەندى (مەنسۇر رۇزىيەۋ) مۇ قاتناشقانلىقى مەلۇم بولدى. ئەپسۇسکى، بۇ ئىككى شەخسى بۇ پىنهانه قانخورلىقنى پاش قىلماي، ئۆزلىرى بىلەن بىللە ئېلىپ كېتىشتى.

* * * *

بىز بۇ سۆھېتىنى ھەرگىزمۇ بىھۇدە قەلەمگە ئالىمدۇق. كېسىكى دەۋىرىدىكى ئۈزىنى ئۈزى پاش قىلىپ ئىلان قىلىنغان ماتېرىاللار، خەلق ئىچىدىكى گېپ - سۆزلەر ۋە شۇبەلەر بۇ سۆھېت قانلىق تېررورلىقنىڭ باشلىنىش بولغانلىقنى كۆرسەتتى.

ستالىنزم - چەئەل كىشىلىرىنىڭ مىللەي ئىدراكىغا، ۋە تەنلىكى سۆيۈش ئەخلاقىغا، تارىخ، كېلىچەك ئالدىدىكى مەسئۇلىيەتنىڭ يىلتىزىغا پالتا ئۇرىدىغان سىياسەت ئىكەنلىكىنى ئاشكارىلىق ۋە پاكلىنىش دەۋرى ئىسپاتلاپ بەردى. ستالىنزمنىڭ دەھشتى قورقۇنچى تىرىك ۋىژدانى ئاسارەتكە سالغان ئىدى. ئەخەمەتجان قاسىمى باشلىق مىللەي رەھبەرلىرىمىزنى ئالماوتاغا چاقىرىۋېلىپ تەھقىرلىگەن، ھاقارەتلىگەن، «شىنجاڭ خىتايىنىڭ ئۆلکىسى» دەپ مەجبۇرلىغان رەھبەرلىكىنىڭ نېمىنى مەقسەت قىلغانلىقنى بىز ئەمدىلەتن چۈشىنۋاتىمىز. ھابات قانۇنى شۇنداقكى، ھەرقانداق پاجىئەنىڭ ئىپتىدائى سەۋەبى بولغىنىدەك، ئىنتىهاسى - ئاقىۋېتىمۇ بولىدۇ. مەلۇمكى تارىخنىڭ نىگاهى روشنەن.

بۇ قانۇنسىزلىقنىڭ يۈز بىرگىنىگە يېرىم ئەسلىگە يېقىن بولسىمۇ، بەزبىر ئىمانسىز رەھبەرلەر تا بۈگۈنگىچە بىرەر ئېغىز سۆز ئاچماي ئىچىدە ساقلاپ كەلدى. بەزىلىرى بولسا ساقلىغىنىچە بۇ دۇنيادىن كەتتى.

ئەھلى مۇمنلىرىنىڭ ئاغزىدا «ئەخەمەتجان قاسىمى

باشلىق مىللەي رەھبەرلىرىمىزنى سىتالىنىڭ گۇماشتىلىرى ئۈرۈپ، قىيناپ ئۆلتۈرگەنەمەش» دېگەن سۆزلەر ئېغىزدىن ئېغىزغا ۋە مىللەي چېگىرالاردىن ھالقىپ كۆچۈپ يۈردى.

1949 - بىلى مارت ئېسدا غۇلجا شەھىرىدىكى ئۇ قق (ئۇيغۇر، قازاق، قىرغىز) كۈلۈبىدا سەپىدىن ئەزىزى زىيالىلار جامائەتچىلىكىگە: «ئەخەمەتجان قاسىمى باشلىق رەھبەرلىرىمىز ئايروپىلان ھادىسىسىگە ئۆچۈرۈپ ھالاك بولدى» دېگەن شۇم خەۋەرنى ئېلان قىلغىنىدا پۇتون ئەھلى زىيالىلار قان يىغلاپ ماتەم تۇتى. شائىر ئابدۇرھىم يۈسۈپى: «يالغان، ئۇرۇسلار ئۆلتۈرگەن!» دەپ قاتىق ئېتىراز بىلدۈردى. بۇ پىكىر قانچىلىغان زىيالىلار، شائىر ۋە يازغۇچىلارنى قاتىق شۇبەھىلەندۈردى. كۆپچىلىك زىيالىلار، رەھىرى خادىملار ۋە قەنلىك تۈپ ماھىيىتىنى ئاشلاپ يەتمىگەنلىكتىن بىرەر ئارتۇقچە كەلمە ئېيتىپ قويۇشتىن ئېھتىيات قىلىشتى. ئۆتۈشىتكى پاجىئەلەردىن خەۋەردار بولغان ئايىرم شەخسلەر خۇجىنياز حاجى، ئېلىخان تۈرە سوۋېت رازۋېتچىكلەرى تەرىپىدىن تەقىپ ئېتىلگەنلىكتى، خۇجىنياز هناجىنى ئۇرۇمچى شەھىرىدىكى سوۋېت كونسۇلغانىسى ئەجلىدىن بۇرۇن ئۇجۇقتۇرغانلىقىنى، ئېلىخان تۈرەنى بىر كېچىدىلا ئۇغۇرلاپ كېتىپ تاشكەنتتە نەزەربەنت قىلغانلىقىنى ئەسلىدەشتى. بەربر ئايروپىلان پاجىئەسى ئەمەس، قانداقتۇر سىرلىق قاتىللىق يۈز بەرگەنلىكتىنى ھېس ئېتىشەتتى.

رازۋېت مەلۇماتلىرىغا ئېتىبار قىلىدىكەنمىز، شۇ

ۋاقتىلاردا (1948 - يىلى) بايقال كۆلى ئېتىكىدە خىتايدا
كىرگۈزىلىدىغان سوؤپت رازۋېت بولۇمى (ئۇنىڭ رەھبىرى
پولكۈۋىنىڭ م. كاگانوۋىچ) جىددى پائالىيەت كۆرسىتىۋاتقان
بولۇپ، مەلۇم سۈيىقەستىلەر شۇ يەردە ئەمەلگە ئاشۇرمالاتتى. شۇ
قاتاردا «ئەخەمەتجان قاسىمى باشلىق مىللەي رەھبەرلەر شۇ
يەردە قەتلى ئېتىلگەن» دېگەن گەپ - سۆزلەرمۇ قۇلاققا
چېلىناتتى.

ئۇچ ۋىلاھىت مىللەي ئازاتلىق ئىنقىلاب دەۋرىدە ئىلىم -
پەن ۋە مەرىپەتنىڭ كۆپلىكەن ساھىپلىرى يېتىشىپ چىققان،
مەسئۇل ۋە زىپىلەرنى بىجىرىۋاتقان ئىدىكى، ئۆتكۈر دىد،
زېھىن بىلەن ۋە قەلىكى گۈزۈتىشەتتى. بولۇپىمۇ ئۇلارنىڭ
ئەخەمەتجان قاسىمىگە بولغان مېھرى - مۇھەببەتلىرى چەكسىز
ئىدى. ئەخەمەتجان قاسىمىنىڭ ھەربىر ھەرىكەتلىرىدىن، سۆز
ۋە ئېنتىلىشلىرىدىن زوقلىنىپ ئۇنىڭ ساغلىقى ئۇچۇن
كۆيۈنەتتى. پاجىئە ئۇلارنىڭ قەلبلىرىنى ئۆرتەپ تاشلىدى.
ئەسلىدە ئەخەمەتجان قاسىمى باش بولغان ھۆكۈمەت ۋە كىللەرى
روىختىنى غۇلغەندىكى سوؤپت پاسولسىۋاسى تۈزگەن
بولۇپ، ئۇلارنى بېيجىخدىن - ماۋىزىدوڭدىن؟ تېلىگىرامما
كېلىشى بىلەنلا ئالموتاغا ئەۋەتىدۇ. بۇ ۋە قەلىكتىن «شەرقى
تۈركىستان جۇمھۇرىيىتى ھۆكۈمىتى» ۋە ئۇنىڭ رىياسىتى
غايپىل قالىدۇ. ئەگەر بېيجىڭغا ۋە كىل ئەۋەتىش زۇرۇر ئىكەن،
ئۇنى ھۆكۈمەت رىياسىتى يېغىندا بار مەسلىھەت سايىلىشى،
ئۇتتۇرىغا قويىلىدىغان مەسىلىلەرنى مۇھاكىمە قىلىشى ۋە

قارار قوبۇل قىلىشى شەرت ۋە زۆرۈر ئىدىكى، بۇ ئىشلار
مۇتلمق ئېتىباردىن چەتىه قالىدۇ.
ئەسلىنى ئالغاندا بۇ پۇتونلەي قانۇنسىزلىقتۇر.

ماۋزىدۇڭ نامى بىلەن ئەۋەتىلگەن ئۈچ سەھىپىلىك
تېلىگىرا مەمەننىڭ ئەسلى «چولپان» مەجمۇئەسىدە ئېلان
قىلىنغانكى، ئۇنىڭدا ماۋزىدۇنىڭ قولى ياكى مۇھۇرى يوق.
خىتاي يېزىقىدىكى قۇرۇق يازما تېلىگىرا مەما ھاشىيىسىدە
سەپىدىننىڭ تۈۋەندىكىچە دەستى خېتى بار.

«بۇ تەلەبکە بىنائەن، ئەخىمەتجان تۈۋەنجاڭ، ئىسهاقىبەگ،
ئابباسۇپ، دەلىقان، لوچىزلاردىن ئىبارەت ۋە كىللەر ئۆمىسى
1949 - يىلى 8 - ئايىنىڭ 22 - كۈنى سوۋىت ئارقىلىق
 يولغا چىقىتى. 8 - ئايىنىڭ 27 - كۈنى بايقال ئۇستى
 تاغلىرىدا ئايروپىلان ۋە قەسى بىلەن قۇربان بولدى. 9 -
 ئايىنىڭ 5 - كۈنى مەن توجى، ئالىمجان، جانىلار يولغا چىقىپ،
 15 - كۈنى بېيجىڭە كەلدىم. سەپىدىن.»

سەپىدىننىڭ بۇ دەستىخېتى ناھايىتى كۆپ شۇبەھىلەرنى
تۈغدۇرىدۇ. بىرىنچىدىن، ئۇ ئەخىمەتجان قاسىمى باشلىق
 رەھبەرلەرنىڭ سوۋىت ئىتىپاقيغا كەتكەنلىكىنى، پاجىئەگە
 يولۇقانلىقىنى ئۆز ۋاقتىدا بىلگەن. لېكىن ناھايىتى پىنهان
 تۈتقان. خەلقە ئالىتە ئايىدىن كېيىن ئېلان قىلغان.
 ئىككىنچىدىن، «شەرقىي تۈركىستان خەلق ھۆكۈمىتى» نىڭ
 قارارىسىز ئۆزى باشلىق تۈت كىشى بېيجىڭغا ۋە كىل بولۇپ
 بارغان.

ئېتىباردىن ساقىت قىلمايلىكى، ئەخەمەتجان قاسىمى نامىدىن ماۋزىپىدۇڭغا يېزىلغان ئۇيغۇرچە تېلىگىرامىدىمۇ سەپىدىنىڭ دەستىخېتىدە مۇنۇلار يېزىلغان.

«پۇتۇن مەملىكت خەلقلىرىنىڭ يېڭىسى سىياسىي كېڭىشى تەبىيارلىق ھەيىتىنىڭ مۇدىرى سۆيۈملۈك ماۋزىپىدۇك ئەپەندىگە: ئەۋەتكەن ئالاقىڭىزنى تاپشۇرۇپ ئالدۇق. جاناپىڭىز بىزگە قويغان مەسىلەر پۇتۇن ئۆلکە خەلق ئازاتلىق ئۇزۇندىن بېرى كۆتكەن ئارزو تېلىگىدۇر. بىز خەلق ئازاتلىق ئارمىيىسىنىڭ ئۇلۇغ ئۇتۇقلۇرىنى پۇتۇن جۇڭگو، پۇتۇن دۇنيا ۋە پۇتۇن ئۆلکە ئازاتلىقىنىڭ غەلبىسى دەپ تونۇيىمىز. شۇڭلاشقا بىز جاناپىڭىزنىڭ ئۇتتۇرىغا قويغان مەسىلەرىنىڭ چەكسىز تەشكىكىرۇ ۋە خۇرسەنتىچىلىكىمىزنى بايان قىلىشىمىز بىلەن ئۆز ۋە كىلىمەنى يىغىنغا ئەۋەتكەنى بىلدۈرۈمىز.» ھۇرمەت بىلەن مەحسوس رايىن خەلق ۋە كىلى ئەخەمەتجان قاسىمى

1949 - 20 - ئاۋغۇست شەھىرى غۇلجا
بۇ تېلىگىرامىدىمۇ ئەخەمەتجان قاسىمىنىڭ قولى ياكى
مۇھۇرى يوق.

ئەخەمەتجان قاسىمى باشلىق رەھبەرلەرنى بىر كېچىدىلا قەيدىرىدۇ ئېلىپ كەتكەنلىكىنى بايقىغان بەزى مەسئۇل خادىملار، خەلق مۇتىۋەرلىرى سوراًقلۇغاندا سەپىدىن مۇنداق جاۋاب بېرىدۇ: «ئەخەمەت ئەپەندىمەر ئالتابىغا خىزمەت تەكشۈرگىلى كەتتى.» سەپىدىن ئەزىزى: («ئۇمۇر داستانى

ئىسلەمە 2» بېيچىڭ مىللەتلەر نەشرىياتى 1990 - يىل 1962
- بىت) يەنە يازىدۇ:

« ئەخەمەت ئەپەندىملىرى ماشىنا بىلەن ئالموتاغا بېرىپ
ئۇيەردەن ئايروپىلانغا چۈشكەن.» (شۇ ئەسەر، شۇ سەھىپە)
ئېتىبار قىلىڭ: ئەخەمەتجان قاسىمى باشلىق رەھبەرلىرى
ماشىنا بىلەن ئالموتاغا بارغانلىقىنى بىلگەن سەپىدىن
نېمىشقا مەسىئۇل خادىملار ۋە مۇتىئەر زاتلارغا « ئالتايغا
كەتتى» دەپ يالغان سۆزلەيدۇ؟ ئالدايدۇ؟ بۇ ساختىپەزلىكىنىڭ
زەمرىسىدە (ئىچىدە) ناھايىتى چوڭ خەۋپ - سر
يوشۇرۇنغاندۇر.

تېلىگىراممىلارغا ئىمزا چىكىلىمگەنلىكى جاۋاب
تېلىگىراممىنى سەپىدىن يازغانلىقى ۋە ھاشىيەسگە
دەستىخت قالدۇرغانلىقى ۋە نەھايىت ئەخەمەتجان قاسىمى
باشلىق رەھبەرلىرىنىڭ ئالموتاغا كەتكەنلىكىنى سر
تۈتقانلىقى قانداقتۇر مۇدھىش بىر ۋە قەنلىك (پاجىئەنلىك)
ناھايىتى پۇختا بىر يوشۇرۇن سۈيىقەست ئۇيۇشتۇرغانلىقىنى
ئاڭلىتىدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى ھەقلق شۇبەھە ئويغىتىدۇ.
سەپىدىن يازىدۇ:

« 1949 - يىلى 3 - سىنتە بىر كۈنى سوۋېت
كونسۇلخانىسى مېنى چاقىردى. بىز موسكۋادىن بىر جىددى
تېلىگىرامما ئالدۇق. ئەخەمەتجان قاسىمى باشچىلىقىدىكى
ۋە كىللەر ئۆمىگى ئولتۇرغان ئايروپىلان ئېركوتىسىكى
شەھرىدىن ئۆتۈپ ئىزا بايىكاڭ تېغىنىڭ يېنىغا كەلگەنده ھاۋا

بۇزۇلغانلىقى ئۈچۈن بەختىكە قارشى تاغقا سوقۇلۇپ كىتىپ، ئايروپىلاندىكى 17 كىشىنىڭ ھەممىسى قازاغا ئۈچۈرىدى.» (شۇ ۋەسەر، 422 - 423 - بەتلەر) يەنە داۋام قىلدى:

«مەن دېخلىچۈنگە (شۇ ۋاقىتلاردا ھاكىمىيەتنى باشقۇرىۋاتقان خىتاي ئەمەلدارى ئا. ب) بۇ شۇم خەۋەرنى يەتكۈزۈدۈم. ئۇ بۇ خەۋەرنى مەركەزگە ئۇختۇرماقچى بولدى. ... بۇ خەۋەرنى مۇتلىق مەخپى تۈتۈشنى، ئەسئەد قىسهاقۇق، سەپىللایپ، لېسکىن ۋە نەبىجان قاتارلىق يولداشىلاردىن باشقا ھېچ كىمگە ئۇختۇرماسلىقنى قارار قىلدۇق.» (شۇ ۋەسەر، 424 - بەت)

خوش بۇ پاجىئەنى نېمىشقا خەلق ئاممىسىدىن، ئۈچ ۋىلايمت ھۆكۈمىتىدىن يوشۇرۇپ، مۇتلىق مەخپى تۈتىدۇ؟ سەپىدىن دېخلىچۈنگە ئۇچراپ ئۇنىڭ مەسلىھەتى بىلەن ئىش كۈرگەنلىكىنىڭ تېگىدە نېمە مەقسەتلەر يوشۇرۇنغان؟ ئەسئەت، سەپىللایپ، لېسکىن، نەبىجان قاتارلىق ئالىتە كىشىلا بىلىشنىڭ زۇرۇرىتىدە پاجىئەنىڭ بولىشىدىن ئالدىنىلا خەۋەردارلىقى ئاڭلىشىلما مادۇ؟

سەپىدىن داۋام قىلىدۇ:

«9 - ئايىنىڭ 8 - كۈنى لېسکىنىڭ ئۆيىگە يېغىلىپ ئايروذۇرۇمغا چىقىتۇق. ماڭا تەرجىمان ۋە كاتىپ بولۇپ بارىدىغان دېلىن بىلەن خوجا ئەھمەد ئابدۇللايئۇنى سورىدىم. سورۇشتۇرسەم ئۇلارنى لېسکىن ھويلىسىدىكى بىر ئىسکالاتقا ئولتۇرغۇزۇپ، سىرتىدىن قۇلۇپلاپ قويۇپتۇ. .. مەن

ئاچقىلىنىپ لېسکىنگە كايىپ، بۇ نېمە قىلغىنىڭ دىسىم، «بۇقەتى مەخپى» دەپ جاۋاب بەردى.» (شۇ ئىسىر، 463 - بەت)

خوش، لېسکىننىڭ ئىككى خادىمنى سولال قويغىنىنى
«بۇ قەتى مەخپى» دەپ جاۋاب بەرگەنلىكىنى قانداق
چۈشەنەك كېرەك؟ لېسکىن نېمىنى سر تۈتى؟ لېسکىننىڭ
جاۋابىدىن سەيىسىدىنىڭ تېڭىرقاپ قالغانلىقىنىڭ ۋەجى نېمە؟
يەنە داۋام قىلىدۇ:

«مەن 1950 - يىلى (فېرال) ماۋجۇشى
باشچىلىقىدىكى خىتاي ۋە كىللەر ئۆمىكى بىلەن موسكۇغا
بارغىنىمدا سوۋىت تەرەپ ئەخىمەت ئەپەندىمەرنىڭ جەسىدى
تېپىلغانلىقىنى، خالسا ئېلىپ كېتىشكە بولىدىغانلىقىنى
ئېتىشتى. ئالموتاغا كېلىپ جەسەتلەرنى ئۆتكۈزۈپ ئالدۇق.
شۇ كۈنى باشقۇ ئايروپىلاندا غۈلچىغا ئېلىپ كېلىنىدى.
جەسەتلەر ئەينەك يەشكەرگە خېمىيەلىك دورىلار بىلەن
قاتۇرۇلۇپ قاچىلانغان ئىكەن. ئېچىپ كۈرسەك، باشقىلارنىڭ
تېنى پارچىلىنىپ كېتىپتۇ. ياخشى تونغىلى بولمايدۇ.
ئابباسۇپنىڭ تېنى پۇتون، بېشى يېرىلغان. ئابباسۇپ
ئايروپىلاندىن چۈشۈپ كەتكەن بەردىن 20 مىترچە يېراقتا
تاش ئۇستىدە ياتقانمىش... ئېتىشلىرىچە، ئايروپىلان ندرسە
- كېرەك، كېسىم - كېچەك ھەممىسى كۆيۈپ تۈگەپتۇ. كەڭ بىر
پارچە ئورمانمۇ كۆيۈپ تۈگەپتۇ» (شۇ ئىسىر، 467 - بەت)

ئېتىبار قىلىڭ، ئەخىمەتجان قاسىمى باشلىق

رەھبەرلەرنىڭ جەسەتلەرى ئالىتە ئايدىن كېيىن (كۈز ۋە قىش ئۆتۈپ) تېپىلغانلىقى، ئابباسۇنىڭ تېنى (جەسىدى) نىڭ پۇتونلىكى ھاڭۋاقتىنمۇ ئىشەندۈرەلمىدۇ؟ «ھەممە نەرسە كۆيۈپ تۈگەپتۇ» دەپ تۈرۈپتۇ، - يۇ ئابباسۇنىڭ تاش ئۇستىدە پۇتون قېلىشى قانداق تەسادىپ؟ ئاخىر ئايروپىلان تاغقا ئورۇلغانغۇ؟ ئېنىق قىلىپ ئېيتماچىمىزكى، «جەسەتلەر 1950 - يىلى 15 - مارت كۈنى سوۋېت تېررەتۈرىسىدىن غۇلجا شەھرىگە ئېغىر مۇسېبىت ۋە ئېچىنىش ئىچىدە ئېلىپ كېلىنىدى» (ئادىلجان قاسىمى، «دادام ئەخىمەتجان» (تارىخى ئەسلامە) «چولپان» مەجمۇئەسى 85 - بەت) 1987 - بىل ئۇرۇمچى)

بىز يەنە شۇنى ھەم ئوقۇغۇچىمىز ئېتىبارىغا ھاۋالى قىلىمىزكى، 1950 - يىلى 16 - مارت كۈنى بىر سوۋېت ھەربى كىشىسى ئابباسۇنىڭ ئىنسى خەمت ئابباسۇنىڭ ئۆيىگە «تەشرىپ» قىلىپ:

«مانا بۇ سائىت، توت ئۆيۈل ئالتۇن ۋە بۇئىخىزنىڭ پورتىرىتى، ئاكىخىز ئابباسۇنىڭ يېنىدىن ئېلىنىدى. تاپشۇرۇپ ئالغايسىز»، دەپ بىرگەن ۋاقتىدا سائەتنىڭ مېخىپ تۈرغانلىقىنى ۋە بۇئىسىنىڭ رەسمى زەخىلەنگەنلىكىنى قېرىنداش ئورۇغلىرى، خولۇم - خوشىلىرى كۈرگەن ۋە گۇۋاھ بولغان. سەيىدىنىنىڭ يېزىشچە 8600 مىتىر ئىگىزلىكتە ئۈچقان سامالىيۇت تاغقا ئورۇلۇپ، ھەممە نەرسە كۆيۈپ كۈل بولىدىكەن، ئابباسۇنىڭ تېنى پۇتون، سائىتى ۋە دادىسىنىڭ

ره سمي كويمه ساق فالغىنغا ناننىڭ ئوك - تەتۈرىنى
بىلەيدىغان كىشىمۇ ئىشەنەيدۇ.

ئەھلى ئالەمگە مەلۇمكى، پاکستان پېرىزىدىنى زىيائۇل
ھەق سامالىوتتا 6000 مىتىر ئىگىزلىكتە پاجىئەگە
ئۇچرىغاندا ئىكپاز ۋە سامالىوتتى بارلىق ھىمايىچىلاردىن
بىرەر پارچە سۆۋەك ھەتتا كىيىمىلىرىدىن بىرەر پۇرۇچ
تېپىلىمغانلىقى، ئەگەر بىرەر ماددى ئەشىا تېپىلىسا
ئىكسىپرتىزا ھادىسىنىڭ سەۋەبىنى ئېچىشقا ماتېرىيال
بېرىدىغانلىقىنى ئېلان قىلىشقا ئىدىغۇ؟

كېىىنكى 50 يىل ئىچىدە مۇنداق ھادىسلەر ناھايىتى
كۆپ بولدى. 1949 - يىلى ئىتالىيەنىڭ مەشهۇر «تۇرنا»
پۇتابۇل كوماندىسى چۈشكەن سامالىوت بىر ئىبادەتخانىغا
ئۇرۇلۇپ كۆيۈپ كەتتى. ھەممە يىلەن كۆيۈپ كۈلگە ئايلاندى.
609 1958 - يىلى مېيونخىندىن كۆتۈرۈلگەن «ئېلىزابىت» -
«لىپىرى تۇمىشۇغى بىلەن يەرگە ئۇرۇلۇپ پارتىلاپ كەتتى،
ھېچ نەرسە قالىمىدى.

1961 - يىلى چىلىنىڭ «گرەنکروس» پۇتابۇل
كوماندىسى چۈشكەن سامالىوت ئانىد تاغلىرىدا ھادىسگە
ئۇچرىدى، سامالىوتىمۇ، جەستەلەرمۇ تېپىلىمىدى.

1969 - يىلى بولۇئىنىڭ «سېترونگىسىت» پۇتابۇل
كوماندىسى چۈشكەن سامالىوت تاغقا ئۇرۇلۇپ پارتىلاپ كەتتى.
شۇنداقلا 1979 - يىلى ئۆزبەكىستاننىڭ «پاختىكار» پۇتابۇل
كوماندىسى 8000 مىتىر ئىگىزلىكتە ئىككىنچى سامالىوتقا

ئۇرۇلۇپ پاجىئە بىز بەرگەندە ھەر ئىككىلا سامالىوتىكى يولۇچىلار جەسەتلەرىدىن بىر پارچىمۇ تېپىلىمىدى. سەيپىدىنىڭ جۆبلىوشلىرى، توغرىسى ساختىپەزلىكى تۆۋەندىكىچە داۋام قىلىدۇ: « ئايروپىلان 4000 مىتىر ئىگزلىككە كۆتۈرۈلگەندە ئۇچقۇچى كاپستان يۈسۈپۇ ئەھمەد ئەپەندىلەر چۈشۈپ كەتكەن يانبۇل پىرىۋال دېگەن جايىنى كۆرسەتتى. قارىسام بىر پارچە چوڭ بەرنىڭ كۆيۈپ كەتكەنلىكى ۋە ئۇيىر بۇيىردا پارچە - پارچە قارا نەرسىلەر كۆرنەتتى. ئۇ كۆرۈنگەن نەرسىلەر ئۇلارنىڭ جەسەتلەرىمۇ بولىشى مۇمكىن. .. ئۇلار بارىدار بولۇپ، ھابات ياتقاندىمۇ يا؟ ... ئەنە ئەخەممەت ئەپەندىم: «ساڭا ئاق يۈل بولسۇن، بىز ئادا قىلمىغان ۋەزىپىنى سەن ئورۇنلادىڭىم! دېگەندەك قىلىدۇ.»

(شۇ ئەسەر، 468 - 466 - بەتلەر)

بۇ سۆزگە كۆلەمسەن، كۆيەمسەن؟ سەيپىدىن ئۆزىنى ئەخەممەتجان قاسىمىنىڭ ۋارىسى قىلىپ كۆرسەتكىنىگە «تۆپىدا ماي بارمۇ؟» دېگەن شەيتانمۇ ئىشەنەيدۇ. بىر دانىشەمن: « بالغانچىنى يالغىنى چىققۇچە قوغلاش كېرەك» دېگەن ئىكەن. قېنى ئەمدى سەيپىدىنى قوغلايلىچۇ؟!

سەيپىدىن بازىدۇ: « بۇ مەجلىسىنىڭ ئىككىنچى كۈنى (1949 - بىلى 9 - ئايىنىڭ 22 - كۈنى) جۇ ئېنلىدى ماڭا بۇ مەجلىستە، ئەخەممەت ئەپەندىمىلەرنىڭ قۇربان بولغانلىقىنى ئېلان قىلىپ، شىنجاڭغا بىر تەزىيە تېلىگىراممىسى يوللاشنى ئېيتتى. مەن يولداش جۇ ئېنلىيگە، ھازىرچە بۇ ئىشنى قىلماي

تۇرساق، ئۇلارنىڭ ۋاپاتىنى بىز بارغۇچە مەخپى تۈتۈپ
تۇرساق، دېدىم ۋە سەۋەبىنى ئېيتىم. جۇ ئېنلىي قوشۇلدى»
(شۇ ئىسىر، 490 - بەت)

بۇ مەخپى تۈتۈش ۋە ئۇنىڭ سەۋەبى نىمە؟ خىتاينىڭ
«ئاتاغلىق رەھىرى»نى سۆزىگە كىرگۈزگەن سەپىدىنىڭ
قۇدرىتى نېمىدۇ؟ ياكى غۈلجدىكى سوۋېت كونسۇلخانىسىنىڭ
ئىجازتىسىز ئىش كۈرۈش مۇمكىن ئەمەسلىكىنى باهانە
قىلدىمكى؟ سەپىدىنىڭ جۇمھۇر رەئىس ئېلىخان تۇرىنىڭ
«ئۆتۈپ كەتكەن مۇغەمبەر» دەپ باسقان تامغىسى ئەپت -
بەشرەسىنى نامايش ئېتىۋاتامدۇ؟ سەپىدىنىڭ مەنىۋى -
غاىيۇي تاييانچىسى بولغان دېخلىچۈننىڭ قىياپتى كۆز ئالدىغا
كەلدىمۇ يَا؟ ئەسلىدە دېخلىچۈن سەپىدىنىڭ چەك -
چېگىرسىز ئابرۇي مەنسىپ ۋەدە قىلىپ بۇرنىدىن يېپ
ئۆتكۈزۈپ ئالغانلىقىنى ئەسکە ئېلىۋاتامدۇكىن! ئومۇمەن جۇ
ئېنلىي بىلەن بولغان سۆھبەتنىڭ روھىدا دۆلەت خارەكتېرىلىك
سەر يوشۇرۇنغاندۇر.

خۇلاسلاپ ئېيتىساق، ئەخەمەتجان قاسىمى باشلىق
رەھىرلەرنىڭ «ئايروپلان ھالاكتىگە ئۈچرىغان» دېگەن
ئويىدۇرما، ساختىپەزلىك، سەپىدىن، دېخلىچۈن ۋە سوۋېت
كونسۇلخانىسى باشلىقى دوباشىنلار ئۇلارغا قوشۇلۇپ ئەسئىد،
سەپۈللايىپ، لېسکىن ۋە نەبىجانلارنىڭ ناھايىتى ئۇستىلىق
بىلەن ئۇيۇشتۇرغان، ئۇيغۇرستان خەلقلىرىنى ئالداش،
غۇربەتتە قالدۇرۇش مەقسىتىدە يارىتالغان سىياسى

رەخوازلىقتۇر.

قاچان بولمسۇن يالغانچىلىق، ساختىپەزلىك، رەخوازلىق پاش بولماي قالمايدۇ. ئېتايىلۇق، ئەخمىمەتجان قاسىمى باشلىق رەھبەرلەرنى سىياسى مەسىلەھەت كېخشىگە (كېڭىش 1949 - يىلى 25 - سىنتەبردە ئېچىلىش كېرەك) بىر ئاي ئىككى كۈن بۇرۇن ئالموتاغا يوشۇرۇن - قەتئىي مەخچى ئېلىپ كېتىشنىڭ ئاساسىي سەۋەبى سىتالىنىڭ كۆرسەتمىسىگە ئىتائىت قىلىش، تېرىز چۈكتۈرۈش ئىكەنلىكىنى ھاكىم جاپىارنىڭ سۆھبىتىدىن چۈشەنگەن ئىدۇق. ئۇلار موسكۋانىڭ - سىتالىنىڭ سۆزىگە كىرمىگەن وە قەتئىي قارشىلىق پوزۇتسىيەدە بولغانلىقتىن سۈيىقەست ئۇيۇشتۇرغانلىقى، بۇنى سامالىيەت پاجىئىسى دېگەن ساختىپەزلىك بىلەن ئالدىماقچى بولغانلىقى ئۆز ئۆزىدىن كۆرۈنۈپ تۈرۈپتۇ. پاكتىلاردىن ئىيانىكى، 1946 - يىلى جۇمھۇر رەئىسى ئېلىخان تۈرىنى بىر كېچىدىلا قەتئىي مەخچى ئوغۇرلاپ كەتكەن ئىدى. خەلق ئېلىخان تۈرەم قېنى؟ دەپ سورىغاندا سەپىدىن: «بۇرتالا ئارشىخىدا دەم ئېلىۋاتىدۇ» دەپ يالغان ئېيتقان ئىدى. ئاخىر ئەخمىت ئەپەندىم باشلىق مىللەي رەھبەرلەر چۈشكەن سامالىيەت ھادىسىگە ئۈچۈغان ئىكەن، نېمىشقا سوۋەت رەھبەرلىكى خىتاي رەھبەرلىكىگە تەزىيە ئېلان قىلمايدۇ؟ بىز 1949 - يىلى ئاۋغۇست، سىنتەبردىكى سوۋەت مەتبۇئاتىنى (مەركىزى گېزتىلارنى) باشىن ئاخىر كۆزدىن كەچۈردىق. سامالىيەتتا ئۇيغۇرستاندىن 8 كىشى، سوۋەتتن 10 كىشى

هالاك بولغانلىقىنى مەتبۇئاتتا تەزىيە بىلدۈرۈش قانۇنى ۋە
دېپلوماتىك زۇرۇرىيەت ئىدىغۇ؟

ئېيتىش كېرەككى، ئەگەر بۇ ناھايىتى ئۇستىلىق ۋە
پۇختىلىق بىلەن ئۇيۇشتۇرۇلغان سۈيىقەست بولمىسا،
بېيجىڭغا سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ تېررۇتىرىسى ئارقىلىق
ئەمەس، ئۇرۇمچى، شىئەن ئارقىلىق بېرىش ئوخۇشلۇق ۋە
ناھايىتى ماقول ئىدىغۇ؟ ئەسلهيمىزكى، 1946 - يىلى 11
-- ئايدا نەنجىڭدا ئېچىلغان گومىنداك خەلق قۇرۇلتىيغا
ئەخەمەتجان قاسىمى، ئابباسۇپلار غۇلجا، ئۇرۇمچى، شىئەن ھاوا
 يولى بىلەن بارغان ئىدىغۇ؟

* * * *

كېىىكىنى يىلاردا سەپىدىن ئۈچ ۋىلايەت مىللەي
ئازاتلىق ئىنقىلابىنى پۇتۇنلەي بۇرمىلاب، ساختىلاشتۇرۇپ،
مىللەي ئازاتلىق ئىنقىلابىنىڭ تەشكىلاتچىلىرى ۋە ئاساسلىق
رەبەرلىرىنى ئىنكار قىلىپ بىر قاتار ئەسەرلەرنى ئېلان
قىلدى. بۇ ئەسەرلىرىدە ئۆزىگە يىقىن، غايىۋى بىر نىبت
شەخسىلەرنى ئاسماڭغا كۆتۈرۈپ، ھەتتا ئۈچ ۋىلايەت
ئىنقىلابىنىڭ تەشكىلاتچىسى سۈپىتىدە تەرىپلىدى. «تەڭرىتاغ
بۇركۇتى» (ئۇرۇمچى 1989 - يىل) «ئۆمۈر داستانى»
(بېيجىڭ 1990 - يىل) قاتارلىق ئەسەرلىرىدە ئابدۇكېرىم
ئابباسۇپ مىللەي ئازاتلىق ئىنقىلابىنىڭ تەشكىلاتچىسى ۋە

رەھىرى دەرىجىسىدە مەدھىلەندى. شۇ ئاساستا ۋە قەلىكە
مۇتلىقاقازىت پىكىر - مۇلاھىزلىرى بىلەن خىتاينىڭ
مۇستەملەكچىلىك سىياسىتىنى تەشۈق - تەرغىب قىلىشقا
پۇتۇن ۋۆجۇدى بىلەن كىرىشىپ كەتتى. ئۇچ ۋېلايت مىللەتى
ئازاتلىق ھەرىكتىنىڭ مىتلەلغان ئىشتىراكچىلىرى ۋە
سەركەردىلىرى بىز بىلەن ھەمنەپەس ياشاؤاتقانلىقىغا كۆز
يۇمۇپ، ئۇيياتسىزلارچە ساختا داۋالارنى كۆتۈرۈپ چىقماقتا.
ئىسلەدە «ئۇتۇپ كەتكەن مۇغامبىر» سەپىدىننىڭ قان -
قېنىغا سىڭىپ كەتكەن ساختىپەزلىك، ئاغامچىلىق،
مۇناپىقلق تەبىئىتى، چوقۇنۇش، تىز پۇكۇش يولى بىلەن 40
بىلدىن ئاشتىكى «ئابروي»، «مەنسىپ» ۋە «ئىقتىسادى
ئىمتىياز» لارغا ئىگە بولدى. يېقىندىلا ئۇ خىتاي
تەرغباتچىسى سۈپىتىدە قەشقەرىيەنى ئايلىنىپ ۋايىساپ
كەلدى. ئۇنىڭ «ۋە تەننىڭ بىر پۇتۇنلىكى» «مەللەتلىرىنىڭ
دوستلۇقى» ماۋزۇسىدىكى تەشۈق - تەرغباتى كەڭ
مەھەللىي خەلقنىڭ غەزبۇنى يەنمۇ كۈچەپتۈھەتتى. ئۇنىڭ
مۇناپىقانە پائالىبىتىگە نەپرەتلىر ياغدۇرۇلدى. ئۇ 1949 -
پىلى سىنتە بىرده بىرىنچى قېتىم بېيجىڭغا بارغىندا
كىبارلىق، ھىلىگەرلىك ھاباتقا جان - تېنى بىلەن شۇقۇغۇپ
كەتكەن ئىدىكى، ئومۇمى تەدبىرلەرde، يېغىنلاردا ئاغزىغا
كەلگىنىنى سۆزلەپ (ئۆزىنى ئۇيغۇرستاننىڭ بىرىنچى
رەھىرى دەپ ئاتاپ) خىتاي رەھەرلىكىگە ئەبەدىئەبەد
ئىتقاد قىلىدىغان قۇلغا ئايلانغان ئىدى. ئۇ جۇ ئىنلەي ۋە

ماۋزبىدوڭنىڭ شەخسى قوبۇلدا بولىدىكەن، ئۇلار ئىتائەتكار، تەبىyar مالاي سەپىدىنى ئۆزلىرىگە ئەزىزۇ مۇكەررەم ھېساپلاپ ئۇنىڭدىن ناھايىتى كۆپ پايدا تېگىشكە ئىشەنچى بىلدۈرۈشكەن ئىدى. بۇ ئىشەنچنى سەپىدىنىنىڭ ئەمەلىيىتى «ئاقلىدى».

لېكىن، بەربىر ئۇ بارچە ھۆرمەت، ئابروي، مەفسىپ، هوقۇق ۋە سىياسى ئىقتىسادىي ئىمتىياز لارغا ئىگە بولۇپ ياشاؤاتقان بولسىمۇ، ھەققى مەنادا خەلقنىڭ نەپرەتىگە ئۈچۈغان ساتقىن، مىللەي مۇناپىق بولۇپ، تارىختا قالدى. بۇ تارىخنى ئۈيغۇرستاندىكى ئەقلۇ ئىدرەكلىك، پاراسەتلىك، ۋە قەلەرگە بىۋاسىتە ئىشتىراك ئەتكەن سەپىدىنىنىڭ قان تومۇرلىرى ئۇرۇشىدىن تولۇق خەۋەردار بولغان ساھىپ قەلەملىر يەنسىمۇ تولدىرىدۇ ۋە ئېلان قىلدۇ.

* * * *

بىز ئەمدى ئەخىمەتجان قاسىمىنىڭ پەرزەنتى ئادىلجان قاسىمىنىڭ «دادام ئەخىمەتجان» «ماۋزۇلۇق ماقالىسى» («چولپان» مەجمۇئىسى 4 - سان 178 - 186 - بەتلەر 1987 - يىلى ئۇرۇمچى) دىكى ئايىرم پاكىتلارغا مۇراجىئەت قىلىمىز.

ئادىلجان يازىدۇ:

«1949 - يىلى 8 - ئاينىڭ 22 - كۇنى دادام،
ئىشاقبەگ مۇنۇنۇپ، ئابدۇكىرىم ئابباسۇپ، دەلىقان
سۈگۈر بايپۇپ، لوچىز، غېنى كېرىمۇپ، ئابدۇرشتى ئىمىنۇپ،
ئۇسمانجان ناسىرى قاتارلىق 8 نەپەر خادىم غۈلجدىن
ماشىنىغا ئولتۇرۇپ، سوۋىت تېرىرتورىيىسىدە ئايروپىلانغا
چۈشۈپ بېيجىڭغا قاراپ يولغا چىقى. بەختكە قارشى 8 --
ئاينىڭ 27 -- كۇنى سوۋىت ئىتتىپاقنىڭ سىبرىيە بايقال
كۆلى هاوا بوشلىقىدا ھادىسىگە ئۈچرەپ قازاغا ئۈچرىدى.»
(مەزكۇر ژۇرنال 185 - بەت)

كۆرۈلۈدۈكى، بۇ چۈملىدە تاغقا سوقۇلۇپ ئەمسى، هاوا
بوشلىقىدا ھادىسىگە ئۈچرەغان.

جو ئېنلىي تەزىيە تېلىگراممىسا مۇنداق دەپ يازىدۇ:
«1949 - يىلى 9 - ئايدا بېيجىڭگە كېتىۋېتىپ
ئايروپىلان ھادىسىگە ئۈچرەپ بەختكە قارشى قۇربان
بولدى.»

جو ئېنلىي 1949 - يىلى 11 - 28 - كۇنى (شۇ ژۇرنال
186 - بەت)

سەپىدىن يازىدۇ:

«1949 - يىلى 22 - ئۆكتەبر كۇنى ماۋزىدۇك
شىنجاڭدا تىنچلىق ۋە خەلقچىلىقنى ھىمایە قىلىش ئىتتىپاقى
مەركىزى كومىتىغا تېلىگرام ئەۋەتتى.» (ئۇمۇر داستانى
459 - بەت)

ئوخشىما سلىقلارغا ئېتىبار قىلىڭ. ئادىلجان قاسىمى 27 - ئاۋغۇستتا هادىسىگە ئۈچرىغان دېسى، جۇ ئېنلىي 9 - ئايدا دەپ كۆرسىتىدۇ. ماۋزىدۇڭ 22 - ئۆكتەبىر تەزىيە تېلىگرامما يازسا، جۇ ئېنلىي 28 - نويابىردا (ماۋزىدۇدىن 1 ئاي 6 كۈن كېيىن) تېلىگرامما ئەۋەتىدۇ. ئىككى «ئۈلۈغ» رەھبەرنىڭ تەزىيە تېلىگراممىسىدىكى ۋاقتى پەرقى قانداقتۇر بىر سىر، شۇبەھە، ئەينى ۋاقتتا ساختىپەزلىكىنىڭ ئۇپ - ئۈچۈق ئىپادىلىنىشىدۇر.

40 يىلدۇركى، ئەخىمەتجان قاسىمى باشلىق رەھبەرلەرنىڭ تەقدىرى ھەدقىقىدە تۈرلۈك - تۈمەن گەپ سۆزلەر پەيدا بولدى. بۇنىڭدا ماۋزىدۇڭ ۋە جۇ ئېنلىينىڭ تەزىيەلىرىدىكى جىددى پەرقىلەر، سەپىدىن توقۇپ چقارغان ساختىپەزلىكلىرى پاش قىلىنىپ، «ئۇلار قەستىدىن ئۈستىلىق بىلەن ئۇيۇشتۇرۇلغان تېررورلىۇقنىڭ قۇربانى بولدى.» دېگەندىن ئىبارەت بولدى. ھەقىقەتىن بۇ قاتىلىق چوڭ سىباسىي سۈيىقەست قەتئىي مەخپىيەتلىكىدە پىشىق تەبىارلىق بىلەن ئۇيۇشتۇرۇلغان جالالاتلىق، ئېنىقراقى سىتالىنىڭ ختاي رەھبەرلىكى بىلەن كېلىشىلگەن حالدا قىلىنغان قەبىھ تېررورلىۇق ئىكەنلىكى ئېغىزلاردىن - ئېغىزلارغا، ئەۋلادلاردىن - ئەۋلادلارغا ئۆتتى.

ئەخىمەتجان قاسىمى باشلىق مىللەسى رەھبەرلەرنى سوۋېت ئىتتىپاقيغا ئېلىپ كەتكەنلىكىنى يوشۇرۇش، قاتىلىققا «سامالىيۇت هادىسىسى» دەپ ساختا پەتىۋا بېرىش، ئۇلارنىڭ

جىسىتلىرىنى 6 ئايلاپ ۋە تەنگە قايتۇرۇپ بەرمە سلىك، بۇ
قانلىق پاجىئەگە باغلىق مەلۇماتلار، ھۆجەتلەرنى
مۇناپىقلارچە يوق قىلىش سىتالىنىز منىڭ قاباھەتلىك
سياسىتى ئىدى. خەلق سۆيىگەن رەھبەرلەرنىڭ بېشىغا كەلگەن
مەلامەتلەر، قىيناقلار تەپسىلاتى شۇ كۈنگىچە مەخپى
تۇتۇلىشى، مەسلىق قانچىلىك چىكىش ۋە مۇدھىش بولمىسۇن،
ئۇنى پۇتۇن روھىتى بىلەن ئۆگىنىش، خۇلاسلاش، ئۇلارنىڭ
تەۋەرۇك ناملىرىنى خەلقىگە، ۋە تەنگە قايتۇرۇپ بېرىش
ئەمدى بىزگە نىسپ بولدى. بۇ مۇقدىددەس ۋە شەرەپلىك
ۋە زىپىنى ئۇستىمىزگە ئالغان ئىكەنملىك، نۇۋەتتىكى
سوھىتىمىز بىرىنچى قىدەم ھېساپلىنىدۇ.

* * * *

ئەخىمەتجان قاسىم باشلىق رەھبەرلەرنىڭ شەخسى
هالىتى دۇنيا قارىشى ۋە ئېنتىلىشلىرىنى ئۆز دەۋرى
مەپكۈرسىدىن، ماددى زېمىندىن ھەمە ۋە قەلىكىنىڭ تۈپ
خارەكتېرىدىن ئايىرپ تۈرۈپ باھالىيالمايمىز. توغرىسى
ئەخىمەتجان قاسىمى، ئىسەهاقبەگ، دەلىقان، غېنى،
ئابدۇكېرىم، ئابدۇرشت ۋە ئوسمانجانلارنىڭ ھەممىسىنى
كاماالتىكە يەتكەن، كەم كۈتسىز مۇكەممەل شەخسلەر دەپ
ھۆكۈم چىقىرالمايمىز. ئۇلار بىر - بىرىسىگە نىسبەتەن بەلەند
-- پەست مەلۇماتقا ئىگە، ئابىملىرى سىياسىي نەزەرىيە

جەھەتىن تاۋلانمىغان، دۇنيا قارىشى چەكلىك، بەزىلىرى ئۇيغۇرستان مۇستەقلەقىغا شۇبەھە بىلەن قارايدىغان، ختابىغا چوقۇنۇشنى ئەۋەل كۆرسىدەغان، مەۋقەسىز، ئىرادىسىز، ئەينى ۋاختىدا مەنسەپپەرەس، ئابروپىپەرەست شەخسلەر ئىدى.

ئەخەمەتجان قاسىمى ئالىي مەلۇماتلىق، ئۇيغۇرلار تارىخىنى خېلىلا چوڭقۇر ئۆگەنگەن، ئۇيۇشتۇرۇش، تەشكىللەش قابىلىيىتىگە ئىگە، پىدائى ئىنقىلاپچى ئىدى. ئۇ بۇرۇنلا جۇمھۇر رەئىسى ئېلىخان تۈرىگە مەنزۇر بولۇپ، شەخسى تەرجىمان، كېيىنچە ھەربىي بۆلۈم باشلىقى سۈپىتىدە ئۇزىنى كۆرسەتكەن ئىدى، كېيىنچە خەلق سۆيىگەن رەھبەر مۇنبىرىگە كۆتۈرۈلدى. لېكىن ئۇ سىتالىنچىلار يېسغا ئاللىقاچان باغانلغان، كېيىنرەك بۇ يېپنى ئۇزۇشكە قۇربى يەتمىدى. ئۆز ھەلەكچىلىكىدە ئاۋارە بولۇپ قالغان ئىدى. بەربر ۋەتەن ئازاتلىقى ۋە مۇستەقلەقى ئۇنىڭ پۇتون ۋۇجۇدىدا قابىناب ئۇركەشلىپ تۈراتتى.

ئىسهاقبىگە مەلۇم دائىرىدە ھەربىي تەلم ۋە چەڭگۈۋار تەجريبىگە ئىگە قىرغىز پەرزەتى ئىدى. ئۇ ئۇيغۇرلار تارىخىنى ئانچە ياخشى بىلمەيتتى. ئەمما گومىندىڭ ئىستېدارىنىڭ ۋە ھەشىلىكلىرىنى، باسقۇنچىلارنىڭ قاباھەتلەك سىياسەتلەرنى خېلىلا چوڭقۇر چۈشىنەتتى. گومىندائىغا قارشى جەڭ قىلىدىكەن، سوؤپت كونسۇلخانىسىنىڭ سۆز - ھەركەتلەرىگە قۇلاق تۈتاتتى.

ئۇنىڭ كۈرسەتمىلىرىنى بىجىرىشىك مەجبۇر ئىدى. ھەربىي يۈرۈشلەرنى باشلاشتىن ئاۋۇال ھەمىشىم رەھبىرى رەھنامىسى دوباشىندىن فاتىھە ئالاتتى. ئەخەمەتجان قاسىمىنىڭ كېيىنكى دەۋرىدىكى ئىنقىلاپسى ئۆزگىرىشنى ئالقىشلاپ پۇتون ۋۇجۇدى بىلەن ئۇنىڭغا ئېتسقاد قىلاتتى ۋە قاتىققە هۆرمەتلەيتتى.

دەلىقان ئوتتۇرا مەلۇماتقا ئىگە، قايتماس ئىرادىلىك ۋە تەنپەرۋەر جەسۇر شەخس ئىدى. ئۇنىڭ پۇتون ۋۇجۇدىدا بالىلىقىدىن تارتىپلا گومىنداڭ قاراقچىلىرىغا قارشى كۈرەش ئۇتى يالقۇنجاپ تۈراتتى. ئۇيغۇرستاندىن ختاي مىللەتكە مەنسۇپ خەلقنى پۇتونلەي قوغلاپ چىقىرىپ، مۇستەقىل ئىسلام جەمەۇرىيىتى قۇرۇش ئىدىيىسى كۈچلۈك ئىدى. گومىنداڭچىلارغا قارشى پارتىزانلىق ھەركەتلەرددە ئانچە تەجربە ئاشۇرغان، ئەلكە مەنزۇر بولغان ئوغلان ئىدى. ئۇ ئۇيغۇرستان مەسىلىسىكە ختايىنىڭمۇ، سوۋېت ئىتتىپاقنىڭمۇ ئارىلىشىشىغا قەتىي نارازى، قارشى ئىدى. ئەخەمەتجان قاسىمىنى هۆرمەتلەيتتى ۋە ئۇنىڭ سۆزىگە ئەھمىيەت بېرەتتى.

ئابدۇكىرىم ختاي ئىلىم گاھىدا ئالىي مەلۇماتلىق سەۋىيىگە ئىگە بولغان، ختاي قىزىغا ئۇيىلەنگەن، ختاي تۈرمۇشىنى ئۆزىگە سىخڈۇرۇشكە ھەركەت قىلىدىغان، ھەركەتجان شەخس ئىدى. ئۇنىڭ غايىسىدا ختاي رەھبەرىلىكىنى قوللايدىغان، پۇرسەت تاپسا مەنسىپ، ئابروي، بايلىق ئاشۇرۇشقا ئىنتىلەتتى. لېكىن ئۇ ئۆز پائالىيىتنى

ناهایتى يوشۇرۇپ، كۆپ نېيەتلەرنى دوستلىرىدىن پىنهان تۈتاتتى. مەھەللەۋازلىق، قېرىنداش ئۇرۇغلىق مەپكۈرسىدە ئانچە - مۇنچە ئىشلارنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا ئۆلگۈرگەن ئىدى. ئومۇمىمن مىللەسى ئازاتلىق ئىنقىلاپنىڭ ئىستىقبالغا شۇبەھ بىلەن قارايتتى. بەربىر خىتاي رەھبەرلىكىدە ئىش كۈرۈش ئاساسى مۇددىئاسى ئىدى.

غېنى، ئابدۇرشت ؤە ئۇسمانجانلار دەۋرىنىڭ يالقۇنلىق زىيالىلىرى، ۋەتەنپەرۋەرلىرى، مىللەسى ئازاتلىق ئىنقىلاپمىزنىڭ جىسۇر جەڭچىلىرى ئىدى. غېنى غۈلجدىكى روس گېمنازىيىسىدە رۇس تىلىنى خېلىلا مۇكەممەل ئۆگەنگەن بولۇپ، ئاقكۈڭۈل، راستىچىل، ئىرادىلىك ياش ئىدى. ئۇيغۇرستاننىڭ مۇستەقىل جۇمھۇرىيەت بولۇشى ئۈچۈن كۈرەش قىلىش غايىسى ھەممەدىن ئۇستۇن ئىدى. ئەخىمەتجاننىڭ تەربىيىسىنى كۈرگەن غېنى، ئەينى ۋاخىدا ئەڭ ئىشەنچلىك ياردەمچىسىمۇ ئىدى.

ئابدۇرشت قەلم ساھىبى ئىدى، ئۇ ئۇيغۇر خەلقىنىڭ دەردىنى، مىللەسى ئازاتلىق ئىنقىلاپمىزنى تەرەننۇم ئەتكەن قاتار - قاتار شېئىرلىرى بىلەن شائىر سۈپىتىدە تونۇلغان ئىدى. ئىجتىمائىي تەڭسىزلىكىنى مەھۋى قىلىش (يوق قىلىش)، كۈرەشكە دەۋەت، ئابدۇرشت شېئىرىتىنىڭ غايىۋى، بەدىئى يۇنىلىشنى بىلگىلىسىدە.

ئۇسمانچان --- ئەخەمەتجان قاسىمىنىڭ جىيەنى بولۇپ،
رەھېرىمىز ئەخەمەتجان قاسىمىنىڭ ئىشەنچلىك پاسىبانى
ئىدى.

مىڭ نادامەتلەر بولسۇنکى، بىز تەۋسىپ ئەتكەن
رەھېرلەرنىڭ سىياسى قىياپتى ۋە ھەرىكەت پائالىبىتى تا
هازىرغىچە خالىسانە باھالانمىدى. ختاي ھۆكۈمرانلىقى
باھالاشقا يۈل قويىمىدى. سەپىسىدىن، ياسىن خۇدابەردى،
ماھىنۇر خانىم (ئەخەمەتجان قاسىمىنىڭ ئايالى) ۋە باشقىلارنىڭ
ئېلان قىلغان خاتىرە، ماقالىلىرىدا ئەخەمەتجان قاسىمغا بىر
تەرەپلىمە، توغرىسى، ختاي سىياسىتى ئۈچۈن خىزمەت
قىلغان شەخس سۈپىتىدە بۇرمىلاپ، ساختىلاشتۇرۇلغان باھالار
بېرىلدى.

سوھىتىمىزنى ئەخەمەتجان قاسىمغا بېغىشلىغان
ئىكەنمىز، كۆپىنچە ئۇنىڭ پېئىل ئېتىبارىنى، خىسلەت -
پەزىلەتلەرنىمۇ تىلغا ئالىمىز.

مەن ئەخەمەتجان قاسىمنى ئەقىل - پاراسەتلەك، ئىنساپ -
ديانەتلەك جىددى بىر ئىنسان سۈپىتىدە قاتىق
ھۆرمەتلەيمەن. ئۇ ھاياتقا، ئادەملەرگە، جەمئىيەتكە بولغان
مۇناسىۋىتىدە ۋەزىمن، ئېغىر بېسىق، مۇلاھىزلىك، خۇش
تەبىئىت، ھالال، سەممىي پەزىلەتلەرى بىلەن باشقىلاردىن
ئالاھىدە پەرقلىنىپ تۈرىدۇ. تاماامى ئىزالرى ئۆزىگە ماس
چۈشكەن ئەخەمەتجان قاسىمىنىڭ ۋەتەن، خەلق ئالدىدا قىلغان
ئىشلىرى ۋە ئىبرەتلەك ئۆمرى ئۇۋالادلىرىغا ھەر زامان نەمۇنە

بولۇپ قالىدۇ. ھازىرقى ئۇلاڭلار (1950) - يىلىدىن كېيىن تۈغۈلغانلار) ئەخەمەتجان قاسىمىنىڭ سىماسى، قىلغان خىزمەتلەرى، خۇلقى، ئەدەپ - ئەخلاقى ۋە يۈرۈش - تۈرۈشى، ئۇمۇمەن مەنبۇى دۇنياسى ھەققىدە ناھايىتى ئاز بىلدۇ، بىلگەندىمۇ كىتابى مەلۇماتقا ئىكىدۇر.

ئەخەمەتجان قاسىمى ئوتتۇرا بوي، جىسىملەرى چىراىلىق، مەلامەتلەك، چېھەرسى بۇغداي رەڭ، كۆز - قاشلىرى (ئوڭ كۆزى سەل پەل قىيسىق) تۇم قارا، قىسقا بۇرۇتلىق، تەبىئەتنى سېخى ئىنسان ئىدى. راست سۆزلەيدىغان، كىمde كىم سۆھبىتىگە مۇشەررەپ بولسا، دىدارىغا، سۆھبىتىگە، مۇنتەزىر بولۇپ قالىدىغان مەپتۈنكار زات ئىدى. ئۇنىڭ ھەمىشىم دېگۈدەك كۈلۈپ تۈرىدىغان، شېئىر، غەزەل ئوقۇشنى ياخشى كۆرىدىغان، چاقچاق، ھەزىلنى ياقتۇرىدىغان، ئۆمرىدە بىرەر كىشىدىن شەخسى ئۆچ ئالمايدىغان زوکنالقى ھەممىنى سەپكە تارتىپ، ئەگەشتۈرۈپ ئالاتتى. ئوتكەن ئىشلارغا بىشارام بولمايدىغان، ئۇتۇقلارغا شادلىنىپ كەتمەيدىغان تەبىئىتى ئۇنىڭ رەھبەرلىك سالاھىتىنى نامايان قىلاتتى.

ئەخەمەتجان قاسىمى نىشانغا بىخاتا بېرىپ تېگىدىغان سۆز ئۇستىسى، خائىن، ساتقىن ئاغمىچىلارنى كۆرىدىغان كۆزى يوق، ھەققىت ۋە ئادالىت يولىدا مەرتلىك كۆرسەتكەنلەرنى پۇتون ۋۇجۇدۇ بىلەن قەدىرلەيدىغان، بىغايىت پاساھەتلەك، ھەقگۈي رەھبەر ئىدى. ئۇ كادىرلارنى ئوتكۈر زېھىن بىلەن تاللايتتى. پازىللار، ئۆلىمالارغا غايىت

ئىزىزەت ئېھترام كۆرسىتىپ سەيىسىدۇ - شەرىپىلەرنى ئۆزىگە بېقىن تۈتاتتى. قۇرئان كەرىمدىن خېلىلا پىشىق خەۋەردار ئىدى. كۆپ جايىلاردا ئۆزى تىلاۋەت قىلاتتى. جۇمە نامازلىرىغا ئۆزى ئاددى پۇقرا سۈپىتىدە فاتنىشاڭتى. ئۇنىخدا مال دۇنىا يىغىش، راھەت - پاراغەتتە شاھانە باشاش تۈيغۈللىرى مۇتىلەقا يوق ئىدى. ئۇنىڭ شەخسى باىلىقى پەقفت ئۆزىلا ئىدى. ماھىنۇر خانىم بىلەن تۈرمۇش قۇرغاندا بىر يوتقان - كۆرپە، بىر قۇر كىيم - كېچەك توپلۇق بولغىنىنى ھەممە كىشى بىلەتتى. ماھىنۇر خانىم ناھايىتى كەمبەغەل ئائىلىنىڭ پەرزەنتى بولغاچقا بارغا شۇكۇر قىلغان ئىدى. بىر پارچە گىلەم، بىر پارچە كېڭىز 3 - 4 يىشىك كىتاب، كىچىك ئائىلىگە يېتەرلىك ئىدىش - تاۋاق باش ئائىلىنىڭ ئومۇمى مۇلکى ئىدى. ئەخىمەتجان قاسىمى ئۆزىنى مېھنەتكەش خەلق خىزمەتكارى ھېساپلاپ، خەلق بىلەن ئىچ قويۇن، تاش قويۇن بولۇپ ياشاؤبرەتتى. ئۇنىڭ ھەققىدە ھىكايدەتلەر، رىۋايدەتلەر، لەتىپلەر ناھايىتى كۆپ ئىدى.

مەددەنىي، تارىخي، پەلسەپەۋى ۋە دەنسى ئەئەنلىرگە سادىق بولۇش، دېھقان، ھۇنەرۋەن، چارۋىدار ۋە كاسىپلارنىڭ تەلەپ، ئاززۇلىرىنى ئىپادىلەيدىغان دەستۈرلەر ئىشلەپ چىقىش، ئۇلارنىڭ مەنۋى ھايياتى مەملىكتە تەرەققىياتى بىلەن مۇستەھكم بىغلىق ئىكەنلىكىنى چۈشىنىشتە ئۇ ھەمىشەم يېتەكچى ۋە بايراقدار ئىدى.

ئەخەمەتجان قاسىمى 1948 - يىلى 1 - ئاۋغۇستتا «شىنجاڭدا تىنچلىق ۋە خەلقچىللىقنى ھىمايە قىلىش ئىتتىپاقى» نى قۇرۇپ، ئۇنىڭ دەستورىدە ئىنسانپەرۋەرلىك، مىللەتلەر ئارا دوستلۇق ئىزگۈ تۈيغۈللىرى مۇھۇرلەنگەن ئىدى. ئەنئەنئى قەدىرىيەتلەرنى ئۆلۈغلاش، ئۆز ئارا ھۆرمەت، دوستلارنى قەدىرلەش، مەرھۇملارنى خاتىرلەشتەك غايىلار بىلەن باغلىق بولغان ئۆلۈغ مۇقەددەس ۋە زېپىلەر ئەخەمەتجان قاسىمىنىڭ ئاساسىي مەقسىدى بولغان ئىدى.

«ئىتتىپاق» بىرىنچى كۈنىدىن باشلاپ ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخى، تىلى، يېزىقى، مەدەنىيەتى، ئەدبىيات - سەنئىتى، فولىكلورى، ماڭارىپى، - ئۆمۈمەن شانۇ - شۆھەرتىنى تەرىپ ۋە تەۋسىپىلەيدىغان، كەڭ پىلاندا يورتىدىغان ماقالىلارنى نەشر قىلدى. بۇنىڭ بىلەن ئىستېداد ساھىپىرىنىڭ ئىجادىي نېھەتلەرنى قوللاش خەلق ئىجادىنى توپلاش، كلاسسىك ئەدەبىياتنى ئېلان قىلىش يولدا ئىشەنچلىك قەدەم تاشلاپ چوڭ پائالىيەت كۆرسەتتى. خەلقنى ياخۇزلىققا، بۇزغۇنچىلىققا قارشى كۈرەشكە، ئۇيغۇرستاننى جىدەل - ماجراlardىن، ئۇرۇش - تالاشلاردىن پۈتۈنلىي خالىي ئەركىن باشقۇرۇشقا دەۋەت قىلدى. ئىچكى - تاشقى ۋەزىيەتنى، سىياسى ئىختىلاپلارنى جىددى كۈزىتىپ دېموکراتىك ئىسلاھاتلارغا، ئىقتصادىي، سىياسى، مەنئۇي ساھەلەردىكى ئۆزگىرىشلەرگە بىواستە رەھبەرلىك قىلدى.

ئەخەمەتجان قاسىمى ئۇيغۇرستان خەلقلىرىنىڭ سىياسىي، سىجىتمائىي، پەلسەپەۋىي پىكىر تارىخىدا ئۆزىگە خاس دەۋر ياراتقان، ئىستېدات تۈزۈمنىڭ زۇلۇملۇرىغا زەربە بېرىپ خەلق سۆيىگەن رەھبەر سۈپىتىدە شۆھەرەت قازانغان ئىدى.

ئۇيغۇرستان، بولۇپىمۇ ۋۇچ ۋىلايەتنىڭ ئىقتىسادىي، سىياسىي ۋە مەددەنى يۈكىسىلىشىگە، ھەربىي مەسىلىلەرنىڭ قارار تېپىشىغا پۈتۈن كۈچ، ئىستېدادىنى سەرىپ قىلغان ئەخەمەتجان قاسىمى ئازاتلىق، مۇستەقىللەق، پاراۋانلىق تۈرمۇشنىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ بىرگىنى ئۈچۈن خەلقنىڭ قەلبىدە مەڭگۇ ياشاپ كەلدى.

تارىخنى خەلق يارتىدۇ، دېيىشىدۇ. بۇ توغرا. ئەمما ئايىرم شەخسلەر خەلق تارىخىنىڭ رەمزى بولۇپ قېلىشىمۇ ھەقىقەتتۈر. ئەخەمەتجان قاسىمى ئەنە شۇنداق رەمزى چۈشەنچىگە ئىگەدۇر. ئەخەمەتجان قاسىمنىڭ نامى ئۇيغۇرلار ئېلىدە بىر پۈتۈن شانلىق مەرتلىك كۈرەش سەھىپىسىنى تەشكىل قىلىدۇ.

تالانلىق شائىر رەھىم قاسم ئەخەمەتجان قاسىمىغا بېغىشلىغان «يۈلتۈزلۈق كېچە» ناملىق داستانىدا شۇنداق تەرەننۇم ئېيتىدۇ:

ئۇيىلىساق نەقدەر ئۇلۇغ ئىنسان بۇ،
خەلقىگە مۇھەببىتى دېڭىزدەك چوڭقۇر.
نەزەر دائىرسى ئاسمانىدىنمۇ كەڭ،
پاراسەت تەدبىرى ئالماستىن ئۆتكۈر.

جۇرئىتى بورانغا كۆكىرىنىڭ كىرىگەن تاغ،
 غەيرىتى بۈلۈتنى يارغان ئوت - چاقماق.
 سۈرئىتى ئاۋازدىن ئىتتىك ئۈچقان نۇر،
 قۇدرىتى تۈنلەرنى يورۇتقان چىراق،
 سۈزلىرى باسىدۇ تارازىنى چىڭ،
 ھەركىمنى ئۆزىگە قىلىدۇ قايىل.
 سىياقى ماجىنتىدەك تارتار كىشىنى،
 بىر كۈرگەن ئۇنىڭغا بولىدۇ مايدىل.
 ئاۋازى باهارنىڭ ئىللەق شامىلى،
 بېقىشى يېقىملىق نۇر چاچقان قۇيىاش.
 كىم بولسا ھەممۇھبىت بىر دەققىلا،
 تاپقاندەك بولىدۇ ئۆمۈرلۈك سىرداش.

شائىر پەلسەپەۋى كونسېپىيەسىدە شەخسىنىڭ
 ئىدىكىنىلىكى، جاسارتى، دادىل كۈرىشى، خەلقنىڭ بەخت -
 سائادىتى يولىدىكى ئەقىل - ئىدىرىكى ۋە ئۆلۈغ
 تەدبىركارلىقىنى باش پىلانغا قويىدۇ.

داستاننىڭ مەركىزى ئىنکاس ئوبىېكتى بولغان ئىنسان -
 ئەخەمەتجان قاسىمىدۇر. داستاندىكى ئىتىك - ئېستىتىك
 ئىدىئال - ئەخەمەتجان قاسىمىنىڭ شەخسى ھالىتى، ھاباتى ۋە
 ئىجادى كۈرەش يولىنىڭ ئۆمۈمى ھالىتىنى يۈكسەك ماھارەت
 بىلەن تەسۋىرلىپ، ئۇنى خەلقنىڭ ئوت يۈرەك پەرزەتىگە
 بولغان چوڭقۇر مېھرى - مۇھەببىتى بىلەن يورۇتۇپ، ياخراق
 ناخشا بىلەن مەدھىيە ئوقۇيىدۇ

Altunay

ئەخەمەتجان قاسىمى باشلىق مىللەسى رەھبەرلىرىمىز قەتلى قىلىنغاندىن كېيىن، تەختىكە ئۆز - ئۆزىدىن سىلىقىنا، ھېچىر قارار ئېلان قىلىنىماي، ختاي رەھبەرلىكىنىڭ رەھنەماللىكىدە سەپىدىن ئولتۇردى. قورچاق ھۆكۈمەت رەئىسى بۇرھان شەھىدى ئېتىرازىسىز ئورۇنى بوشۇتۇپ بەردى. سەپىدىن ئۇيغۇرستانغا ماۋىزىدۇڭ ئارمىيەسىنىڭ توسالغۇسىز كىرىشى ئۇچۇن ئىشىكىنى كەڭ ئېچىپ بەردى. ئۇستا ھېلىگەر، قۇۋ تۈلگە ۋائىجىنغا ھەممە ھوقۇقنى (باش سېكىرتارلىقنى) پەتنۇسلاپ بەرگەن سەپىدىن ئۆلکىنىڭ رەھبەرلىك ھوقۇقنى مۇستەھكم ئىگەللەسى. گېنېرال ۋائىجىن مۇنتىزم مىللەسى ئارمىيەمىزگە قارىتا كورپۇس تۈزۈمىنى قوللىنىپ، كومىسسارلىق سىستېما دېگەن نىقاپلار بىلدەن پارچىلاپ تاشلىدى ۋە تارقىتىۋەتتى. مىللەسى ئارمىيە سەركەردىلىرى، ئۇفتىسىرىلىرىغا قارىتا كەسپ ئالماشتۇرۇش باهانىسىنى قوللىنىپ مەمۇرىي خىزمەتلىرىگە تەقسىم قىلدى. ماۋىزىدۇڭ ئارمىيەسىنىڭ «غەربىي ئۆلکىنى گۈلەندۈرۈمىز» شۇئارى ئەمەلىيەتتە ھەربىي ۋە ئۇقتىسادىي باسقۇنچىلىق بولدى. ئۇيغۇرستاننى شەپقەتسىز تالاش، مېھنەتكەمش خەلقنى ھوقۇقسازلاندۇرۇپ مەنىۋى ئىزىش، ئەينى ۋاقتتا يەر ئاستى ۋە بەر ئۇستى بايلىقلەرىمىزدىن ختايغا توشۇش ۋە ئاساسلىق يەر ئاستى بايلىقلەرىمىزدىن نېفت، تاشكۆمۈر، ئالتون، مىس، قوغۇشۇن، ۋولفروم ۋە باشقا مەدەنلىرىنى كۆپلىپ قېزىۋېلىشنى تۈپ نىشان قىلدى.

ده سىلپ «يەر ئىسلاھاتى» نى ئېلىپ بېرىپ «پومىشچىك»، «باي دېھقان»، «زالىم يەر ئىگىسى» دېگەن تۆھەتلىر بىلەن ئاتىنى بالغا، بالىنى ئاتىغا قارشى كۈرەشكە سېلىپ، دېھقانلارنى، هۇنەرۋەن كاسىپلارنى، ھەتنا زىيالىلارنى قىرغىن قىلدى. بىرلا ۋاقتىا «پانتۇركىست»، «پانئىسلامىست»، «ئىنقىلابقا قارشى ئۇنسۇر»، «بۇزۇق ئۇنسۇر» لارغا قارشى «كۈرەش» ئۇيۇشتۇرۇپ، بىگۇناھ خەلقنى ئاشكارا خورلىدى. سانسىز كىشىلەرنى ئېتىپ تاشلىدى. «ئۈچكە قارشى ھەرىكت»، «بەشكە قارشى ھەرىكت» دېگەن تەكشۈرۈشلەرنى جارى قىلىشىپ خەلق مال - مۇلكىنى خالىغانچە بۇلاب تالىدى. زىيالىلار تەھقىرلەندى، خورلاندى، ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈلدى. بۇ ئەسەبى كۈرەشلەر بىلەن مېھنەتكەش خەلقنى ئېتىقاتىن، دىندىن يىراقلاشتۇرۇپ، ئىمانسىز ياشاشقا دەۋەت قىلدى. مىللەي ئۆرپ - ئادەتلىر پۇتۇنلەي دەپسەندە قىلىنىدى. «خۇفىتىغا قارشى تۇرۇش» دېگەن بەتنام شۇڭار ئاستىدا، خۇفىڭ يەتتە ئۇخلاب چۈشىگىمۇ كىرمەيدىغان مىخلىغان زىيالىلارنى مەنۋى ئازابلىدى.

«ھەممە گۈللەر تەكشى ئېچىلسۈن» دېگەن ھىلە - نەيرە ئىلىك يول بىلەن «سايراب ئېچىلىش» قەبىھ ھەرىكتى باشلىدى. زىيالىلارنى بىر - بىرگە قارشى قويۇپ، كۈچكۈرتۈپ، (مۇناپىقلارنى تىرىبىلەش يولى ئارقىلىق) كۆپلىگەن مەسىئۇل خادىمлارنى، ئەدەبىيات - سەنئەت ئەربابلىرىنى، ئومۇمى كادىرلارنى «ئۈچى»، «بىرلىك

مىللەتچى»، «ئىمپيرىالىزم قۇيرۇقى»، «بۇزۇق ئۇنسۇر»، «بۇلگۈنچى» دېگەن قالپاقلار بىلەن ئىنسانى ۋە ۋىژدانى ئەركىنلىكىنى بوغۇپ تاشلىدى، تەھقىرلىدى. سوت - سوراقسىز جىسمانى ئازابلار بىلەن قىينىدى. يېزىلارغا چۈشۈرۈپ، قاتىق مېھنەت قىلىشقا مەجبۇرلىدى، كۆپلىرىنى نابۇت قىلدى.

ۋە قەنىڭ پاجىئەلىك راۋاجى خىتاينىڭ تىلى ۋە يېزىقىنى ھاكىمىيەت تىلى ۋە يېزىقىغا ئايلاندۇردى. مەھەللەدىن تا ئۆلکە رەھبەرلىكىگىچە بولغان مەمۇرى، ھەربى باشقۇرۇشلار پۇتۇنلەي خىتايلاشتۇرۇلدى. گومىندائىچىلار ھەتتا زوزۇختائىچىلار ئۇيغۇرستانى بېسۋېلىپ بايلىقلرىمىزنى بۈلەپ تاللغان، ئوغۇرلىغان بولسا، گوڭسەندائىچىلار (ماۋزىبدۇشكىلار) ئاڭنى زەھەرلىپ، ۋىژدانى، ئېتقادنى تەئىقبىلەپ، خەلقنى تارىختىن ئۆزۈلگەن ھالغا كەلتۈردى ۋە ھۆكۈمرانلىق تەرتىۋىنى بىمالال جارى قىلدۇردى. مەھەlliي خەلقنىڭ باش كېيمىنى خىتايىچە شەپكىگە ئالماشتۇردى. كاستىيۇم كېگەنلەرنى «بۇرۇزئا» دەپ ھاقارەتلىپ 4 يانچۇقلۇق قارا چاپان كېيشىكە مەجبۇرلىدى. «ۋاھ دەرىخا!»، «ئاھ ئۇرارمن» قاتارلىق كلاسىك ناخشىلارنى ئېيتقانلارنى «بۇزغۇنچى»، «بۇلگۈنچى»، «تەتۈر تەشۈقەتچى»، «جاھالەتپەرسەت»، «پارتىيىگە قارشى ئۇنسۇر»، «پاتتۇركىست» دەپ جازالىدى.

قانلىق جىنايىت بىلەن تولغان شۇم «مەدەنىيەت ئىنقلابى» دەۋرىدە (1966 - 1976) ھارامزادىلەرنى ئىشقا سېلىپ ۋە ھىبيانە قىرغىنچىلىق يۈرگۈزۈپ ئەسەبى ھالدا تارىخ ۋە مەدەنىيەت بۆزغۇنچىلىقى بىلەن نۇرغۇن ۋە بىرانچىلىقلارنى پەيدا قىلدى.

ئاياللارنىڭ چىچى، ئىركەكلىەرنىڭ ساقلىكى كېسىپ تاشلاندى. زىياللارنى، كاسپىلارنى، دىھقانلارنى تىرىك پېتى يەرگە كۆمۈپ قىينىدى. مىخلۇغان زىياللارنى تۈرمىگە تاشلاپ، تارىختا كۆرۈلمىگەن جازالار بىلەن ئازابلىدى. ھەتتا تېرىسىنى شىلدى ۋە توب - توپى بىلەن ئېتىپ تاشلىدى. مانا شۇ ھالدا ماۋىزىدۇ ئىچىلار نېمە قىلغۇسى كەلسە شۇنى قىلدى. قانۇن - قائىدە دېگەنلەرنى قىلچىمۇ ئويلاپ قويىمىدى. مىللەي مۇناپىقلارنى ئىشقا سېلىپ ئومۇمىي قىرغىنچىلىقنى بولىشچە ئېلىپ باردى. مىللەي مۇناپىقلار ماۋىزىدۇنىڭ غايىسىنى چۈشىنىپ - چۈشەنمەي، ئىختىيار - بىئىختىيار ساداقەتلەك بىلدۈرسە، ئۇ ساۋاتلىق بولسۇن بولمىسۇن مەنسىپ، ئابروي قازاندى، مۇكاباتلاندى.

رەئىسىلىك، گېنېراللىق، ۋالىلىق، ھاكىملق قاتارلىق مەنسەپلەرگە ئۆستۈرۈلدى. خىتايىلار يەككە ھاكىملىقنى (ئېيتايلىق، ۋالى ئېنماۋغا چوقۇنۇپ ئىش كۆرۈشنى) جارى قىلدى. نەتىجىدە ماددىي - مەنىۋى، تارىخي تەبىئىي بايلىقلار ئاشكارا بۇلاڭ - تالاڭ قىلىنىدى. ئالىتۇن، كۆمۈش، نفت، ئاشلىق ۋە سانائىت خام ئەشىالىرى ئۈچۈقتىن - ئۇچۇق

ختايغا توشولىۋەردى. ئازدۇر - كۆپتۈر ماددىي مەنبېئىت كورگەن، مەنسەپكە ئېرىشكەن مىللەي رەھبەرلەر (ختايالارنىڭ ئورۇن باسارلىرى) بۇلاڭ - تالاڭنى كۆرمەسکە سالدى. ۋاڭ ئىنماۋ مىلياردىر بولدى، ئۇنىڭ ئوغلى مىليونىر بولدى.

باسقۇچمۇ باسقۇچ ئەمەلگە ئاشۇرۇلغان سىياسىي كومپانىيەلەر مىللەي زىيالىلارنى پۇتۇنلەي چەتكە قاقتى، هوقولقسىزلاندۇردى. مىخىلغان زىيالىلار، دېھقانلار، كاسپىلار، چارۋىچىلار ۋە تەننى تەرك ئىتىشىكە مەجبۇر بولۇپ، سوۋېت ئىتتىپاقدىن، ئافغانىستاندىن، تۈركىيەدىن ھەتا ئاۋۇستىرالىيەدىن سىياسىي پاناھلىق ئېلىشتى.

زەنجىرىبەند ئۆلکە ئايلاندۇرۇلغان ئۇيغۇرستان بۇرىنىدىن ماڭقىسى ئېقىپ تۈرىدىغان ناكەسلەرنىڭ دەرىدىنى بولۇشچە تارتى. مىللەي مەدەننېت يېمىرىلدى، نادىر قول يازىلار، دەستە خەتلەر، سەئىت نەمۇنىلىرى كۆيدۈرۈلۈپ يوق قىلىنىدى.

يېزىلار، ناهىيەلەر خارابىغا ئايلاندۇرۇلدى، ختايلاشتۇرۇلدى. خەلقنىڭ دىلى قاتىق داغلاندى. ئەمما، بۇگۈنكى ئۇيغۇرستان خەلقلىرى قايىسى تەرەپكە يول ئاچسا شۇ تەرەپكە ئاقىدىغان ساكن قارا سۇ ئەمسى ئىدى. قولغا يەلىپۇگۈچ تۈتۈپ «ھە، ھە» دەپ تۈرغان سەپىدىنگە قارشى نارازىلىق ئاشكارا مەيدانغا چىقتى. ۋاڭ ئىنماۋ شۆلگىيىنى ئېقىتىپ هوزۇرلىنىدىغان پۇرسەتتىن چەتلەشتۇرۇلدى. جەۋرى - جاپالار، ھەقسىز - هوقولقسىزلىقلارنىڭ دەھشىتىنى باشتىن

كەچۈرگەن خەلقنىڭ قۇدرەتلىك دولقۇنى ئۆركەشلىپ، ۋەتەن پۇقراسى سۈپىتىدە ئەخلفت - چاۋالارنى قىرغاقتنىن ھالقىتىپ تاشلايدىغان كۈچ بولۇپ ئۇيۇشۇپ، لەنتى باسقۇنچىلارنى تەھلىكىگە سېلىپ قويىدى. -- ئاققۇ ناھىيىسىنىڭ بارىن يېزىسىدا يۇز بەرگەن خەلق قوزغىلىڭى قانلىق باستۇرۇلغان بولسىمۇ، ئىجتىمائىي ئائىنى ئۇيغىتىۋەتتى. جاڭ زېمن، لى فېڭ، ۋاڭ ئېنماۋ، سوڭ خەنلىيائىلار قانچە ۋايىسغان بولسىمۇ، ئۇيغۇرلار قاتارلىق ئۆچ كىتابنىڭ تارىخى ماتېرىياللىرىدىن 100 تۈرلۈك خاتالىقنى تاپقان چىن خۇا، ئۇيغۇر سايرانى، شۇي بوفۇ، چىيەن بوجۇئەنلەر تارىخنى ساختىلاشتۇرۇشقا پۇتۇن ئىقتىدارنى ئىشقا سالغان بولسىمۇ، ھەقىقەت بەربىر ھەقىقەتلىكىچە قالدى، خەلق ئۇيقوسىدىن ئويغاندى.

بىز بۇ سۆھىبىتىمىزدە پارلاق بەشەرىيەت مەدەنلىيەتىنىڭ بۇشۇكى ھېساپلانغان ئۇيغۇرستان تارىخىدىكى بىر قانخورلۇق توغرىسىدىكى شۇبەھەلسەمىزنى قىسىقچە بايان قىلىپ بەردۇق. قولىمىزدا بۇ مەسىلىنى ئايىدىڭلاشتۇرىدىغان ئەينى ھۆججەتلەر (سوراڭ دېلولىرى) بولمىغانلىقى ئۇچۇن كەسکىن ھۆكۈمنى بايان قىلالىمىدۇق. ئەمما ئىشەنچمىز كامىللىكى، شۇبەھەمىزنىڭ ھەقىقىتى ئاشكارا بولىدىغان زامان ھامان كېلىدۇ! ئىنسا ئاللاھ ... بۇ ماۋزۇغا يەنە قايتىمىز.

ئېيتىماقچىمىزكى، قاتىللۇق قۇرbanلىرى ئەخىمەتجان قاسىمى، ئىسهاقىبدى، دەلىقان، غېنى، ئابدۇرىشىت ۋە ئۇسماڭانلار ئۇيغۇرستاننىڭ مؤسەتە قىللۇق يولىدىكى

كۈرەشىنىڭ يارقىن تىمىسىلى سۈپىتىدە تارىخىمىزدا
ئەبىدىلئەبەت ياشاپ قالىدۇ. ئۇلار چاچقان ئۇرۇق مول ھوسۇل
بېرىدۇ.

شۇنداق!

ھەر خىل پەرەزلەر، تەخمىنلەر ۋە شۇبەسلىر ئىنتىهايىغا
بەتتى. ئۇيغۇرستاننى ھېمىشم ئۇيلاندۇرۇپ، تەشۇشىكە،
تەھلىكىگە سېلىپ، ۋە تەننىڭ ھەرقايىسى يېزا،
قىشلاقلىرىغىچە تارقىلىپ، ئېغىزدىن - ئېغىزغا ئۆتۈپ،
تۈيغۇلارنى دولقۇنلاندۇرۇپ كېلىۋاتقان ئاجايىپ - غاراپىپ
تارىخي قانخورلۇقنىڭ سىر - ئەسرارى تولۇقى بىلەن پاش
بولماي قالمايدۇ. كۆتۈلمىگەن خەتەردىن ئاگاھ بولۇش
يۈزىسىدىن ئۇ قانخورلۇقنى ئۆز ۋاقتىدا ئېنىقلاش، پاش
قىلىش، ئىسلا مۇمكىن ئەمەستى. مەن تارىخچى ياكى
تەتقىقاتچى سۈپىتىدە ئەمسىس، ئاددىي بىر زىيالى قەلەمكەش
ئورنىدا سەيىدىنىنىڭ ساختىپەزلىكلىرىنى پاش قىلىش
مەقسىتىدە قەلەم تەۋەرەتىم ۋە خەلقىمىز ئۆز تارىخنى
بىلسۇن، مىللەي رەھبەرلەرنىڭ تەقدىرىدىن خەۋەر تاپسۇن،
سياسىي سالاھىيىتنى چۈشەنسۇن، دېگەن نېيدىتە پىكىر
يۈرگۈزدۈم. بىز مىللەي ئازاتلىق ئىنقىلابنىڭ رەھبەرلىرىنى
خاتىرلەيدىكەنمىز، بۇ خاتىرە ۋە تەن ئۈچۈن ئۇ پىدائىي ۋە
جاسارەتلەك ئەۋلادلارنىڭ ئازارزو تىلەكلىرىنى، چۈشەنچە،
مۇددىئالىرىنى كېڭەيتىشتە قەدىر ئەھۋال پايدىسى تەگىسە،
ئېنى مۇددىئايمىز دەپ بىلىملىز.

مىللەي رەھبەرلىرىمىزنىڭ روھلىرى سىز ئوقۇغۇچۇمغا
ھەمشەم يار بولغا!

ئاسىم باقى ئوغلى

(فىلىلۇگىيە پەنلىرىنىڭ نامزاڭى)
ئۆزبەكىستان، تاشكەنت شەھرى
چىلانزار ناھىيىسى 16 - كۈۋارتال، 28 - ئۆي، 19 -
خانىدان
1991 - يىلى 11 - ئاينىڭ 5 - كۈنى

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ

ئىلخان تۈرەمنىڭ بىر نۇتقى

رەببىمىز ئاللاھ، پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد
ئەلەيھىسسالام، دىنلىك ئىسلام، ۋەتەنلىك شەرقىي
تۈركىستان، ئويغۇنايلى، ئويغۇنىش دەۋرى كەلدى.
ھەر بىر ئادەم بالسى ئەسىلى يارىتىلىشىدا،
مەدەنلىك، ماڭارىپ، ھۆنەر - سانائەتنى ئىگىلەش
قابىلىيتسى بىلەن يارىتىلغان. كۈن چىقىشتا تۈغۈلغان
بىر بالىنىڭ ۋۇجۇدىدا، كۈن پېتىشتىكى ئىنسانلارنىڭ
قابىلىيتسىنىڭ بارلىقىدا شەك يوق. پەقىت بۇ
قابىلىيەتنى ۋۇجۇدقا چىقىرىش ئۈچۈن ئىلىم ئوقۇش،
تەربىيە كۈرۈش لازىمدۇر. ئىلىمسىز، تەربىيىسىز
بولغانلار ئۆز ۋۇجۇدىكى قىممەتلىك مەدەنلىرىدىن

پايدىلىنالمايلا قالماستىن، بىلكى هايۋانلار قاتارىدا ياشاشقا مەھكۈمدۈر. بۇ ھەقىقەتنى ھېچكىم ئىنكار قىلالمايدۇ.

مەسىلەن، شەرقىي تۈركىستاندا ياشىغۇچى نەچچە مىليون ۋەتەن بالىرى بۈگۈنگىچىلىك ۋۇجۇدلۇرىدىكى قىممەتلىك گۈھەرلەردىن پايدىلىنىشقا ئىمكانىيەت تاپالماي كەلدى. مەدەنىي مائارىپتىن مەھرۇم قېلىپ، نەچچە يۈز يىللاردىن بىرى هايۋان قاتارىدا قوللۇقتا، ئاسارەتتە ياشىدى. ئىلىمسىز، مەدەنىيەتسىز زالىم قاراخىتايلارنىڭ قارا سىياستى ئاستىدا ئىزىلگەن مۇسۇلمانلارنىڭ پۇتونلەي دېگۈدەك قابىلىيەتلىرى يوقلىشقا يۈز تۈتتى. ئىسلاميەتنىڭ گۈزەل ئەخلاقى بۇزۇلدى. دىنىي، مىللەي ۋە ۋەتەنپەرۋەرلىك تۈيغۇ، ھېسسىياتلىرى ئاجىزلاپ كەتتى. بۇنى كۆرگەن مەككار، تاماخور ختاي ھۆكۈمىتى پۇرسەتنى غەنیمەت بىلىپ دىنىمىزنىڭ، مىللەتىمىزنىڭ قەستىگە چۈشتى، بۇ ھەقتە پىلان تۈزۈپ ئۇچ تەرەپتىن ھۈجۈم باشلىدى.

دىنىي قېرىنداشلار، ۋەتەنداشلار!

تېخى ئىسىمىزدىن چىقمىغان بولۇشى مۇمكىن، بۇ زالىم ختايىلار بىز مۇسۇلمانلارغا قانداق ۋە ھېشىلىكىلەرنى قىلدى، قارا زۇلمەتلىك كۈنلەرنى بېشىمىزغا كەلتۈردى. بىزنىڭ كاتتا ئالىم، دىنى رەھبەرلىرىمىز، باي سودىگەرلىرىمىز، مويسىپت ھاجى ھەرەمەيىن يىۋرت ئەلاتلىرىمىز، ۋەتەنپەرۋەر

زىيالىلىرىمىز، نۇرغۇنلىغان قىممەتلىك زاتلىرىمىز، ئۇياتىسىز، ۋىجدانسىز زالىم ختاي ھۆكمىتىنىڭ قۇشخانىلىرىدا، ۋەھشىي ختايلارنىڭ كۆڭۈللەرىدەك قاراڭغۇ، سىسىق، زەي زىندان - تۈرمىلىرىدا كۆز كۆرمىگەن، قولاق ئاشلاپ باقمىغان تۈرلۈك تۈمن قىيناشلار ئاستىدا ئازاپلىنىپ ناھىق ئۆلتۈرۈلمەكتە. مانا بۇ ھەقىقتە ھەممە كىشىنىڭ يۈرىكىدە دەرت بولۇپ، كۆزلىرىدە كۆرۈنۈپ تۈرسا، زالىم ختايلار بۇنى قانداقمۇ يوشۇرالايدۇ؟ بۇ بىچارىلەرنىڭ پۇتۇن مال - مۇلكى، قورو جايلىرى، يەر - زېمىنلىرى مۇسادرە قىلىنىدى. خوتۇن - باللىرى ئۆي - ماكانسىز ، ئاچ - يالىچاچ قېلىپ كۈچلاردا سەرسان بولدى. ختاي ۋەھشىلىرى بۇنىڭغىمۇ قانائىت قىلماي گۈناھسىز خوتۇن، قىز - ئوغۇللارنى ئۆي - ماكانلىرىدىن ھەيدەپ چىقىرىپ، يىراق يەرلەرگە پالاپ، قاماقدا ئېلىپ سەرگەردان قىلدى. بۇنىڭ بىلەن بىرگە بۇ قانخور، زالىملارنىڭ ئومۇمىي خەلق ئۆستىدە يۈرگۈزگەن جەۋرى - جاپالىرى ھەددىدىن ئېشىپ كەتتى.

ئەھۋال مانا شۇ ھالغا يېتىپ، پۇتۇن خەلق چېنىدىن جاق تويۇپ تۈرغان بىر مەزگىلدە، «زالىمنىڭ زاۋالىنى بېرىمەن» دېگەن ئاللاھنىڭ بوزۇلماس ۋەدىسىگە ئىشىنىپ، بىز غۇلجا ئىھلى پۇتۇن ۋەتەنداشلىرىمىز بىلەن ئىتتىپاقي تۈزۈپ ، تاياق - توقماق ، ئارا - گۈرچەكلىرنى كۆتۈرۈپ، زالىملارغا قارشى قوز غالىدۇق.

برلىك - ئىتتىپاقلق شەرىپىگە ئىگە بولغان، «كۆپىنىڭ كۈچى ئاللاھنىڭ كۈچى» دېگەندەك، ئاز كۇن ئىچىدە زالىم خىتاينىڭ ھاكىمىيتنى ئاغىدۇرۇپ تاشلاپ، ئىسلام ھۆكۈمىتىمىزنى قۇردۇق. خىتاي قانخورلىرىنىڭ زۇلۇم ئىستىبدات بايراقلىرىنى ئاياق ئاساستىمىزغا ئېلىپ دەسىپ كۆيىدۇردىك. ئەجدادلىرىمىزدىن مىراس بولۇپ قالغان ئاييۇلدۇزلىق تامغىسى بولغان دىنىي شۇئارىمىز «كەلەمە تەيىبە» يېزىلغان ئادالىتلىك ئاق بايرىقىمىزنى ئىگىز كۆتەردۇق. بۇ مۇقەددەس تۇغ بايرىقىمىزنىڭ نامؤسىنى، ھۆرمىتىنى ئۈلۈغلىقىنى ئەبەدى ساقلايمىز، دەپ پۇتۇن مۇسۇلمانلار قەسەملەر ئىچىپ، قوللىرىمىزغا قۇرال ئالدۇق. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ، «(زالىمالارغا قارشى مېلىخلار بىلەن، جېنىخلار بىلەن ئايىماي سوقۇش قىلىخلار، ئاللاھنىڭ ياردىمى بىلەن دۇشمەنلىرىخىزنى يېڭىپ، دۇنيادا راھەتكە، ئاخىرەتتە جەننەتكە ئېرىشىسىز»، دېگەن مۇبارەك سۆزىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇپ، ئۇنىڭ ياخشى نەتىجىلىرىنى كۆردىق. يېڭى زامان قۇرالى بىلەن قۇراللانغان زالىم خىتايلارنىڭ چىرىكلىرى گۈلدۈرسىگەن تەكىرى سادالرىمىز بىلەن قىلغان ھۆجۈملەرىمىز ئالدىدا بىرداشلىق بېرەلمەي، پەريشان ھالدا قېچىشقا باشلىدى. ساي - سايلاarda، جىرا - جىرالاردا ۋەتەن بالىسى، قەھرىمان ئەسکەرلىرىمىز زالىم خىتاي چىرىكلىرىنىڭ

قالدۇقلىرىنى قوغلاپ يۈرۈپ، بىر - بىرلەپ چىپىپ تارمار قىلدى. ختاي ۋەھشىلىرى بىز مۇسۇلمانلارنى قەستىلەپ قازغان ئورىلىرىغا ئۆزلىرى مەغلۇپ بولۇپ يېقىلدى. «زۇلۇم قىلغۇچىلار ئۇزاققا قالماي قايسى جايغا قايتىدىغانلىقىنى بىلىدۇ»، دېگەن ئۇلۇغ ئايەتكە مىسال بولدى. دۇشمەنلىقىنى يەنى زالىم ختاي ھاكىمىيتسى ئىلى تۈپرىقىدىن پۇتۇنلىي تازىلاپ، ھەققانىيەت، ئادالەتكە ئاساسلانغان ئىسلام دۇلتىمىزنى قۇردۇق. ھەر ياخشىلىقىنىڭ ئىشىكى پۇتۇن خەلقىنىڭ يۈزىگە ئېچىلدى. دىنىي ئىشلىرىمىزغا نازارەت قىلىدىغان دىنىي ئىدارىنى قۇردۇق. مۇسۇلمانلارنىڭ پۇتۇن ئىشلىرىنى، داۋا، سوراقلىرىنى ئادالەتلەك شەرىئەت ھۆكمىگە تاپشۇردىق. مۆھىتەرەم زەرفەپ قارى ھاجىم جىنابلىرىنى ئۆلىمالار ھەيئىتىگە رەئىس قىلدۇق. ئابدۇل مۇتىئال خەلپىتىمنى دىنىي نازارەتكە مەسئۇل قىلدۇق. ئىسلام ئېچىلدى، شەرىئەت ھۆكۈملەرى جارى بولدى. قارا كۆئۈللەر ئاقىرىشقا باشلىدى. ھەققەت ئاشكارا بولۇپ مەيدانغا چىقتى.

ئەزمىز قېرىنداشلار!

ئاگاه بولۇڭلاركى، غەپلەت ئۇيىسىدىن كۆز ئېچىپ ئويغىنىش ۋاقتىڭلار كەلدى. ئالدامچى ختايىلار ۋە ئۇلارنىڭ ئىپلاس يالاچىلىرى ئۆزلىرىنىڭ چوڭ مەقسىتىگە يېتىش ئۇچۇن باشقۇ چارە تاپالماستىن سادا كۆئۈللىك مۇسۇلمان قېرىنداشلىرىمىزنىڭ ئارىلىرىغا

پىتىنە - ئىغۇا تارقىتىشى مۇمكىن.
قېرىنداش ۋە باشقا ۋە تەنداشلار!

ۋە ھىسى دۇشىمەنلەرنىڭ، ۋە تەن خائىنلىرىنىڭ
ھەرخىل، ھەر شەكىلىدىكى زەھەرلىك ھىلە .
مېكىرىلىرىگە ئالدانماڭلار، بىز مۇسۇلمان ۋە باشقا
ۋە تەنداشلار ئىتتىپاق بولۇپ، مۇستەقلەن شەرقىي
تۈركىستان ھۆكۈمىتىنى قۇرۇپ، پۇتۇن مىللەتىمىز ۋە
ئەۋلادىمىز ئۈچۈن ئازاتلىق يولىنى ئاچتۇق. پاقلان
قۇزىنى يەپ ئادەتلەنگەن ئاچ بۆرىدەك، نەچچە يۈز
يىللاپ مۇسۇلمانلارنىڭ قېنىنى شوراپ، ئۇنىڭ تەمىنى
تېتىپ كەلگەن زالىم ختاي ھۆكۈمىتى ئەلۋەتتە
بۇنىڭغا رازى بولمايدۇ. دىنىنى، مىللەتىنى، ۋە تىنىنى
ئۆزىنىڭ شەخسىي مەنپەتتى ئۈچۈن قۇربان قىلغان
خىيالپەرس، ۋىجدانسىز، ھىمەتسىزلەر بۇ ئىشقا
چىدىيالمايدۇ.

«شىنجاڭ نەچچە يۈز يىللاردىن بېرى جۇڭگونىڭ
ئايرىلماس بىر ئۆلکىسى بولۇپ كەلگەن»، دەپ
ئۇيالماستىن مۇشۇنداق يالغان سۆزىنى ئويدۇرۇپ، تارىخ
يۇزىنى قارا قىلغۇچى قارا يۈزلىر تۈۋەندىكى ھەققىي
پاكىتلىق سۆزلىرىنى ئوبىدان ئاخلاپ ئىسىدە مەھكەم
تۇتسۇن!

شەرقىي تۈركىستان خەلقىنىڭ قەھرىمان ئەجدادىنىڭ
قىقاس، چوقانلار بىلەن قىلغان ھۇجۇزمىلىرىغا،
توختاۋىسىز بەرگەن زەربىلىرىگە چىدىيالماي، تەڭ

كېلەلمەي چىن ئەمەلدار - پادىشاھلىرى ئۆز
ۋە تەنلىرىنى قوغداش مەقسىتىدە ئۈچ يېرىم مىڭ
كېلۇمىتىر ئۆزۈنلۈقتا بولغان جايىۋەن سېپىلى -
سەددىچىنى ياساپ، لاچىندىن قاچقان تۈشقاندەك
سېپىل ئىچىگە كىرىۋېلىپ، ئاران جان باققانلىقىنى
ئۇنۇتمىسۇن. بو ھەققەتنى ختاي ھۆكۈمىتىنىڭ
ئۇياتسىز يازاغۇچىلىرى يوشۇرسىلارمۇ، پۇتۇن دۇنيا
تارىخى بۇ ھەققەتكە گۇواھلىق بېرەلەيدۇ. كۈنى
ئېتىك بىلەن ياپقىلى بولمايدۇ. زالىم ختاي
ھۆكۈمىتىنىڭ شۇم قەدەملەرى شەرقىي تۈركىستانغا
يېتىپ كەلگەندىن بۇيان شەرقىي تۈركىستان خەلقى ئۈچ
تۈرلۈك قارا دەۋرنى بېشىدىن ئۆتكۈزۈشكە مەجبۇر
بولدى . بۇلار 1 - خانلىق دەۋرى، 2 - جاڭجوڭلۇق
دەۋرى، 3 - شىڭشىسى دەۋرىدۇر. 1 - دەۋر بولغان
خانلىق دەۋىرىدە، مۇسۇلمانلار قاراڭغۇلۇقتا، قارا پاتقاق
ئىچىدە، نەچچە يۈز يىللاب جان تالىشىپ، ئىلىم
ھۇنەردىن، ئەدەپ - ئەخلاقىن پۇتۇنلەي يراقلاشتى. بو
دەھشەتلىك كۈنلەر، قاراڭغۇلۇق ئەسىرلەر پەقەت
شەرقىي تۈركىستان تۈپرېقىدىلا بولماستىن، بەلكى
پۇتۇن ختاي تۈپرېقىدىمۇ ھۆكۈم سۈرمەكتە ئىدى.
بۇنداق قارا دەۋرى ھۆكۈمىتى بولغان زالىم ۋە ھشىلەر
بىز مۇسۇلمانلارغا نېمىلەرنى بېغىشلىدى. نېمىلەرنى
يادىگار قالدۇردى؟ قايىسى مەدەننېھەت، قايىسى ھۇنەر -
سانائەتنى ئۆگەتتى؟ شەرقىي تۈركىستان خەلقىنىڭ

بەخت - سائادىتىنى جۇڭگۈنىڭ قولىغا تاپشۇرغۇچى، ئۆزىنىڭ وە پۇتون مىللەتتىنىڭ تەقدىرىنى جاڭگەيشىنىڭ ئىلتىپاتىغا باغلىق، دەپ بىلگۈچى دىن وە مىللەت خائىنلىرى بونىڭغا جاۋا بېرەلمەدۇ؟ ئۇيياتماستىن شەھەر - شەھەرلەردىكى كونا سېپىللار، ھەر يۇرتىسى بۇزۇلغان كونا پاسكىنا يامۇللار قالدىغۇ، دەيدۇ. ئەدەپ - ئەخلاق، دىيانەت تەرىپىدىن بىز مۇسۇلمانلارغا قىمارۋازلىق، ئوغۇرلۇق، يالغانچىلىق، نەشكەشلىك، ئەپىيون كەشلىك، پاھىشە ۋازلىق، قورقۇنچاقلىق، پاسكىنلىق، قىسىسى، پۇتون ئەخلاقسىزلىقلارنى ئۆگەتتى. مانا شۇلارغا ئوخشاش ھاياتىمىز ئۈچۈن زەھەر بولغان ئىپلاسلىقلارنى وەتىمىز وە خەلقىمىزگە يادىگار قىلىپ قالدۇرۇپ كەتتى.

ئىككىنچىسى، جاڭجۇڭلۇق يەنى جۇڭخۇا منگۇلۇق دەۋرى. جۇڭخۇا منگۇ دېگەن ختايىچە، جۇمھۇرىيەت دېگەن بولىدۇ. جۇمھۇرىيەت قانۇندا پۇتون خەلق هوقۇقتا باراۋەر بولۇپ، كىمنىڭ قابىلىيىتى بولسا، شۇنىڭغا خىزمەت تاپشۇرۇش لازىم بولسىمۇ، لېكىن ھۆكۈمەت دائىرىلىرىگە ختايىدىن باشقا كىم ئۇرۇنلاشتى؟ ئۆزىمىزلا ئەمەس، ھەتتا قەلىمەمىز وە مەدەنىيەتىمىزما زالىم ختاي ھۆكۈمىتىنىڭ ئىدارىلىرىدە ھاقارەتلەندى، دەپسەندەقىلىنىدى. بو دەۋرمۇ ئالدىنلىقى دەۋرنىڭ قاراڭغۇلۇق تۈنلىرى،

قايغولوق كونلىرىنىڭ يادەمچىسى، قوشۇمچىسى بولۇپ كەلدى. بو دەۋىردا زالىم ختاي ھۆكۈمىتىنىڭ قىلغان ۋەزىپىسى خانلىق دەۋىرىدىكى مۇسۇلمانلارغا قىلغان زۇلۇم، سەتەملەرنى تەقدىرلەش ۋە تولۇقلاش بولدى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە بو قارا دەۋىردا ياشىغۇچى مۇسۇلمانلار جانتالىشىپ يۈرۈپ، ئۈچىنچى دەۋىرگە ئارانلا ئېرىشتى. ئۈچىنچى دەۋىرىنى - شىڭ دوبەن ئىستېدات دەۋىرى، ئالدامچىلار دەۋىرى ياكى قانخواردەۋىرى، دەپ ئاتىساق ئەلۋەتتە خاتالاشمىغان بولىمىز. چۈنكى پۇتون مۇسۇلمانلار ۋە باشقا ۋە تەنداشلار بۇ ئۆچ تۈرلۈك دەھشەتلىك ئەھۋالىنى بېشىدىن كەچۈردى. بو دەۋىرىنىڭ كەلتۈرگەن قانلىق پاجىئەلىرى، دەھشەتلىك كۈنلىرى، ززۇلۇم - ئىستېداتلىرى ئالدامچى قانخورلارنىڭ قىلغان ۋەھشىيەتكلىرى ھەركىمنىڭ كۆز ئالدىدا بولۇپ تۈرغانلىقتىن ۋە كۆڭۈل سەھىپلىرىگە يېزىلغان ئۆچمەس خەت بولغانلىقتىن يەنە تەكرار ئېيتىپ ئولتۇرۇشنى خالىمىدىم.

مۇسۇلمان قېرىنداشلار ۋە ۋە تەنداشلار!

ئەمدى شۇ قەدەر ئىشلار كۆز ئالدىمىزدىن ئۆتۈپ تۈرۈقلۈق، بېشىمىزدىن ئۆتكەن تەرجىمەلەرلەرنى كۆرۈپ تۈرۈپ، يەنمۇ ئالدانساق، ۋەھشىي دۇشمەنلەرنىڭ ئالدام خالتىساغا تېخىمۇ چۈشىشكەن، ۋىجدانسىز خائىنلارنىڭ ياغلىما سۆزلىرىگە ئىشەنسەك، ئۆزىمىز ۋە

ئەۋلادىمىزنىڭ بەخت - سائادىتىنى، بىز
مۇسۇلمانلارنىڭ ھالاكتىگە ئورا كولاب ماراب تۈرغان
دىن دۇشىنى، ئاللاھ دۇشىنى، خەلق دۇشىنى بولغان
جاڭ گەيشىنىڭ «ئىلتىپاتىغا» تاپشۇرساق، ئۆز قولمىز
بىلەن زەھەر ئىچكەن، ئۆز پۇتىمىزغا پالتا چاپقان
بولمايمىزمۇ؟ «يىلان چىققان تۈشۈكە قول سالماڭلار،
زالىملارغا دوست بولماڭلار» دېگەن ئاللاھنىڭ ئەمرىگە،
پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ھېكمەتلىك
سۆزلىرىگە قارشىلىق قىلغان بولۇپ، ھەر ئىككى
دۇنيادا بىز مۇسۇلمانلارنىڭ يۈزىمىز قارا بولما مەدۇ؟

ئەمدى بىز مۇسۇلمانلار ھېچقاچان ئالدانمايمىز. يىلان
چىققان تۈشۈكە كۆرۈپ تۈرۈپ قول سالمايمىز. ئەڭ
ياخشىسى خىتاي ھۆكۈمىتى شەرقىي تۈركىستان
زېمنى ئۆستىدە ئويلىغان ھاكىمىيەت خىيالىنى
مىڭىسىدىن چىقىرىپ تاشلاپ، ئۆزلىرىنىڭ ئانا ماكانى،
ئەسلى ۋەتلەرى بولغان شىمالى جۇڭگۈنى ياپۇنلارنىڭ
قولىدىن قۇتقۇزۇپ ئېلىشىنىڭ چارىسىنى قىلسۇن!
ئۆزلىرىنىڭ ئەڭ باي، ئەڭ گۈزەل جايلىرىنى، باغۇ
بوستان تاغلىرىنى ياپۇنغا تاپشۇرۇپ، شەرقىي
تۈركىستان خەلقنىڭ ئەسلى ۋەتنى، ئانا ماكانغا
باسقۇنچىلىق قىلىشىتن ئۇياتسۇن! ئىلىمسىز،
مەدەننەتىسىز خىتاي ھاكىمىيەتىنىڭ ئىستىبدادى
ئاستىدا نەچچە يۈز يىللاب ئىزىلىپ، يەنچىلىپ كەلگەن
شەرقىي تۈركىستاننىڭ 95% پىرسەنت خەلقنىڭ

ئازاتلىقى ئۈچۈن قىلغان سوقۇشىنى، ھەر بىر مەدەنىيەتلەك، چەلقىچىل، ئىنسانپەرەۋەر ھۆكۈمەتلەر ھەقسىز، ئورۇنسىز، دەپ تونىمايدىغانلىقىغا ئىمانمىز كامىل. خىتاي ھۆكۈمىتىنىڭ باشلىقى جاڭ گەيشى قانچىلىك كۈچ - غەيرەت تاپقان بولسا، ئۆز ۋەتەنلىرىگە باستۇرۇپ كىرگەن دۇشمەنلىرىگە فارشى ئۇرۇشۇپ، ئۆز ۋەتەنلىرىنى قايتۇرۇپ ئېلىشى لازىم. بىز شەرقىي تۈركىستان خەلقى ئۆز ۋەتەنلىزگە ئۆزىمىز ئىگە بولالايمىز. ئۆز ئانا ماكائىمىز، ئۇنۇملۇك تۈپرەقىمىزنى بىرتامىچە قىنىمىز قالغۇچە ساقلاپ قالىمىز. ئۆزىنىڭ ھەم مىللەتنىڭ ھاياتىنى، بەخت - سائادىتىنى ئۇجۇڭشىڭ، پۈجۈڭشىخىلارنىڭ ئىلتىپاتىغا تاپشۇرغۇچى ئۇمىدىسىز بېھىممەتلەرگە ھېچقانداق يول قويمايمىز. دىن ئىسلامنىڭ ھەقلقى، تۈتقان يۈلىملىزنىڭ راستىلىقى ئۈچۈن ئەلۋەتتە دۇشمەنلىرىمىزنى شەك - شوبەسىز يېڭىلەيمىز. بىزگە ئاللاھ ياردۇر. مۇسۇلمانلار، دىنى قېرىنداشلار، ئاگاھ بولۇڭلار، دانا بولۇڭلار! پات پۈرسەتتە غەلبىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى چىكىگە يېتىپ، زالىم خىتاي ھاكىمىيەتىنى ئانا ماكائىمىز، ئەسلى ۋەتەنلىز شەرقىي تۈركىستان تۈپرەقىدىن تۈپ تۈمۈرى بىلەن يۈلۈپ تاشلايمىز. پۈتۈن شەرقىي تۈركىستان خەلقى قوللۇقتىن، ئەسىرىلىكتىن ئازات بولۇپ، مۇندىن كېيىنكى نەسلىملىزنى، ئەۋلادىمىزنى ئازاتلىققا چىقىرىپ، مەدەنىيەتلەك ئىنسانلار قاتاردا

هوقۇقىمىزغا، ۋەتىنلىكىن ئىگە بولۇپ، ئىسلام
دىنلىكىنى قوغدان، بۇ دۇنيادا راھەتتە، ئۇ دۇنيادا
جەننەتتە ياشايىمز. مەقسىتىمىز بۇ. ئەسىسەلامو
ئەلەيکۈم.

ئىلىخان تۈرەم
1945 - يىلى چۆچەك

Altunoglu

102

ۋەتەندۇر تەخت، ۋەتەندۇر بەخت، ۋەتەنسىز ئامىتىڭ ماغىزاب
ۋەتەن قانات، ۋەتەن تۈلىپار، ۋەتەنسىز ئەر قالار ئاقسادپ.
ھەشەمەتلىك روزىغار، شۇھەرت ياراشماس بولمسا ئۆز يۇرت
بۇلەك ئەل مىسى بىر ئەلگەك چىقارغاي ئاقىۋەت تاسقاب.

ۋەتەن ئول ئۇستىخان، قاندۇر، ھاياتلىق ئىچرە ھەم جاندۇر،
ۋەتەن گەر بولمسا دىلدا تىرىكلىك كۈركى يالغاندۇر.
قىيامەت جەبىرى مىڭ ئەۋزەل ۋەتەنسىزلىك بالاسدىن،
ۋەتەن ئەڭۈشتىرىن بىلمەك كىشىگە تۈنجى ئىرياندۇر.

ئابدۇشۇكۇر مۇھەممەد ئىمنى

from the library of
Ghulamuddin Pahta